

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXIII - N. 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12

Juliol - Agost - Setembre - Octubre - Novembre - Desembre 2016

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L:29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Bisbe:

Prop de Vosaltres

Cartes pastorals 157

Remodelació de serveis i funcions de la Cúria

Decret 188

Vicaria General:

Consell Presbiteral

Sessió del dia 3 de maig 189

Vicaria de Pastoral:

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 3 de maig 192

Secretaria General:

Nomenaments 195

Avisos 2016

Avisos, facultats i prescripcions 198

IREL:

Memòria del curs 2015-2016 212

L'IREL, un servei eclesial a les Terres de Ponent

Carta de Mn. Ramon Prat 243

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 219 245

Comunicat de la reunió núm. 220 247

Treball decent

Document dels bisbes de Catalunya 250

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

50a Jornada Mundial de la Pau 253

XXV Jornada Mundial del Malalt 2017 260

Missatge Urbi et Orbi 263

Cartes

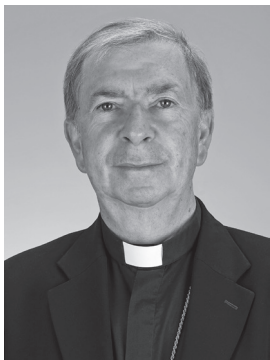
Carta Apostòlica *Misericordia et Misera* 266

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Tercer i Quart Trimestre 283

Índex General any 2016 309

Prop de Vosaltres

L'Assemblea Diocesana (i III)

3 de juliol de 2016

En la celebració de l'Assemblea Diocesana del passat mes de maig, davant la nova etapa que comença la nostra diòcesi, van ser proposats uns compromisos concrets.

Aquest capítol ens obliga a establir una jerarquia de prioritats diocesanes, per tal de concretar i seleccionar el que en aquests moments sembla més important. He volgut descriure a grans trets la situació actual de la nostra societat, els nivells eclesials en els que ens movem, així com les persones i institucions implicades. També, els desafiaments i els signes d'esperança. Ara procedeix demanar a tota la Diòcesi un compromís d'actuació en qüestions pastorals que ens afecten a tots i que necessiten una resposta. La vida ordinària de la nostra Església es desenvolupa com sempre fent atenció a la Paraula, als Sagraments i a la comunitat; així ho hem fet les comunitats cristianes amb l'ajuda de l'Esperit Sant. Això no ho nega ningú. Enumero ara una relació de prioritats, descendint a les coses concretes. Sabent que això exigeix una selecció.

1. Davant la imperiosa tasca d'evangelitzar la nostra societat, sol·licitar un augment de col·laboració en tot batejat, a títol individual (Ac 6, 7). Als sacerdots i diaques, als membres de la Vida Consagrada, als laics. És una exigència del nostre baptisme. La diòcesi ha de posar tots els instruments pastorals a l'abast dels batejats perquè puguin complir fidel i coherentment amb el que en cada moment i circumstància demana el Senyor.

2. Davant la constatació de l'edat dels diferents agents de pastoral, tenir la valentia suficient per a la revisió constant de la nostra comunitat parroquial, de la Unitat Pastoral i de l'Arxiprestat, perquè siguin cada vegada més casa i escola de comunió, com diu sant Joan Pau II a NMI (núm. 43) quan fa referència a la pròpia Església. Que ens apropem sempre al pròisme, intentant fer realitat les paraules del Senyor, capítol 25 de Sant Mateu, "tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus..."

3. Establir un disseny nou d'ajuda i una pràctica generalitzada de cooperació entre les parròquies i les Àrees Pastorals. Aquestes ja presten un servei reconegut per tots. Cal augmentar i fomentar les idees i projectes, per una banda, i les realitzacions, per una altra. Convé formalitzar línies d'actuació entre les dues realitats per fer més efectiva l'acció pastoral.

4. Iniciar la Visita Pastoral del bisbe a totes les parròquies i comunitats cristianes de la diòcesi: anunci de la mateixa i programació; contingut de la visita; informe previ sobre l'estat actual de la parròquia i calendari i horari.

5. El Seminari i la Pastoral Vocacional com a tasca de tots els diocesans. Acompanyarà a aquest compromís una atenció més intensa als centres d'ensenyament (propis: Col. Episcopal, IREL), tant estatals com concertats. També, una gran insistència i un major aprofundiment en la Pastoral Juvenil i en la Pastoral Familiar. Tothom reconeix que és fonamental establir un adequat caldo de cultiu entre els joves i dins de les famílies perquè sigui eficaç la Pastoral Vocacional.

Aquests compromisos volen ser accents pastorals per a un temps determinat. No cal que us digui que hi trobem els aspectes ordinaris de l'activitat pastoral, desenvolupats de manera constant en totes les comunitats. Per això un doble agraïment per tants col·laboradors.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Obres de Misericòrdia (VI)

10 de juliol de 2016

Reprenem el nostre comentari sobre les obres de misericòrdia que ens proposa des de sempre l'Església a tots els cristians i en les quals el Papa Francesc ens insisteix precisament en aquest Any Jubilar. L'última reflexió sobre aquesta sèrie es va publicar el passat dia 24 d'abril

Parlem avui de la sisena obra corporal: **Redimir als captius**. Aquesta obra ens evoca la realitat de les presons, a les persones privades de llibertat, als jutges que apliquen les lleis a aquells que les incompleixen... La gamma de situacions viscuda per l'ésser humà és molt diversa. Hi ha qui ha estat empresonat per haver caigut en les urpes de la delinqüència o qui ha estat segregat per no haver renunciat a la seva fe o a les seves conviccions. Però la falta de llibertat és empre una tragèdia per tot ésser humà. En tots els casos hi ha un cor que pateix i és digne de ser atès. Aquesta assistència és una exigència per a tots els cristians, que es fonamenta en els textos de la Sagrada Escripura i, sobretot, en les paraules i els gestos de Jesucrist.

Recordeu algunes frases: “Treu la meua vida de la presó” (Salm 142), “... que vaig imposar als vostres avantpassats quan els vaig treure d'Egipte” (Jr 11,4) o tota la història de l'alliberament del poble d'Israel, narrada en el llibre de l'Èxode. És Crist qui ha portat la llibertat com ens ho diuen

diversos textos de les cartes de sant Pau tractant d'explicar la finalitat de la seva vinguda "... m'ha enviat a evangelitzar els pobres, a proclamar als captius la llibertat" (Lc 4, 11). Un alliberament del sofriment, del pecat i de la mort amb gestos de tendresa i de misericòrdia.

Us convido a conèixer realitats que ajudaran a practicar aquesta obra de misericòrdia: la pastoral penitenciària, amb voluntaris que s'acosten i acompanyen els presos a la presó; l'Ordre de la Mercè (a la nostra ciutat els mercedaris regenten una parròquia) creada fa més de 700 anys per a la redempció de captius. Hi ha altres grups amb atenció preferent als presos. Participeu en aquesta noble missió que pot aconseguir crear espais de felicitat a aquests germans nostres.

Una altra obra espiritual, **patir amb paciència els defectes del proïsme**, mereix també la nostra atenció.

En l'enunciat apareixen dues paraules, patir i paciència, que resulten incòmodes per aplicar-les a la vida pròpia i aliena. A vegades incomprensibles per al nostre món actual, molt donat a amagar tot el que suposi patir o a rebutjar les seves conseqüències. La paciència és definida en el diccionari com una disposició adquirida que té a veure amb la capacitat de patir i tolerar desgràcies i adversitats, sense queixar-se ni rebel·lar-se. En el nostre cas no recorrem a la filosofia per explicar aquest hàbit adquirit i l'acceptació del patir, sinó a la Sagrada Escripura.

A l'Antic Testament es descriu Déu com el pacient; també a través de la seva manera de relacionar-se amb els homes, de manera particular amb els qui trenquen la seva Aliança; amb els pecadors (Is 48,9; Us 11,8). En el Nou Testament, els cristians som convidats a mostrar un caràcter semblant sent imitadors de la paciència de Déu (Mt 18,26.29; 1Co 13,4; Ga 5,22; Ef 4,2), sabent que no suposa estrictament passivitat ni tampoc neix de les pròpies capacitats humanes. La seva font és sempre l'Amor, i és un do que s'alimenta i desenvolupa amb l'esperança.

Només amb afecte cap als qui manifesten defectes, ignoràncies i mancances podem ajudar-los a reconèixer i a viure la misericòrdia. Segur que teniu a prop persones que han sabut practicar aquesta obra. Imiteu-les.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Obres de Misericòrdia (VII)

17 de juliol de 2016

Arribem al final de la sèrie de comentaris sobre les diferents obres de misericòrdia. Cadascuna de les glosses explicava el contingut de dues obres, una corporal i una altra d'espiritual. Segurament ha estat una sèrie molt llarga, però hem volgut complir amb l'orientació del papa Francesc en aquest Any Jubilar de la Misericòrdia per recordar i convidar tothom a practicar les obres com un bon camí de perfecció. Ha estat un comentari breu que volia arribar al cor de tots.

La setena obra corporal porta el títol d'**enterrar als morts**. Les últimes paraules d'un llarg poema que jugava amb contraris deien: "Al final de la mort, no hi ha mort, sinó la vida eterna". Aquesta és la profunda convicció dels cristians, rebuda de les dites de Jesús de Natzaret: l'esperança en la glòria, la mort no com a final de tot, la resurrecció de la carn seguint els passos del Ressuscitat. Aquesta convicció és un dels elements bàsics de la cosmovisió cristiana, que sempre hem ensenyat i cregut. Ja deia sant Pau que si Crist no hagués ressuscitat, la nostra fe no tindria sentit.

D'altra banda, la valoració dels moments previs a la mort ha variat amb el pas dels anys. L'home d'avui mor en un clima de dessacralització i de pèrdua d'evidències religioses. Això no pot sinó instaurar un procés d'empobriment per a la mateixa societat, la qual, en apartar la mort de l'horitzó vital, juntament amb la seva ritualitat, corre el perill de perdre també la pietat i la compassió com a valors que cal posar en el centre d'una civil convivència. Són paraules d'un profund coneixedor del tema, J. García Herrero, capellà d'un gran tanatori de Madrid.

Davant d'aquest tema tan important, dues referències de l'Antic Testament. Una, del llibre de la Saviesa: "Déu no ha fet la mort, ni es complau destruint als vius" (1,13). L'altra, el testimoni rellevant d'aquesta pràctica d'enterrar els morts que ofereix el llibre de Tobies. També referències del Nou Testament, quan Jesús diu: "i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més (Jn 11,26), o presenta la vida eterna com l'entrada a la casa del Pare (Jn 14 1-4) o com a participació en el seu propi goig (Mt 25, 21-23). Encara podríem trobar una incomptable quantitat de cites que expliquen i fonamenten el significat d'aquesta radical realitat.

En l'actualitat, us aconsellaria que la pràctica d'aquesta obra es realitzés també en l'acompanyament a la família que sofreix per la pèrdua d'un ésser estimat. Hem de desenvolupar en la nostra vida tot allò que ens apropa i ens fa acollidors, que expressa compassió i que acompanya. I també **pregar déu pels vius i difunts**, que és el més important, i està en relació amb l'anterior obra de misericòrdia.

L'oració és un impuls del cor, una mirada dirigida a Qui sabem que estima totes les seves criatures. L'oració és estar en comunió amb el Senyor i amb tots aquells pels qui demanem, siguin vius o difunts. Trobareu moltes oracions a la Bíblia, pronunciades pels creients, en les que apareix aquesta comunió. La definitiva és la de Jesucrist; apreneu sempre de la seva actitud orant. D'Ell vam rebre la gran lliçó de la conversa amiga amb el Pare que l'escolta sempre i accepta les seves súpliques. Fins i tot en els moments més dramàtics de la seva existència. Mai es cansa de pregar. És la gran lliçó dirigida al cor i que hem de posar constantment en pràctica.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els documents del Papa

24 de juliol de 2016

Els catòlics llegim amb interès i profit les orientacions que escriu el papa Francesc per a tothom. Als pocs mesos d'iniciar el seu ministeri va publicar una Carta Encíclica que va titular *La llum de la fe* (29 de juny 2013). A la fi d'aquest mateix any va donar a conèixer l'Exhortació Apostòlica *L'alegria de l'Evangelí* (24 de novembre 2013) i fa uns mesos ens va oferir una altra Exhortació Apostòlica, *L'alegria de l'amor* (19 de març 2016), fruit de la reflexió del Sínode ordinari i extraordinari celebrat a Roma el 2014 i 2015. Per descomptat que ha escrit molts discursos i al·locucions i ha pronunciat nombroses homilies que no podem enumerar. Em consta que molts de vosaltres ja heu llegit i estudiat els textos citats i us han servit per a la reflexió i per a l'acció pastoral.

Per la meua banda, com a bisbe vostre, em sento impel·lit a convidar a tots els diocesans a la lectura d'aquests documents. Ho he fet amb anterioritat. Ho repeteixo ara per presentar en poques línies l'últim, *L'alegria de l'amor*, que tants comentaris ha suscitat a l'interior de les comunitats cristianes. També ha tingut un ressò particular en ambients no catòlics. Ja va passar el mateix quan el Papa, en la convocatòria del Sínode dels Bisbes, va proposar com a tema de reflexió el matrimoni cristià i la família. Perquè d'això tracta l'esmentat document oferint llum i camí de reflexió per a les famílies. Les primeres línies resumeixen amb encert la motivació de l'escrit en afirmar "L'alegria de l'amor que es viu a les famílies és també el goig de l'Església. Com han indicat els Pares sinodals, tot i les nombroses senyals de crisi del matrimoni, 'el desig de família roman viu, especialment entre els joves, i això motiva a l'Església'. Com a resposta a aquest anhel "l'anunci cristià relatiu a la família és veritablement una bona notícia".

L'exhortació té nou capítols. Ressenyo només els títols perquè us feu una ràpida idea del seu contingut. El capítol primer, A la llum de la Paraula; el segon, Realitat i reptes de les famílies; el tercer, La mirada posada en Jesús. Vocació de la família; el quart, L'amor en el matrimoni; el cinquè, Amor que es torna fecund; el sisè, Algunes perspectives pastorals; el setè, Enfortir l'educació dels fills; el vuitè, Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat; i el novè, Espiritualitat matrimonial i familiar.

És fàcil reconèixer que, amb l'enumeració anterior, es troben els aspectes essencials d'aquest gran tema de la vida cristiana. La lectura del text us ajudarà a ampliar i fonamentar la vostra visió sobre el matrimoni i de la família senyalant-vos el seu valor, la seva grandesa i la seva bellesa. Apunta les enormes dificultats que al llarg del camí es produeixen per construir una autèntica família cristiana i demana un reconeixement cada vegada més alt i una defensa més gran d'aquesta institució. Ens implica a tots, a legisladors i polítics, a jutges i teòlegs, a clergues i sociòlegs, als pares i als diferents membres de la unitat familiar.

Acaba amb una oració a la Sagrada Família en la qual, entre altres coses, diu "... que mai més hi hagi en les famílies episodis de violència, de tancament i divisió; que qui hagi estat ferit o escandalitzat sigui aviat consolat i curat".

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Vacances i festes patronals

31 de juliol de 2016

Moltes persones comencen ara els seus dies de vacances. El descans es converteix en el terme més utilitzat tot i saber que moltes altres persones no tenen ni feina estable per tot l'any. Quanta diferència produïm en el si de la nostra societat! En qualsevol cas em sento obligat en aquesta última glossa del curs a desitjar un bon descans per a tothom. I també convidar-vos a la reflexió.

És un costum molt arrelat, sobretot entre els joves, assistir i introduir-se en aquest temps estiuenc en el dinamisme que es viu en carrers i places amb motiu de les festes. A Lleida i altres poblacions ja van començar al mes de maig.

Sembla impossible per a l'ésser humà prescindir de la festa. Per molts problemes i mancances que suporti la nostra societat, l'home necessita exterioritzar els seus sentiments de celebració i alegria en comunitat. Periòdicament ens trobem per manifestar la nostra alegria per un esdeveniment

familiar o per recordar i viure un fet de la nostra societat. I això ho podem compatibilitzar amb la solidaritat amb altres persones davant dramàtics successos o tragèdies irreparables. Una cosa no treu l'altra. Com també podem dir que l'ésser humà desenvolupa un treball determinat com a co-operador necessari per dominar la creació. O és un ésser que pensa, que resa, que es relaciona amb immensa tendresa o amb la pretensió de domini i destrucció dels altres. Totes les facetes són susceptibles de ser viscudes. I de forma simultània.

En el cas de la festa, recollint les nostres tradicions i la nostra fe, els cristians necessitem celebrar-la amb la mirada posada en Déu, Pare de tots, perquè ens ajudi a descobrir la transcendència de l'alegria compartida amb els germans. També en aquests moments volem que el missatge de Jesucrist envaeixi el nostre cor i la nostra alegria sigui completa. Una alegria que no prové del soroll exterior en forma de cants, música o crits, sinó del diàleg, de la trobada, de l'acolliment, de l'hospitalitat i del saber compartir. La qualitat cristiana de les persones es nota quan saben prioritzar el fonamental i posposen el que és accessori. Tot això amb l'estil de l'Evangeli que potencia la dignitat i la igualtat de l'ésser humà.

A més de les vacances estiuenques hi ha festes en molts pobles que són dedicades a la Mare de Déu o a determinats sants. Són els patrons de cada població i els seus habitants demanen la seva intercessió. El component festiu s'uneixi a l'experiència religiosa cristiana. Tots dos sentiments, si són viscuts d'una manera equilibrada, manifesten diversió individual i proximitat compartida amb els semblants. No caiguem en l'egoisme i busquem la solidaritat. No ens conformem amb el soroll extern i tractem d'arribar a l'interior dels cors.

Us animo a que acosteu la vostra ment a la trajectòria vital dels vostres patrons. Us donaran autèntiques lliçons d'humanitat i de divinitat. Podreu aprendre l'austeritat de vida, la humilitat en el tracte, la fortalesa en la fe, el partir la capa i tots els nostres béns amb els altres, el servei o diaconia als més necessitats, la recerca sincera de la veritat. Que el descans de l'estiu us reporti nous estímuls per afrontar un altre període més o menys rutinari de la vida.

Demano a Déu que sapiguen viure bé les vostres festes. Amb seguretat ens donaran moltes alegries però també ens proporcionaran elements importants per a estimar, acceptar i acollir els altres creant una profunda i extensa fraternitat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comencem de nou

4 de setembre de 2016

Un nou curs comença. Ens va bé a tots dividir en períodes el temps, que transcorre a velocitat de vertigen, sobretot per als qui compleixen més anys de vida. Als nens i adolescents els sembla tot més lent. Només és aparença. El pas del temps és igual per a tothom. I l'important és saber aprofitar aquest regal de Déu per créixer i madurar la pròpia personalitat i per ajudar els nostres semblants.

En tots els àmbits de l'activitat humana i en qualsevol col·lectiu, la divisió temporal ens permet programar i avaluar, reflexionar i compartir experiències. En l'esport, celebrem les olimpíades cada quatre anys i les temporades, cada any; en l'art, segons la terminació de l'obra, posada a disposició de la societat per a la seva contemplació o gaudi; en l'ensenyament, cada setembre marca l'inici del curs, de deu mesos... També, per descomptat, passa en l'activitat pastoral de la nostra Església, on les comunitats parroquials segueixen un ritme similar al de les escoles, encara que, com passa en tota família, l'Església no paralitza mai el seu servei, ni a l'estiu.

El descans o les vacances estivals ens marquen una separació temporal, un abans i un després de qualsevol activitat ordinària. Això fa possible que tractem de millorar el que som i el que fem. Convido tota la diòcesi a començar aquest nou curs amb nous ànims i millors il·lusions. Posarem en marxa noves iniciatives, en mantindrem moltes d'anys anteriors, així com tancarem algunes amb la missió complerta. Però, tot i que les coses que fem són importants, ho és molt més l'actitud que cada un de nosaltres manifesta. Recordeu, en aquest sentit, els consells del Papa Francesc en la seva exhortació *L'alegria de l'Evangelí*: humilitat, acollida, diàleg fratern, alegria, testimoni, responsabilitat missionera, fidelitat i comunió.

Tinc la convicció que el nou curs suposarà un repte per a totes les comunitats cristianes de la diòcesi, a més d'una oportunitat per aprofundir en l'evangelització de la nostra societat. Necessitem viure el missatge de Jesucrist amb més autenticitat cada dia, cada curs; necessitem donar-lo a conèixer als altres amb renovat entusiasme. Sense quedar paralyzats per cansaments o discussions estèrils. És un desafiament que es presenta i al qual hem de donar una adequada resposta. Us emplaço novament a viure un nou moment en la història de la salvació.

Durant aquests propers dies, els responsables de les diferents activitats pastorals us anunciaran l'inici de curs, demanant-vos la vostra col·laboració. No dubteu en participar-hi. No importa l'edat, el nivell cultural, la situació social o la missió eclesial. Tots fem falta. No sobra ningú. Espero que les

parròquies i els moviments apostòlics s'enriqueixin amb la vostra presència i participació.

A nivell diocesà, el nou curs començarà amb un acte solemne a la Catedral, el dijous 22 de setembre. Consistirà en l'anomenada Festa de l'Enviament, en la qual se'ns recorda la nostra missió i en nom de Qui la rebem. Se'ns demana oració i acció diària al servei de l'Església i de la societat.

Que tingueu tots un bon curs 2016-2017!

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'IREL fa 25 anys

11 de setembre de 2016

Tots els diocesans de Lleida coneixen l'IREL. Fins i tot molts cristians de les diòcesis veïnes saben de la seva existència i s'han beneficiat dels seus serveis. Les sigles responen a un centre de formació anomenat Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida. És una institució acadèmica de la nostra diòcesi que ofereix estudis superiors en l'àmbit de la teologia i de la pastoral, va ser aprovat per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu i està vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya.

Enguany, l'IREL, creat pel bisbe Ramon Malla l'any 1992 amb el nom inicial d'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida, celebra els 25 anys d'existència. És una circumstància que motiva una immensa alegria i una profunda satisfacció a tota la diòcesi. En nom de tots vosaltres, desitjo agrair el gran servei que ha prestat aquesta institució durant aquests anys. Acció de gràcies i reconeixement, sobretot a les persones que han fet possible el seu funcionament i l'han dotat d'un merescut prestigi: directius, professors i personal de servei. És important destacar la tasca del seu director, Mn. Ramon Prat, que durant aquests anys ha sabut impulsar tantes iniciatives docents, coordinar el treball de tot el personal i atendre les necessitats dels alumnes amb una prudència i una saviesa sense límits.

Em sembla molt apropiat recordar a hores d'ara les línies bàsiques de l'IREL. Els objectius són els següents: promoure el diàleg entre la fe i la cultura, promoure la formació teològica dels laics en general, atenent d'una manera especial als estudiants de la Universitat de Lleida i als membres de la Vida Consagrada, preparar professors de religió per als centres docents i impartir una formació adequada per exercir el diaconat permanent, així com els diversos ministeris i serveis eclesials de les parròquies i comuni-

tats. Respecte a la metodologia, desenvolupa una acció personalitzada i participativa, amb gran rigor i forta exigència acadèmica. El Pla d'Estudis està format de dos cicles en els quals es poden obtenir respectivament les titulacions de diplomat i llicenciat en Ciències Religioses. Manté una intensa col·laboració amb altres institucions de la UdL i altres centres superiors; organitza diverses activitats formatives al llarg del curs, com cicles de conferències, seminaris i cursos especialitzats i ofereix de forma permanent suport acadèmic i orientació a totes les institucions eclesials.

Han passat molts alumnes per les seves aules, que manifesten una gran satisfacció per la formació rebuda. Aquest aspecte l'he pogut comprovar des del primer dia d'estada a la diòcesi, per pròpia observació i per converses amb altres diocesans. El professorat és reconegut pel seu elevat nivell intel·lectual i per la seva generosa dedicació al centre.

Durant aquest curs, els responsables de l'IREL han preparat diverses activitats que donaran a conèixer en els pròxims dies. Totes elles de gran impacte, que amb seguretat us agradaran a tots. El nostre agraïment es concretarà en l'assistència i participació en totes les celebracions que ens proposen. Serà una prova més per mostrar-los el nostre interès i valorar la seva tasca.

Com a bisbe no tinc més que paraules d'elogi i gratitud. És clar que gràcies a l'IREL la nostra diòcesi compta amb uns laics proveïts d'una bona formació teològica i disposats a assumir diverses responsabilitats pastorals.

Felicitations per aquests 25 anys! Oracions i suport constant per al futur.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les famílies cristianes i la catequesi

18 de setembre de 2016

Sempre que algú manifesta interès per l'educació se'l vol ajudar a exercir la seva responsabilitat. Pares, mestres, sacerdots, avis, catequistes... són molts els que participen en l'educació de nens, adolescents i joves. Tots descobreixen en el seu exercici educador habitual que necessiten l'ajuda i la col·laboració dels altres. En el sentit més positiu d'aquesta acció, sense renunciar a la seva pròpia responsabilitat i sense difondre acusacions de negligència cap als altres.

Els que dediquen part del seu temps a l'educació cristiana, centrada en la catequesi, també observen el mateix: necessiten la col·laboració de tots els cristians adults perquè la fe sigui explicada, celebrada i viscuda millor. Tots contribuïm amb les nostres paraules i amb les nostres actituds a afavorir, en sentit ampli i complet, l'educació en la fe dels nostres petits.

En aquesta línia de col·laboració vull agrair la tasca i la dedicació de tants cristians en les catequesis i fer una crida a la responsabilitat de tots sobre aquest gran tema. Sóc conscient que hi ha moltes altres influències incontrolades sobre l'educació (publicitat, pel·lícules, centres d'oci en els complexos consumistes...) i no podem abaixar la guàrdia ni abdicar de la nostra responsabilitat. En concret faig referència a la catequesi dels infants i joves de les vostres famílies.

Totes les parròquies i centres catòlics obren ara la inscripció per a la catequesi d'aquest curs. Us demano que, com a pares i famílies en general, prengueu consciència de nou de la importància que té aquesta educació. I no només en el moment puntual de la inscripció sinó en la mateixa preocupació pels continguts, en l'acompanyament dels nens al llarg del curs i, el que és més important, de la coherència de la vostra pròpia vida amb la fe que professeu.

Donant un pas més us demano la vostra col·laboració personal en aquesta tasca. Acudiu a les vostres parròquies i dediqueu part del vostre temps a la catequesi setmanal. És una decisió que us ajudarà en la vostra pròpia formació i participareu d'un servei parroquial indispensable en tota comunitat.

Les famílies cristianes, i en concret els pares, participen en la seva vida diària de tot allò que vam escoltar en el període de la catequesi: aprenen i ensenyen nocions i continguts que apareixen a la Sagrada Escripura i en la Tradició de l'Església (que es concreta en el Catecisme). També acompanyen en la celebració dels sagraments i resen i inicien en l'oració als seus fills. Per descomptat comparteixen l'estil de vida que assenyala Jesús a l'evangeli. I finalment, es comprometen a algun servei comunitari i anuncien als altres la fe que viuen.

Com podeu comprovar resulta fonamental la col·laboració de famílies, de catequistes, de sacerdots i dels responsables d'aquest servei diocesà. Tots units per fer més eficaç l'acció catequètica.

Que ningú obliidi que l'Església, en el gran respecte a causa de la llibertat de la persona, ofereix els sagraments a qui els demana. Però exigeix una preparació conscient i responsable segons l'edat i maduresa de cada un perquè conegui bé els compromisos que adquireix. I això mateix ho farem

millor entre tots en una acció coordinada, coherent i plena de sentit. És un gran bé que es facin les inscripcions a la catequesi com més aviat millor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les prioritats diocesanes

25 de setembre de 2016

Des del final del curs passat i començaments d'aquest, hem desenvolupat un procés a la nostra diòcesi per detectar i definir els aspectes que més ens preocupen a tots els seus membres. Ja us vam informar de l'Assemblea Diocesana, que va tenir lloc el 28 de maig, amb una alta participació presencial unida a un gran nombre d'aportacions escrites que intenten adaptar la vida personal i comunitària a les paraules i gestos de Jesucrist en l'Evangeli.

Amb el resultat de la ponència pronunciada i amb els suggeriments dels assistents vam redactar un document en el qual es recullen les principals preocupacions pastorals que en aquests moments té la diòcesi. Per tal de coordinar les actuacions i unificar criteris, en la passada Festa de l'Enviament es va presentar la relació de prioritats per a informació de tots i per a demanar la col·laboració de les institucions diocesanes. Es tracta d'ordenar el que fa la nostra església per fonamentar millor la comunió entre tots els seus membres i per donar a conèixer la nostra oferta i el servei a la societat en la qual està immersa.

S'ha considerat un pla pastoral i conté una forma en la qual tothom pot veure amb claredat les nostres pretensions i preocupacions. Tindrà una durada de tres anys, període de temps que ens servirà per analitzar, per programar diverses accions i per avaluar el que s'ha fet. Demano a Déu que ens concedeixi la força necessària perquè tot el Poble de Déu, llegint els signes dels temps actuals i amb les orientacions programàtiques del Papa Francesc en la seva Exhortació Apostòlica "L'alegria de l'Evangeli", sàpiga donar resposta als desafiaments actuals del nostre món.

Cinc prioritats pastorals s'han posat a consideració de tota la diòcesi que resumeixo breument per a informació general i per a sol·licitar també la vostra col·laboració:

- 1.** Que tots els cristians, a títol individual, revisin de nou la seva relació amb Déu i com segueixen les petjades de Jesucrist, que es preguntin quin tipus de compromís han adquirit amb l'Església animant-los a augmentar el seu servei als altres.

2. Que totes les parròquies i comunitats cristianes examinin la seva actuació per aconseguir que cada vegada esdevinguin unes comunitats més vives, unides i acollidores i puguin presentar al món la cara més entranyable del Senyor. Tant aquest punt com l'anterior es podrien resumir en una paraula, evangelització, que és responsabilitat dels individus i de les comunitats.

3. Que els sectors pastorals que s'organitzen en les àrees de reflexió i formació puguin coordinar-se millor amb els grups que realitzen el seu treball en les parròquies, les unitats pastorals i els arxiprestats. D'aquesta manera pretenem optimitzar millor els esforços de cadascú.

4. Que tots els diocesans es preocupin de les vocacions al sacerdoci. La nostra Església necessita més sacerdots per acompanyar i orientar les comunitats. No oblidem que la vocació és una oferta molt més àmplia: al matrimoni i a la vida consagrada.

5. Iniciar la Visita Pastoral del bisbe a totes les parròquies i comunitats per tal d'animar a tots a viure amb més autenticitat cristiana i a evangelitzar amb més alegria.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida

2 d'octubre de 2016

El poble cristià té una singular devoció per la Mare de Déu; es correspon amb la missió fonamental que li va confiar Déu en la Història de la Salvació. Al llarg dels segles l'ha venerat amb múltiples advocacions que expressen proximitat a la seva vida diària i protecció per a la salvaguarda de dificultats i perills. També necessitem la seva ajuda per a la presentació de l'evangeli del seu Fill als altres, en tot moment i en qualsevol circumstància. Aquesta glossa vol introduir un breu record de les advocacions marianes que ens afecten a nosaltres, o bé per ser titular o patrona de la nostra parròquia o del nostre poble, o bé perquè porta el nom de la nostra confraria o germanadat. Us animo a continuar fomentant la devoció a la Mare de Déu entre els membres més joves de les vostres famílies i comunitats.

En concret, em referiré a la **Verge Blanca de l'Acadèmia**, Patrona de la ciutat de Lleida des de fa setanta anys. Tots recordeu la seva imatge i molts conserveu en les vostres llars una reproducció en pintura o escultura que us ajuda en l'oració diària. Tots sabeu que es venera en una institució molt estimada a la ciutat, l'Acadèmia Mariana, un edifici restaurat fa uns pocs

anys i on se celebren multitud d'actes diocesans en diferents moments del curs pastoral, des dels recessos mensuals dels sacerdots fins a les reunions dels Consells de la nostra Diòcesi i trobades dels diferents sectors pastorals.

Amb motiu de la celebració de la seva festa, fixada el 2 d'octubre, s'organitzen una infinitat d'activitats per ressaltar aquesta advocació i perquè totes les famílies la tinguin com intercessora i sàpiguen agrair als seus avantpassats el llegat que ens van deixar. La Junta Directiva de l'Acadèmia organitza diversos concursos literaris, prepara els actes de culte, convida a altres entitats marianes i procura expandir la devoció a la Verge per tot arreu. Em sembla molt important la participació de tots els lleidatans en actes tan significatius, tant pel que tenen de cultura i tradició com, sobretot, per l'afecte que manifesta cadascú a la Mare del Cel.

Em consta que durant aquests dies han aparegut diversos articles sobre aquesta venerada advocació, sobre l'aniversari del patronatge, sobre la restauració del retaule de la capella, sobre l'edifici que l'alberga i sobre els actes que s'organitzen. També podeu trobar abundant bibliografia sobre tot ells en els últims cent anys. Em limito amb aquestes línies a proposar uns suggeriments:

- Que els pares i avis doneu alguna referència de la Mare de Déu als vostres fills i néts.
- Que els professors de religió i els col·legis catòlics dediquin part del seu temps a explicar aquesta tradició de la nostra ciutat.
- Que les parròquies organitzin un acte oracional o cultural sobre aquesta advocació i convidin als feligresos a participar dels actes de l'Acadèmia Mariana.
- Que les comunitats religioses tinguin present en la seva activitat ordinària aquesta estimada advocació de la gent de Lleida.
- Que els membres de les confraries i germanats dirigeixin al Senyor oracions, de manera especial en aquests dies, perquè la seva Mare els augmenti la coherència i la fidelitat.

També us aconsello que visiteu la seu de l'Acadèmia i reseu en presència de la Mare de Déu. Acabo amb un agraïment especial a tots aquells que es responsabilitzen i promouen els actes que la nostra ciutat dedica a la seva Patrona.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Nous sants de l'Església Catòlica

9 d'octubre de 2016

Amb certa regularitat la premsa ens informa que el Papa ha canonitzat a Roma a persones que van viure heroicament el seguiment de Jesucrist. Aquest procés és lent i exigent, són diversos anys d'estudi tractant de verificar que les informacions sobre la seva vida i sobre els seus escrits s'adiuen amb les paraules i gestos del Senyor. L'Església demana que es compleixin certs requisits que els promotors de la causa de canonització s'esforcen a ajustar amb el testimoni dels que el van conèixer, amb l'estudi de les seves obres o amb els escrits dels coetanis que van parlar dels motius de santedat.

De sants n'hi ha molts. Cada un d'ells és un model de com seguir els passos de Jesús i, amb la seva intercessió, tenir una poderosa ajuda per viure amb autenticitat cristiana la nostra pròpia vida. Alguns són màrtirs, altres religiosos o fundadors d'alguna congregació, hi ha mares de família o professionals de variada condició; també preveres, bisbes i papes. Alguns són grans estudiosos, altres analfabets. Uns van dedicar la seva vida a l'ensenyament, als malalts o als més pobres. Tenim de tot i a tots ens serveix el seu exemple.

El meu comentari d'avui es refereix a dues persones, una dona i un home, que són molt propers a nosaltres i han estat canonitzats o està previst que ho siguin aquests dies.

El passat 4 de setembre va ser elevada als altars **santa Teresa de Calcuta**. És coneguda i admirada per tots els que hem viscut en aquesta època i hem vist la seva imatge en els diaris o a la televisió. Ens ha emocionat la seva cara, les seves paraules, els seus gestos. Va néixer a Albània l'any 1910, va viure gairebé sempre a l'Índia, a Calcuta, i va morir el dia 5 de setembre de 1997. Al llarg de la seva vida va rebre gran quantitat de premis i reconeixements per la seva immensa tasca a favor dels més pobres. Potser el més conegut, el premi Nobel de la Pau, que li va ser concedit l'any 1979. Va ser la fundadora de la congregació de les Missioneres de la Caritat en l'expansió a molts països i s'hi va dedicar en cos i ànima; el mateix tarannà que ha manifestat, amb el lliurament de la pròpia vida, en l'atenció als pobres, malalts, orfes i moribunds. Expliquen d'ella moltes anècdotes que posen de relleu la seva personalitat plena de misericòrdia. Alguns han qüestionat la seva actitud contrària a l'avortament i a l'eutanàsia, però què pot fer un catòlic tan amant de la vida com a regal de Déu?

Per un altre costat, el 16 d'octubre el papa Francesc canonitzarà al beat **Manuel González García**, que va ser bisbe de Màlaga (1916) i de Palència (1935). Va néixer a Sevilla l'any 1877 i va ser ordenat sacerdot el 1901. Va ser enviat a Huelva (aquesta ciutat pertanyia llavors a l'Arxidiòcesi

de Sevilla) i nomenat arxipreste. Allà va dedicar tots els seus esforços als nens pobres fundant escoles i elevant el nivell humà i cultural de la població; va escriure molt sobre diverses qüestions de la vida cristiana i, sobretot, va fomentar l'amor i la devoció a l'Eucaristia insistint en la proximitat dels cristians al sagrari. Va morir a Madrid l'any 1940 i les seves restes descansen a la catedral de Palència. Va ser beatificat a Roma l'any 2001. Va fundar la revista "El Granito de Arena", el moviment Unió Eucarística Reparadora, els Missioners Eucarístics Diocesans i la Congregació de Missioneres Eucarístiques de Natzaret. Tots els membres d'aquestes fundacions ens recorden de manera constant l'austeritat de vida, el gran afecte cap als sacerdots i la devoció a l'Eucaristia que vivia i transmetia aquest gran sant.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'acció sociocaritativa de l'Església

16 d'octubre de 2016

A vegades els cristians ens lamentem que algunes activitats realitzades per parròquies o associacions són poc conegudes per la nostra societat. O no sabem comunicar o les accions tenen poca rellevància. Inclús tot el camp de l'acció social de l'Església no acaba d'arribar al cor de tots els nostres conciutadans tot i constatar que moltes institucions eclesials, com **Càritas**, **Conferències de sant Vicent de Paül**, **Mans Unides** i altres de religiosos, gaudeixen d'un cert prestigi i estan reconegudes per amplis sectors.

O potser el lament es produeix per voler complir amb la lletra d'aquell consell evangèlic que diu que la teva mà dreta no sàpiga què fa la mà esquerra. Per descomptat que accepto aquest sentir però em sembla obligat a donar-vos a conèixer la següent notícia.

Fa uns mesos es va encarregar un informe sobre "L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya", una investigació promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Fundació Pere Tarrés, patrocinada per la Direcció General d'Afers Religiosos. El treball l'ha dut a terme el director de la Càtedra i professor titular de sociologia de la URV, Dr. Àngel Belzunegui que el va presentar als bisbes en la seva última reunió de l'estiu. Es va suscitar un diàleg molt interessant que va acabar mostrant una gran admiració per la quantitat enorme de persones implicades en les línies de treball i una immensa gratitud per la dedicació i el benefici que genera a tants germans necessitats o en perill d'exclusió social. Us resumeixo algunes

dades que em semblen importants i fan referència a totes les diòcesis amb seu a Catalunya:

785 entitats socials d'Església, de les quals un 75% han participat en aquest estudi. Un 39% són de la diòcesi, de l'arxiprestat o de les parròquies; Un 41,8% pertanyen a Instituts de Vida Consagrada o Societats de Vida Apostòlica i un 19,2% procedeixen d'iniciativa laical.

Els àmbits d'actuació són els següents: sociosanitari (17,2%), socio-educatiu (43,4%), sociolaboral (23,4%) i sociocomunitari (26,9%) cobrint un ampli espectre de necessitats que han arribat a 1.201.937 persones beneficiades i 426.976 persones ateses. Algunes dades sobre aquestes persones: el 61% són espanyols i el 39% són immigrants; el 26,2% no tenen habitatge, el 31% són aturats, el 11,7% són persones amb malalties mentals, el 14,5% són reclusos i exreclusos, el 15,2% són discapacitats, el 10,3% són drogodependents, el 7,6% són malalts. A més d'altres percentatges referits a altres necessitats.

Atenen tots aquests programes 18.850 voluntaris (83,4%) i 3.297 de contractats (16,2%) amb un 66% de dones i 34% d'homes en els voluntaris i 75% de dones i un 25% d'homes en els empleats. Un percentatge elevadíssim (77% dels contractats i més del 15% dels voluntaris) ha rebut formació durant l'últim any. Les hores de treball dels voluntaris ha ascendit a 6.333.600 i les dels contractats a 2.584.912.

Finalment una dada sobre l'activitat econòmica. Ingressos anuals: 168.062.866 euros i despeses, 162.323.288 euros. Els ingressos són d'iniciativa privada en un 65% i el 35% són públics. Us remeto a l'estudi que està publicat. És molt revelador. Per alegrar-nos, admirar i agrair.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

DOMUND 2016

23 d'octubre de 2106

Fa poques setmanes una notícia ens encongia el cor, una religiosa nascuda a Barcelona de la congregació de Jesús-Maria, Isabel Solà, era assassinada a Haití per un motiu fútil: robar-li la bossa.

Després de la seva mort hem descobert la fortalesa humana i cristiana d'aquesta gran dona que va regalar molts anys de la seva vida a compartir-la amb els més pobres de la terra. Moguda pel seguiment del Senyor va mostrar una gran entrega als seus germans de Guinea Equatorial i d'Haití. I era molt

feliç. Així ho demostra la cara de la seva fotografia que van reproduir els diaris i les cadenes de televisió. Ha estat un gran exemple per a tots nosaltres.

Com la Isabel, hi ha uns 13.000 cristians de les diòcesis espanyoles, distribuïts pel món sencer, per anunciar l'Evangelí i per compartir la seva vida amb els altres. Totes aquestes persones han conformat la plataforma de l'atenció de l'Església a les nacions més pobres. És evident que la transmissió de la fe no s'atura a les fronteres de la pobresa. Ha d'arribar a totes les nacions amb independència del seu nivell de desenvolupament. Però aquestes persones han contribuït de manera clara a albirar, des del radical missatge de Jesucrist, un futur més esperançador per a tots els pobles.

La celebració del DOMUND manté diverses dimensions, des de l'agraïment per la dedicació d'uns i per la dignitat dels altres fins a la crida a la nostra consciència per a l'ajuda econòmica que tanta gent necessita. Des del reconeixement a la tasca dels missioners fins a la coherència de la seva pròpia vida amb la fe que intenten transmetre diàriament utilitzant la paraula i, sobretot, el testimoni.

El lema que ens proposa el Papa per a aquest any és **surt de la teva terra**. És la invitació que ens fa el Sant Pare a sortir de nosaltres mateixos, de les nostres fronteres per posar al servei dels altres els propis talents. La missió del cristià és universal, sense fronteres ni comoditats. És la mateixa frase que li dirigeix Déu a Abraham en el llibre del Gènesi i, que amb seguretat, sentim en el nostre interior quan ens tanquem i ens oblidem dels nostres germans. L'Església és essencialment missionera. Ha de sortir sempre per trobar-se en la situació de les perifèries geogràfiques i existencials del nostre món. És una crida a tots nosaltres per evitar la paràlisi o el desencant en les nostres actuacions. Mirem més lluny, més alt.

El papa Francesc escriu un missatge personal per a aquesta significativa ocasió. Ho ha titulat "Església missionera, testimoni de misericòrdia". Us aconsello la seva lectura; arribarà a emocionar-vos. Per la meua part ressaltó una frase que m'ha fet pensar molt: "Els missioners saben per experiència que l'Evangelí del perdó i de la misericòrdia pot portar alegria i reconciliació, justícia i pau".

Acabo aquest comentari sol·licitant les vostres oracions pels missioners i per tots aquells que es beneficien de la seva acció. Demano també la vostra aportació econòmica que ens impulsa a la solidaritat i a la igualtat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els cristians recordem als difunts

30 d'octubre de 2016

Quan arriben aquestes dates moltes persones dediquen un temps a visitar els seus difunts als cementiris. Fins i tot es desplacen molts quilòmetres, als pobles on van néixer o on viuen les seves famílies, per complir amb aquest gest ple d'afecte, record i gratitud.

Els cristians fem el mateix. En aquestes visites ens confonem amb altra gent de sensibilitat, cultura o religió diferent. La nostra aportació específica se centra en l'oració. Demanem al Senyor per tots els nostres familiars i amics ja difunts perquè la seva misericòrdia els hagi conduït a la glòria eterna. És aquesta una oració de petició però recordem que hi ha altres modalitats que acompanyen la nostra existència. Tots nosaltres sabem que la pregària és un element indispensable de la vida cristiana. Als deixebles, davant la seva insistència en aprendre a pregar, Jesús els ensenya el "Pare Nostre" que nosaltres rebem i repetim des dels primers anys de la nostra vida amb esforç que es tradueix en consol i que és utilitzat en moments diversos, tant favorables com adversos, al llarg del nostre caminar vital.

Insisteixo en la pregària, que és un do de la gràcia i una resposta decidida per la nostra part, perquè tots els que acudiu al cementiri no reduïu la vostra presència a portar unes flors, a netejar una làpida o a vessar unes llàgrimes. És un costum i un sentiment que, potser, no podem deixar de banda. Però el cristià coneix quines coses són fonamentals i quines són secundàries. I si ens pregunten per les nostres prioritats sabem respondre, encara que en ocasions sembla que ens despistem, o no recorrem a les paraules del Senyor dirigides per acompanyar la vida i la mort. La nostra i les dels nostres semblants.

D'altra banda, els cristians tendim a considerar més important l'interior del nostre cor que les aparences exteriors. I és correcta aquesta apreciació perquè preval l'oració que ve del més profund del nostre ésser i vol unir-se al diàleg i a la voluntat de Déu. La resta, flors, decoració o plors, és un conjunt que ens pot ajudar a allò fonamental.

Davant aquest costum tan arrelat a la nostra societat i que ha estat promogut i fomentat per la mateixa pietat popular, m'interessa assenyalar que la vostra presència en els cementiris vagi sempre al fonamental. Pregueu pels difunts, pels vostres cercles pròxims i pels que, des d'un punt de vista humà, no tenen a ningú ja en aquest món. L'Església resa per tots, no s'oblida de ningú; està unida als que ja han mort per mitjà de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. En aquesta confiança vivim i afrontem la pròpia mort.

És també un moment oportú per reflexionar sobre l'esperança, que és fonamental per a la condició cristiana ja que, al costat de la fe i de la caritat, constitueixen l'essència teològica, de gràcia, absolutament singular. Esperem, perquè així ens ho ha dit Jesucrist, en una vida nova alliberada ja de les cadenes de la mort. Per tant, la nostra mirada no ha de quedar fixa en el nom i en les xifres que l'acompanyen en el marbre de la làpida. Ha de projectar-se cap amunt i mirar a dalt, al cel, per sentir-se protegit en el consol i en la pau del Senyor que ens ha promès la salvació definitiva. I tot això ho vivim en la celebració de l'Eucaristia que recull l'esdeveniment de la Creu, el present del nostre viure i el futur de la glòria.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia de Germanor

6 de novembre de 2016

Diumenge que ve, 13 de novembre, les diòcesis amb seu a Catalunya celebrarem el **Dia de Germanor**. Les diòcesis de la resta d'Espanya la titulen Dia de l'Església Diocesana. És una jornada, instituída ja fa diversos anys, que té com a finalitat pregar per l'Església particular de cada cristià, cohesionar la seva pertinença a aquesta comunitat i col·laborar en el manteniment de totes les accions pastorals i patrimonials que promogui aquesta institució en benefici de tots.

Oració, pertinença i col·laboració són tres elements que ens ajuden els cristians a viure d'una manera solidària la nostra pròpia fe. Ho sabem de sobres i ho posem en pràctica tots els dies de l'any i tots els anys de la nostra vida. Però en aquesta data ens ho recordem amb una intensitat major amb l'objectiu d'atraure un grup més nombrós de persones en aquesta mateixa direcció. Preguem per l'autenticitat personal dels cristians i volem que el nostre actuar beneficiï a tota la societat sense cap tipus de barreres ni distincions.

Els que acudiu als temples aquest cap de setmana us trobareu un petit fulllet explicatiu dels aspectes pastorals i econòmics de la nostra diòcesi. És molt important la transparència en totes les dades que oferim i que constitueixen una mena de radiografia de la nostra comunitat. Serveix per a propis i estranys. És, a més, la nostra obligació donar a conèixer el que tenim i de quina manera apliquem els recursos. Quan demanem col·laboració, ens exigim claredat.

Els qui us assabenteu d'aquest dia pels mitjans de comunicació social, cal completar la informació i també sol·licitar la comprensió i l'ajuda. Es prepara un lema anual, es donen moltes informacions i s'ofereixen unes orientacions per a l'actuació.

El lema d'aquest any és molt suggestiu i entranyable: **som una gran família amb tu** i corrobora la realitat que desitjaríem viure a la nostra diòcesi. D'una banda, expressa una afirmació, que som una família, i per una altra, que no podem fer res sense la teva col·laboració. Ningú pot sentir-se exclòs; ens necessitem tots per construir la gran família de Jesucrist que serà sempre acollidora i tendirà a sortir de si mateixa per ajudar a tots els altres.

A més a més, el lema té una connotació especial per a les nostres diòcesis catalanes ja que el títol que identifica aquesta jornada és el de **Germanor**. La referència a la família és clara. Amb tot el que això significa de germans els uns dels altres i fills d'un mateix Pare. De l'amor i de la comprensió desinteressada que apliquem al nostre entorn familiar elevat com a característica pròpia de la comunitat parroquial i, per tant, de la diòcesi de la qual formem part. Constatem, com en altres àmbits de la vida, la reciprocitat en les relacions. Desitgem que els altres ens tractin com a família però també ens obliguem a construir, acompanyar, animar la pròpia família i també la mateixa diòcesi en la qual estem inserits.

Us agraeixo per endavant les vostres oracions, la vostra participació en les tasques i la vostra col·laboració econòmica en favor de la família diocesana.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'any s'acaba, la misericòrdia segueix

13 de novembre de 2016

L'Any Jubilar de la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc per a tota l'Església, finalitza el diumenge, 20 de novembre, Solemnitat de Jesucrist, Rei de tot. Està prevista la cloenda a la plaça de Sant Pere de Roma, amb la celebració de l'Eucaristia que presidirà el mateix Papa.

Les altres diòcesis del món tanquen aquest any avui, 13 de novembre, amb una celebració similar a la de Roma. Així ho farem nosaltres en la nostra catedral, a la tarda, per permetre l'assistència del major nombre de sacerdots i fidels.

Ha estat un any molt beneficiós per a totes les comunitats cristianes. Hem parlat molt del significat de la misericòrdia. Em sembla que ningú s'ha cansat d'escotar una i mil vegades les bondats i les conseqüències d'aquesta bella paraula que defineix d'alguna manera la característica essencial del Senyor. Déu és misericòrdia i ens demana que siguem també nosaltres misericordiosos. Hem recorregut en aquest temps a altres paraules que completen i ofereixen nous matisos a aquesta realitat: amor, compassió, perdó. Tot això ens ha servit per a la reflexió i ens ha recordat pistes per a l'acció. Tant a nivell personal com comunitari.

Les comunitats cristianes es van alegrar amb aquesta iniciativa papal i constantment han recordat l'oportunitat de posar en pràctica les indicacions bíbliques que trobem en els salms, en les vicissituds dels patriarques, profetes i reis del poble de Déu i, sobretot, de les paràboles, mandats i la mateixa vida de Jesucrist. Les seves paraules i els seus gestos provoquen en nosaltres una ànsia de pensar, dir i fer sempre el bé al nostre voltant; fomenten així mateix una voluntat de proximitat, reconciliació i fraternitat cap a totes les persones i pobles de la terra.

Les obres de misericòrdia, molt impregnades en el cor de l'Església des de sempre, han estat objecte de consideració per tornar a explicar-les a adults, joves i nens en innombrables xerrades, meditacions, cartells i exercicis didàctics. No es buscava saber el seu nombre i la importància del seu significat. Es pretenia que cada un de nosaltres s'esforcés a portar a la pràctica de la vida diària el contingut de cadascuna de les obres de misericòrdia. Aprendre de la saviesa de Déu que neix de la seva misericòrdia per actuar en conseqüència. Aquest és el signe de la nostra identitat cristiana.

Acaba l'Any Jubilar i molts es pregunten què fem ara? Ja no podem transmetre aquest missatge que hem repetit durant aquests mesos? ha servit realment a la nostra Església? ens vam presentar als altres amb un cor nou i entranyable? mostrem la salvació del Senyor al nostre món? notem l'acció misericordiosa en les nostres parròquies i comunitats? I moltes altres preguntes que de cap manera poden convertir-se en paràlisi o indiferència de la nostra acció.

L'any acaba però el seu contingut és permanent. Tot el que hem après i viscut ha de continuar al llarg de la nostra vida. Aquest jubileu ha suposat una sacsejada al nostre cor adormit pel desànim o la rutina. Ens ha ajudat a seguir complint el missatge del Senyor. Amb paciència, amb coratge i amb autenticitat.

La misericòrdia del Senyor és eterna, el seu amor roman per sempre (salm 103). Com a resposta a aquesta afirmació volem mostrar una actu-

ació similar: demanarem tenir un cor ple de misericòrdia per sempre i per a tothom.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Setmana bíblica i diumenge de la paraula

20 de novembre de 2016

Desconec si els bisbes i els sacerdots proposem massa exigències als altres cristians. Volem que conegueu la Paraula de Déu, les veritats de la fe, la moral cristiana, una mica de la història de l'Església i de les tradicions locals. Volem que celebren els sagraments. Volem que sigueu generosos, veraços, col·laboradors, respectuosos... Volem que dediqueu temps a la pregària personal i comunitària. Volem, en definitiva, que estigieu plens de la saviesa del Senyor i la poseu en pràctica. És massa el que us demanem?

Les peticions i les exigències no són ocurrències dels pastors. Neixen de la voluntat de Jesucrist i ens afecten també, i sobretot, als responsables de les comunitats cristianes. El que us demanem ens ho hem d'exigir també nosaltres. Això d'alguna manera ens disculpa i ens impulsa de nou a sol·licitar de tots l'exemplaritat i l'autenticitat evangèlica.

Dic tot això per la següent informació que es converteix al seu torn en petició. Els bisbes de la Tarraconense hem acceptat amb entusiasme la proposta de l'Associació Bíblica de Catalunya en el sentit de ressaltar, una vegada més, a tots els cristians la importància fonamental de la Paraula de Déu com a llum i guia per a la vida. L'escolta, la lectura o l'oració que cadascú fa de la Paraula li possibilita la conversió personal i l'adequació de la seva vida. La proposta és molt senzilla però molt eloqüent: tots els centres de culte de les nostres diòcesis animaran a fer-se seva la Paraula en els comentaris i homilies d'un diumenge. El segon gest: organitzar activitats sobre la Bíblia durant una setmana.

El primer diumenge d'Advent, quan es comença l'Any Litúrgic amb un nou leccionari per a la celebració serà el moment de la concreció de la proposta en les homilies i comentaris corresponents. La setmana posterior s'exposaran les bíblies a la catedral. Hi haurà també xerrades i curssets bíblics. En aquest breu comentari setmanal només pretenc transmetre uns consells que us han repetit moltes vegades: apliqueu a la vostra vida què s'ha après i escoltat de la Paraula. Per això:

- Procureu tenir una Bíblia a la llar i que tots els membres de la família n'estiguin assabentats.
- Acostumeu-vos a llegir cada dia uns quants versets de la Paraula de Déu.
- Ensenyeu a llegir als vostres fills i nêts utilitzant els llibres bíblics.
- Acompanyeu als nens i joves de la catequesi amb lectures de la Bíblia.
- Reseu uns minuts al dia fent ús de la Paraula de Déu.
- Escolteu amb molta atenció les lectures bíbliques en les celebracions comunitàries.
- Prepareu amb cura les lectures en públic des de l'ambó. Que tots us escoltin.
- Participeu en els grups bíblics i en les xerrades parroquials sobre la Bíblia.
- Deixeu-vos informar i formar pels que han estudiat ja la Paraula. Consulteu els dubtes.
- Ateneu amb bon ànim les homilies. Els sacerdots s'esforcen molt en la seva preparació.
- Que els leccionaris siguin guardats amb dignitat i exposats amb veneració.

Us demano molt o poc en aquest àmbit fonamental de la vida cristiana? Em sembla que tots els cristians s'haurien d'esforçar per complir-lo. Deia el papa Benet XVI: "Per assolir l'objectiu desitjat pel Sínode que tota la pastoral tingui un caràcter bíblic, cal que tots els cristians, i en particular els catequistes, tinguin una adequada formació" (VD 75).

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Temps d'Advent

27 de novembre de 2016

M'agradaria amb aquestes línies ser el primer anunciador per a tots vosaltres del Naixement de Jesús. Queda en un desig més o menys innocent perquè, com passa cada any, els establiments comercials s'avancen i ens diuen que el temps del Nadal està al caure. Ens ho comuniquen amb llums i música, preparen prestatges i aparadors, busquen atreure les mirades i l'atenció dels possibles clients. És la lògica de la compravenda, del consum i del soroll exterior. I per aquesta dinàmica dediquen temps i esforços. L'interès comercial té les seves regles de joc.

Els cristians volem participar del Nadal expressant l'alegria de saber-nos molt a prop del Nen Jesús. Ell s'incorpora a la vida de la humanitat i acompanya els nostres passos, en els goigs i en els sofriments, en els èxits i en les dificultats. En tot moment i en qualsevol circumstància. Aquesta vinguda de Jesucrist ens alegra i, al mateix temps, ens compromet a un canvi interior, que ens permet pensar, dir i actuar al ritme que Ell ens ha marcat.

Per acceptar el compromís necessitem una preparació adequada; necessitem un temps convenient i uns espais apropiats. I tot això es concentra en l'**Advent**, conjunt de quatre setmanes que l'Església ens proposa a la nostra consideració. L'Advent ens convida a una preparació interior autèntica, ressaltant unes actituds vitals i unes virtuts que ens ajudin a viure amb més autenticitat la nostra fe; ens recorda la nostra participació en els sagraments, que ens enforteix i anima vers un major grau d'identificació amb Crist; ens ofereix unes lectures bíbliques que ens guien i il·luminen en el nostre camí; ens convida a aprofundir i a col·laborar amb més intensitat en les nostres relacions comunitàries, en la família, al carrer i, sobretot, al temple on ens reunim la família cristiana per a la pregària i la recerca de fraternitat.

Convé que aquesta preparació tingui dos nuclis per a l'actuació de tot cristià: l'austeritat en la manera d'utilitzar els béns que el Senyor ha disposat per a cada un i l'esperança com a virtut teològica. Aquesta última l'escoltareu moltes vegades, durant aquests dies, en els textos bíblics proclamats en la litúrgia; és la manera bàsica d'acceptar Jesús com a compliment i culminació de les promeses del Pare Déu.

Un petit detall pel que fa a l'austeritat. Alguns consumim molt i ens agrada accedir a tot el que el comerç ofereix. Al nostre costat hi ha molta gent a la qual li falta el bàsic per poder viure. Com podeu comprendre no suggereixo aquesta actitud de l'austeritat per promoure el propi estalvi o fomentar l'avarícia. Ser auster implica deixar d'acumular per compartir amb el germà, per oferir no el que ens sobra sinó allò que falta als altres. Massa mancances, excessiva misèria en el nostre món, com per accentuar l'egoisme i gastar sense mesura. Malauradament el temps nadalenc provoca en moltes famílies un alt nivell de consum; afortunadament el temps d'Advent ens ajuda a preparar-nos per canviar aquest mateix procedir i procurar una adequació intensa, tant des d'un punt de vista intern com extern.

Per no parlar de l'esperança, tan fonamental en la vida cristiana. Demaneu a Déu que us l'augmenti i que tots nosaltres siguem portadors d'aquella esperança que van anunciar els profetes en el llarg advent que és l'Antic Testament, com a preparació de la vinguda del Messies. Mediteu i

feu vostre algun text del profeta Isaïes. També recordeu que durant l'any que comença tindrem com a referència l'evangeli de sant Mateu. Mediteu també aquest text.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

En la festa de la Immaculada

4 de desembre de 2016

La festa de la Immaculada és molt celebrada pels cristians. Per a molts d'ells resulta entranyable i, segons un criteri acceptat de forma més o menys inconscient, sembla que és el dia més important per festejar a la Mare de Déu. D'acord amb una tradició que ens porta als nostres records infantils, dóna la impressió que el dia 8 de desembre té una referència central en les festes de la Mare de Déu. I no és del tot així.

Al llarg de l'any fem referència diverses vegades a aquesta dona singular que té un lloc essencial en la història de la salvació. Us ho recordava en la glossa del passat dia 2 d'octubre amb motiu de l'anunci de la festa de la Patrona de Lleida; sintetitzava la seva història de patronatge, us convidava a participar dels actes que organitzava la Junta de l'Acadèmia Mariana i us proposava uns suggeriments per a la vostra pregària.

Ara em sento de nou impulsat a escriure sobre la Mare de Déu tenint com a base el sentit que es dóna a les paraules "immaculada" o "puríssima" dirigides a ella i amb aplicació a la nostra pròpia vida. Sense màcula, ni negror, ni pecat; molt neta o molt pura. En grau superlatiu en un sentit, per carència, o en un altre, per acumulació infinita.

A més de contemplar i admirar les excel·lències de Maria, els seus fills hem de donar un pas més en la vida cristiana. L'anhel per imitar-la hauria de ser una constant en els cristians. En el cas concret de la transparència interna hauria de ser un repte ara mateix a la nostra societat en la que tant s'ha parlat de brutícies i corrupcions. S'ha passat de la sorpresa inicial davant un cas de corrupció fins a una infinitat de casos que ens ha deixat cansats i escandalitzats. Necessitem recompondre la nostra vida social apel·lant al més noble que hi ha a l'interior de l'ésser humà i denunciant tot allò que l'envileix i deixa arrossegar pel fang la pròpia dignitat de persona que no busca més que el seu enriquiment a costa dels altres. Que oblidia la seva altura de mires per aprofitar-se del que la societat ha posat a les seves mans per al servei de tots.

La coherència de la vida amb la fe ens encamina a demanar-li a la Mare de Déu que siguem purs, que tinguem netedat de cor, que oblidem la duplicitat en els nostres sentiments, que tinguem claredat i transparència en tots els nostres actes.

Al llarg de la història molts escriptors, narradors, assagistes o poetes, han cantat admirablement aquesta qualitat de la Mare de Déu. A ells se suma la delicadesa que mostra l'última guanyadora de la Flor Natural del certamen literari de l'Acadèmia Mariana que va entusiasmar a tots els presents amb la seva lectura. La seva autora és Mª Assumpció Cornadó i el poema acabava amb aquestes belles paraules: “Maria de Natzaret, Mare de Déu, Plena de gràcia / A Tu et miro i et prego, Noia del poble / i amb Tu, Noia de gràcia divina em vull emmirallar / I per això, si-us-plau, us demano... No me la poseu tan lluny!”

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Assemblea Diocesana de Càritas

11 de desembre de 2016

Fa uns dies vaig tenir el privilegi d'assistir, i de presidir, l'Assemblea de Càritas que la nostra diòcesi organitza cada tres anys. Hi van assistir voluntaris, treballadors, responsables, tècnics i simpatitzants d'aquesta organització caritativa de l'Església catòlica.

No vull fer una crònica del que va succeir en aquesta reunió del passat mes de novembre. Independentment del relat dels projectes i realitzacions que han culminat i de les obres ben fetes en el servei als altres, em sembla més important encara ressaltar l'actitud, plena d'alegria, dels assistents. Mirant les cares dels presents, tant joves com d'altres carregats d'anys de servei, s'albirava molta satisfacció i goig per tot el que s'ha fet, tant a les parròquies com en les oficines centrals de Càritas, i em preguntava perquè tanta gent es mostra satisfeta i plena de felicitat pel sol fet de fer el bé als germans i servint als que més ho necessiten.

És cert que l'ésser humà és capaç de portar a terme tant el més noble com el més abominable. Pot elevar-se fins al cel o caure en els abismes més foscos. Pot aparèixer com un perfecte egoista o per contra, manifestar una il·limitada solidaritat i caritat amb el proïsme. Podríem posar multitud d'exemples: persones que abusen dels refugiats i també persones que lliuren la seva vida per recollir i salvar els que arriben en pasteres; persones que s'organitzen en màfies per a la tracta d'éssers humans i també persones

que acullen i acompanyen tractant a tothom com a germans; persones que violenten i exploten als nens i també persones que mostren una infinita dedicació a la seva educació i creixement; persones que cobren per tot, fins i tot als més pobres i també persones que mostren un il·limitat altruisme i una generositat cap als altres; persones que esclavitzen i també persones que alliberen donant ple sentit a la dignitat humana.

És la cara i la creu de la mateixa moneda que utilitza l'ésser humà en gran quantitat d'ocasions. Els cristians, seguint els passos de Jesús, ens esforcem cada dia a reduir els aspectes negatius que nien en el cor humà i a potenciar la bellesa i la grandesa de la caritat que dignifica al gènere humà i el transforma en garantia i base de fraternitat.

I aquesta era la línia d'actuació i l'esperit que es respirava a l'Assemblea. És una aportació immensa que realitzen a la societat les persones i grups de Càritas. Sense falses presumpcions ni elogis desmesurats que no entren en la dinàmica de l'Evangelí, em sento obligat a demanar un reconeixement exprés a tan bona i necessària actuació. També cal que agraeixi en nom de tots, tants actes de servei i dedicació al proïme.

Acabo aquesta breu reflexió sol·licitant més col·laboració a més gent. És important estendre la xarxa de generositat i entrega en aquests moments. I sempre. Val la pena apostar per l'augment del nombre de persones dedicades als altres. Recordeu que en el Pla Pastoral per a aquest trienni ens proposàvem com a objectiu que cada cristià examínés la seva vida i augmentés el seu compromís d'atenció al proïme; al mateix temps que aquesta mateixa actuació fes possible que altres persones, seguint el seu exemple, se sumessin a la col·laboració que els demanen.

Gràcies per la vostra alegria i dedicació. Que el Senyor premii tots els vostres afanys i projectes en favor dels més necessitats de la nostra societat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sobre el matrimoni cristià

18 de desembre de 2016

Fa uns dies vaig tenir la sort i l'honor d'exposar un tema molt debatut en aquests últims temps. El títol era «El matrimoni en la societat d'avui». Formava part d'un cicle de conferències organitzat pel Departament de

Ciències Jurídiques de l'IEI en col·laboració amb el Bisbat i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL). Va ser l'última de les tres que es van programar sobre Matrimoni i Dret Canònic.

Des d'un primer moment vaig pensar que, com a bisbe, se'm demanava una exposició de com definia i tractava el matrimoni l'Església catòlica. S'afegia, a més, l'adjectiu actual com a concreció o complement al desenvolupament del que ha suposat per a aquest sacrament l'últim document del papa Francesc sobre aquest tema. Es tracta de l'exhortació apostòlica *L'alegria de l'Amor* que ha tingut una bona acollida a nivell general tot i que s'han aixecat algunes veus que demanaven alguns aclariments sobre determinats aspectes que afecten a unes situacions d'encaix complicat en l'ordenament canònic. Aquesta segona qüestió va ser abordada en les dues primeres conferències per experts en dret i responien als següents enunciat: Motius pels quals cal plantejar la nul·litat matrimonial (6 d'octubre) i Actualitat sobre el procés de nul·litat endegat pel papa Francesc (3 de novembre). Sobre la primera ja la vaig anunciar en una glosa del passat mes de juny ressaltant característiques essencials i capítols en què es dividia l'esmentada exhortació.

La meva aportació va consistir en exposar amb claredat l'ensenyament de l'Església sobre el matrimoni cristià. No era menor l'encàrrec rebut i tenia les seves dificultats per l'ambient que en l'actualitat envolta el seu tractament. Fins i tot en ocasions amb la pretensió que l'Església silenciï la seva doctrina o que l'acomodi als plantejaments que es regeixen en l'anomenat univers sociocultural del món d'avui. No és el cas dels organitzadors d'aquest cicle a la nostra ciutat i es van abstenir de marcar directrius donant completa llibertat a la meva exposició sense cap tipus de traves.

Vaig proposar el següent esquema de treball en forma de petits capítols: responent al títol de la conferència i al cicle; contextualitzant el marc del tema proposat; aportant una síntesi doctrinal sobre el matrimoni catòlic; informant sobre alguns textos recents de l'Església sobre el sacrament del matrimoni i, finalment, mostrant els diversos matisos en la percepció de la institució matrimonial des dels documents esmentats i, sobretot, des de *L'alegria de l'Amor*.

Finalment, en una mena de conclusió vaig voler incidir en la importància fonamental que l'Església ha donat des de sempre al matrimoni. Vaig recordar l'immens treball de persones i institucions cap al matrimoni i la família cristiana en els últims anys. Vaig fer notar el dret de l'Església a exposar amb tota llibertat els seus propis plantejaments sobre els diferents àmbits en què es mou l'ésser humà acceptant amb profund respecte altres posicionaments mentre no siguin atemptatoris a la dignitat de la persona.

Per acabar vaig exposar els matisos, pastoralment positius, que ha volgut introduir el papa Francesc en aquest important tema que resumia en la conjugació de tres verbs: acompanyar, discernir i integrar la fragilitat. Ens aconsellava a tots fomentar i augmentar la preparació per a l'accés al matrimoni i ens demanava una major atenció a les persones que, sumides en dificultats i irregularitats, necessiten d'una ajuda especial per aconseguir el que és fonamental en tot cristià, la trobada amb Crist.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Bon Nadal

25 de desembre de 2016

Avui participem d'una celebració religiosament important i familiarment entranyable. El Naixement de Jesucrist ens omple d'alegria i ens obre les portes de l'esperança. És l'esdeveniment fonamental que actualitzem en aquest dia. Ens porta a reconèixer la grandesa de Déu que envia el seu Fill a empobrir-se en la nostra carn. Ens condueix a l'agraïment infinit pel gran regal que ens fa. I ens anima a obrir el nostre cor a compartir amb els altres l'amor, la felicitat i la pau que Ell ens porta.

Aquestes són les paraules que més repetim durant aquest temps en els nostres comentaris i cartes. Desitgem la felicitat i la prosperitat a tot el món. Els cristians unim aquest desig als sentiments del mateix Senyor perquè no volem que quedi reduït a un vernís materialista, aparent o interessat en quedar bé.

D'altra banda la nostra societat viu moments complicats i amb tendències al desànim, a la confrontació o la desesperança, arribant fins i tot al rebuig i al menyspreu d'altres grups als que de vegades tractem com a enemics (autoritats, responsables socials, refugiats, presos, exclosos...). Malgrat tot, els cristians continuem amb la proposta del Nadal. I no és un contrasentit ni una fugida de la realitat perquè la proposta no és nostra sinó de Déu. Us demano que celebren amb profunda alegria i amb autèntic realisme cristià la festa del naixement del Fill de Déu. Començant amb la conversió del nostre interior però promovent tot allò que exteriorment ens acosti a la realitat dels regals nadalencs: la glòria, la pau, la bondat i la felicitat. Neix el nostre Germà i amb Ell construïm la fraternitat universal, sense exclusions.

Perquè hi ha una temptació latent en aquests moments i en aquest dubte de no celebrar, de no manifestar alegria, si no participem o no fem

visible la festa, per les dificultats socials de la crisi que ens aixafa i que produeix més pobresa en les famílies. És un argument molt socorregut, massa elemental per convincent, per oblidar-nos de tot el que comporta el Nadal.

I no. Tot i les dificultats ens alegrarem, viurem el clima de Betlem, del nostre particular pessebre i manifestarem al món la plenitud d'aquest misteri. La vida humana ha estat sempre envoltada de dificultats, de mancances i de limitacions. Durant molts segles era evident i majoritària la misèria i la malaltia i la celebració nadalenca constituïa una llum en aquesta foscor vital. No més enllà del segle passat moltíssimes comunitats cristianes s'han vist perseguides, privades de la llibertat de la fe, sense cap possibilitat de celebració i han continuat veient a Crist que neix com el principi del seu alliberament.

En i després d'Auswitch, del teló d'acer, de Fukushima, d'Haití amb les seves devastacions, de la guerra de Síria, i, en general, de tot l'Orient Mitjà... cal viure i celebrar el Nadal. Dins i després d'aquesta punyent crisi, el Senyor ens mostra l'únic camí de la profunda alegria, de l'autèntica glòria i de la real i necessària solidaritat. Com la seva, que ens manifesta sempre i, a hores d'ara, amb entranyable intensitat.

Que tingueu tots un Bon Nadal.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Remodelació de serveis i funcions de la Cúria Diocesana

Decret

Amb la voluntat de què totes les oficines de la Cúria Diocesana puguin oferir una bona atenció a les persones i organismes diocesans i extradiocesans, alhora que treballin en adequada coordinació atenent les diferents responsabilitats i competències que explicita el Codi de Dret Canònic i les lleis particulars,

Decreto, l'entrada en vigor, a partir de la data de la signatura, de la present **remodelació de serveis i funcions de la Cúria Diocesana**, que actualitza les anteriorment publicades.

Lleida, a 2 de novembre de 2016

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa
Canceller-Secretari General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 3 de maig

Hi són presents tots els consellers, excepte Mn. Gerard Soler , Joaquim Blas i el P. Manel Anglés, que s'excusen. Modera la sessió Mn. Francisco Ribas.

S'aproven les actes de les sessions anteriors del 12 de gener de 2016 i del 22 de març de 2016.

Seguint d'acords i temes:

Sr. Bisbe: El dia 15 d'abril va començar a treballar a la Casa Sacerdotal l'empresa Alessa, i de moment s'estan incorporant satisfactòriament.

Tema primer: **Esborrany de la ponència i tema de l'Assemblea Diocesana 2016.**

El Sr. Bisbe introdueix el document que tenen tots els consellers, que és un esborrany de la ponència que ha elaborat i que vol ser la motivació per l'Assemblea Diocesana d'enguany.

El Sr. Bisbe exposa que la seva voluntat és la de continuar el treball que s'ha realitzat fins ara i a més vol aportar la seva pròpia creativitat, adaptant-se a la realitat de la nostra Diòcesi.

Fins ara ha estat coneixent persones, grups i institucions de la Diòcesi i des del mes de gener està pensant el que vol aportar en projecte de Diòcesi, un projecte que sigui plural i no només la voluntat del Bisbe. Ha acceptat continuar amb l'Assemblea Diocesana i amb el Consell Episcopal, que ha fet aportacions, s'ha redactat un esborrany de text per a l'Assemblea.

Ara el Consell de Presbiteri i el Consell de Pastoral poden continuar aportant idees. Amb les aportacions es farà el text a presentar a l'assemblea.

A l'Assemblea, el Bisbe comentarà i motivarà el que entre tots volem portar endavant amb el suport d'alguna pregunta que facilitarà el diàleg dels laics que hi participin.

Explica breument els apartats i contingut del Document esborrany que s'ha enviat als consellers.

Aportacions dels consellers:

Cal treballar l'**acollida** per part de tots els agents de pastoral (preveres, laics...), potser ens falta practicar més la misericòrdia. També el document parla de la quantitat, potser és més important la qualitat d'una fe viscuda a fons. *Amoris Laetitia* ha de ser un document que es treballi bé entre el clergat i les nostres comunitats.

El contingut és bo perquè dóna raons teològiques pel tracte pastoral. Pot ser un bon instrument de cara a les homilies i a jornades diocesanes. Es propositiu i implicatiu. No és un document neutre i cal agafar-lo amb estima. Potser es troba a faltar el paper del que és **comú**, com per exemple les reunions arxiprestals... El que és comú sembla que no es valori i cal vehicular-ho per fer cos d'església diocesana. Ressaltar el “discernir”, “acompanyar”, “acollir”, “signes d'esperança i alegria” (tot això amb quins espais, instruments podem treballar-ho?), que apareixen al text però potser caldria desenvolupar-ho més.

No es parla d'economia en aquesta ponència, sembla que es tingui por de parlar d'aquest tema.

L'Església per evangelitzar, a més de la col·laboració personal de tots els batejats, necessita recursos materials i/o econòmics per sufragar les despeses de personal, edificació o conservació de temples o altres...

L'economia que necessita l'Església, tant a nivell diocesà com parroquial, ha de ser “evangèlica”, és a dir “suficient” (sense ànim de lucre) i “compartida”.

Aquesta economia “evangèlica, suficient i compartida”, ha de ser sostinguda per tots els batejats i podran fer-la efectiva en diversos moments de la seva vida: Campanya de Germanor, declaració de la renda, celebracions sacramentals, donatius i herències...

Es troba a faltar alguna cosa més desenvolupada de la vida espiritual. *Amoris Laetitia* parla del discerniment i l'acompanyament molt bé. Es podrien treure més idees per portar-ho a la pràctica.

Potser es podria afegir la pluralitat de la societat i en aquesta pluralitat han d'adaptar-se constantment els rectors a les parròquies. Fóra bo que el document treballés més la comunió diocesana. Propostes de comunió a la missió de cara a les parròquies, als arxiprestats... Potser els compromisos són molts genèrics i tal vegada es podrien concretar més per a què no fos tant.

Necessàries les pinzellades que es fan al document de com està la societat i serveix per emmarcar el contingut.

Tal vegada el que després falta és la **concreció** del què podem fer a les comunitats.

Cal insistir que el seminari (com a proposta) i la pastoral vocacional es podrien desenvolupar més en les institucions escolars que tenim.

Es podrien afegir alguns compromisos per aportar a les comunitats: acceptar i treballar més la pluralitat i la comunió diocesana, economia (en temps i diners), àrees de cooperació creuades amb els arxiprestats que cal

desbloquejar, acompanyar a les persones i agents, afegir a les grans jornades diocesanes de l'any el catecumenat d'adults.

Hi ha més xarxes que la sociocaritativa: com l'arxiprestal amb tots els agents que participen a les nostres comunitats i que s'han de potenciar més i recolzar. Als mateixos preveres ens falta formació per a això. Hi ha més xarxes, com ara les de les escoles, caps d'àrea, arxiprestes. Arxiprestes i caps d'àrea haurien de ser motor i pulmó que permet que circulin les propostes diocesanes a totes les comunitats. No hi ha referència als laics en el camp de la política i en el camp de la salut. Comptar amb ells seria una oxigenació forta de la comunitat diocesana. També considera que l'economia hauria de treballar-se més en la compartició dels bens i cercar criteris d'austeritat. Per això caldria formar més als fidels de les nostres comunitats. També caldria treballar més la pastoral juvenil i la pastoral familiar, que és la font i això ho veiem en el que succeeix en alguns grups. Per això cal posar recursos i preveres. També l'anar a les perifèries, cristians que han marxat per un motiu o un altre.

Cal subratllar el paper dels **Animadors de la Comunitat**, que molts s'han abocat totalment i seria bo que apareguin al punt dels **compromisos**. També seria necessari que aparegui una referència de l'economia compartida i del temps compartit de diversos agents de les nostres comunitats.

Seria necessari que es treballés la formació permanent dels clergues i diaques, on es tractessin molts temes de pràctica quotidiana de les nostres activitats pastorals i això també ens ajudaria a potenciar la nostra comunitat eclesial.

Una pastoral vocacional oberta a la crida cristiana en general i també en particular. Potser seria bo separar-la del seminari.

Altres informacions:

El Sr. Bisbe, en consonància amb la Conferència de Bisbes, opina que cal tractar més i millor el tema de la pederàstia. Això haurà de tenir una traducció de formació de cara als preveres i laics. De moment la petició de la Certificació negativa de delictes sexuals s'ha incorporat a les escoles i centres d'esplai i aviat potser ho demanaran també a catequistes i preveres que treballen amb infants.

Essent les 14 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe va agrair el treball fet i cloqué la sessió amb una pregària.

Vicaria de Pastoral

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 3 de maig

Hi són presents tots els consellers, excusant-se: Mn. Joan Mora, Mn. Lluís Sallan, Sr. Joan R. Saura.

S'aprova l'acta anterior, sense rectificació (26 de novembre de 2015).

Tema Primer: **Esborrany de la ponència i tema de l'Assemblea Diocesana 2016.**

El Sr. Bisbe introdueix el document que tenen tots els consellers, que és un esborrany de la ponència que ha elaborat i que vol ser la motivació per l'Assemblea Diocesana d'enguany.

El Sr. Bisbe exposa que la seva voluntat és la de continuar el treball que s'ha realitzat fins ara i a més vol aportar la seva pròpia creativitat, adaptant-se a la realitat de la nostra Diòcesi.

Fins ara ha estat coneixent persones, grups i institucions de la Diòcesi i des del mes de gener està pensant el que vol aportar en projecte de Diòcesi, un projecte que sigui plural i no només la voluntat del Bisbe. Ha acceptat continuar amb l'Assemblea Diocesana i amb el Consell Episcopal, que ha fet aportacions, s'ha redactat un esborrany de text per a l'Assemblea.

Ara el Consell de Presbiteri i el Consell de Pastoral poden continuar aportant idees. Amb les aportacions es referà el text a presentar a l'Assemblea.

A l'assemblea, el Bisbe comentarà i motivarà el que entre tots volem portar endavant amb el suport d'alguna pregunta que facilitarà el diàleg dels laics que hi participin.

Explica breument els apartats i contingut del Document esborrany que s'ha enviat als consellers.

Aportacions dels Consellers:

En **desafiaments i signes d'esperança**: que s'impliqui a tots, hauria de ser formació de laics i també de preveres. Respecte a la formació d'Agents de Pastoral i Animadors de Comunitat és un gran signe d'esperança. Són molts els laics que donen molta dedicació i servei. En **subjectes actius**, quan parla dels laics es pregunta quines responsabilitats majors han d'assumir els laics. Opina igual que cal prestar més atenció als Animadors de Comunitat. Caldria reconèixer més el seu paper i que fossin més recolzats públicament

Hem de ser actius i positius però evitant tenir una actitud passiva. Cal adaptar-se al temps present. Cal trobar la forma per fer arribar el missatge evangèlic. Hi ha desafiaments però també signes d'esperança que han de fer

tenir entusiasme renovat. No capficar-se en el resultats i veure que necessita la nostra societat en aquest moment. Cal fer una aposta important per la formació dels laics i apostant per persones que saben acompanyar com per exemple el DPA. L'esplai com una gran oportunitat evangelitzadora. En el document potser falta les causes de les constatacions que es fan, com hem arribat a aquest situació (adjunt Paquita Arturo).

Suggereix més concreció en la ponència. Per exemple còm podem augmentar la col·laboració, amb quines estratègies; o bé còm podem revisar la comunitat parroquial; com coordinar la cooperació entre àrees i parròquies. Respecte als animadors potser cal explicar millor el seu paper.

Hauríem de saber presentar bé la legitima moral davant de la societat i això no pot ser de manera autoritària. Respecte al treball en xarxa no només hi ha les de les accions sociocaritatives, però tots hem d'anar per aquí. Respecte als joves: què podem oferir als joves després dels sagraments ja que actualment no hi ha propostes, i d'igual manera els passa amb les famílies ja que la delegació no té eines suficients. De la comunió eclesial a la missió caldria un millor acompanyament de les persones del baptisme fins a la mort. També es qüestiona si els arxiprestats són operatius. Suggereix al Bisbe: infraestructures (aglutinar esforços en parròquies i arxiprestats).

Vida consagrada: El punt 3 és molt curt. Creu que no és del tot operatiu i seria el moment de posar més prioritats. Potser valdria la pena recollir de manera més explícita l'itinerari fet en els darrers anys per a què hi hagi enllaç amb la nova etapa del Bisbe. Creu que cal destacar que la persona del Bisbe actual amb la seva cordialitat i amabilitat està fent molt bé.

Insistir per una pastoral oberta al món, arribar a les famílies, es podria preguntar directament als joves i a les famílies quines són les seves necessitats: **la veu de la parròquia.**

Necessitat d'impulsar equips diocesans d'evangelització. Fer més visible la presència dels Animadors de Comunitat però prèviament poder conscienciar els preveres.

Potser es podria fer una mica de rotació de cares, fent una mica de renovació que podria ajudar, per exemple, als joves. Regeneració en molts àmbits per no tenir sempre les mateixes persones. Fent més participis als laics de la presa de decisions.

Existeix el perill que ens convertim en bons programadors i no fem un bon testimoniatge. Només es pot comunicar el que s'ha experimentat, com una teologia de l'experiència. Conversió en el cor de les persones; bona olor de pastor necessària com l'olor d'ovella; farem el necessari i fent-ho farem el possible sortint moltes vegades l'impossible. En definitiva cal un canvi de cor.

Les dificultats que tenim les treballem massa entre el clergat i no participen moltes vegades els laics. La influència dels preveres moltes vegades és massa forta.

Potser seria bo que a l'Assemblea en els grups apuntessin quines dues prioritats veuen més necessàries per al propers anys.

Cal valorar el consens que busca el Bisbe, com un signe d'esperança. Veu com una necessitat la col·laboració dels laics, perquè poden ajudar-nos a concretar més els plans pastorals.

Altres informacions:

Es recorda la celebració de la XVII Jornada de Pastoral Penitenciària el cap de setmana del 7 de maig, a la parròquia de la Mercè.

Es recorda, també, que enguany se celebrarà el 25è Aniversari de l'IREL, amb un seguit de propostes que ja s'anunciaran.

MCS: El Sr. Miquel Àngel es presenta com a nou Responsable de MCS i se li dóna la benvinguda.

Enguany el diumenge 29 de juny, Corpus, se celebrarà a la Seu Vella.

Essent les 21:00 h. el Sr. Bisbe cloqué la sessió amb una pregària, tot donant les gràcies pel treball fet al llarg de tot el curs.

Nomenaments

Juliol

Dia 8

Mn. Jaume Pedrós Solé, director de la casa sacerdotal de Lleida, en substitució de Mn. Jordi Pardell Mateu a qui expresso el meu reconeixement personal pel seu servei.

Mn. Joaquim Blas Pastor, Delegat de Pastoral Vocacional.

Mn. Manel Mercadé Melé, Delegat de Pastoral de Joventut

P. Alexis Bueno Guinamard, sj; **M. Marta Álvarez Peciña**, cs; **Sr. Gerard Sans Malgrat** (Director de l'Escola de l'Esplai de Lleida) i **Sr. Isidre Charles Armengol** (Animador de Comunitat), Membres de la Comissió d'Estudi i Reflexió de Pastoral Vocacional i Pastoral de Joventut.

Mn. Xavier Navarro Llestá, Rector de les parròquies d'Os de Balaguer, Millà i La Figuera, continuant com a rector de les parròquies d'Àger i la seva Vall.

Mn. Juan Carlos Mandje Bote, Rector de les parròquies de Corbins i Torrelameu, continuant com a rector de Vilanova del Segrià.

Mn. Jaume Pons Bosch, Rector de la parròquia d'Alfarràs, continuant com a rector de la parròquia d'Almenar.

Mn. Adrián Burca, Rector de les parròquies de Sarroca de Lleida i Torrebesses, continuant com adscrit a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, de Lleida.

Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Rector de les parròquies de Torrefarrera i Rosselló.

Mn. Vicenç Alfonso Miret, Consiliari de la Real i Venerable Congregació dels Dolors de Lleida.

Dia 28

Sr. Cándido Sánchez Pérez, adjunt a la direcció de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (ISCR-IREL).

Setembre

Dia 7

Mn. Jaume Melcior Servat, Arxipreste de l'arxiprestat "Baix Urgell-Les Garrigues".

P. Vicente Zamora Martín, om, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè, de Lleida i Capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

P. José Leonardo Sánchez Contreras, om, Capellà del Centre Penitenciari de Lleida.

Sr. Isidre Charles Armengol, Animador de Comunitat, al servei de les parròquies d'Àger i la seva Vall, Os de Balaguer, Millà i Alberola, formant Equip Pastoral amb Mn. Xavier Navarro Llestà.

Octubre

Dia 18

Mn. Josep Antón Jové Camí, **Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller**, **Mn. Jaume Pedrós Solé**, **Mn. Gerard Soler Quintillà**, **Mn. Jaume Pons Bosch** i **Mn. Manel Mercadé Melé**, Membres del Col·legi de Consultors, per un quinquenni.

P. Antoni Riera Figueras, sj, Membre del Consell Presbiteral.

P. José Leonardo Sánchez Contreras, om, Delegat de Pastoral Penitenciària.

Mn. Germán Lopera Peña, Membre del Consell Presbiteral.

Sra. Pepita Macià Fornós, Secretària del Moviment de Professionals Catòlics.

Sra. Natàlia Méndez Andrés, Presidenta del Moviment de Professionals Catòlics.

Sr. Cándido Sánchez Pérez, Secretari General de l'ISCR - IREL.

Dia 31

Mn. Héctor Fabio Fernández Ordóñez, Rector de la Unitat Pastoral formada per les Parròquies de Torres de Segre, Alfés, Sunyer i Alcanó, continuant com a Rector de la Parròquia de Soses.

Mn. Xavier Batiste Mercadé, cessa com a Rector i passa a situació d'Adscrit a la Unitat Pastoral formada per les Parròquies de Torres de Segre, Alfés, Sunyer i Alcanó i adscrit a la Parròquia de Soses.

Novembre

Dia 2

Sr. Miquel Àngel Martín Macias, Delegat Diocesà de Mitjans de Comunicació Social.

Sr. Lluís Casaña Carabot, Director del Departament de Patrimoni Immobiliari.

Dia 14

Mn. Josep Solé Sans, Vicari Parroquial de la Unitat Pastoral formada per les parròquies Verge dels Pobres i Santíssim Salvador de Lleida.

Sra. Lourdes Gilgado Rodríguez, Animadora de Comunitat al servei de la parròquia Verge dels Pobres, de Lleida.

Sra. Gemma Naranjo Yuste, Animadora de Comunitat al servei de la Unitat Pastoral formada per les parròquies Santa Maria Magdalena i Mare de Déu del Pilar, de Lleida.

Sra. Antonieta Peris Llorens, Animadora de Comunitat al servei de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, de Lleida.

Sra. Montserrat Sánchez García, Animadora de Comunitat al servei de la parròquia del Santíssim Salvador, de Lleida.

Sr. Martí Sangenís Mir, Animador de Comunitat al servei de la Parròquia-Santuari de Santa Teresa de l'Infant Jesús, de Lleida.

Sr. Antonio Vallès Vigil, Animador de Comunitat al servei de la parròquia del Santíssim Salvador, de Lleida.

Sra. Lídia Serra Gabernet, Animadora de Comunitat al servei de la parròquia Santíssim Salvador, de Lleida.

Sr. Jesús Rodríguez Mur, Prior de la Congregació de la Puríssima Sang de N.S.J.C. de Lleida.

Sr. Antoni Artés Ferrer, Viceprior primer de la Congregació de la Puríssima Sang de N.S.J.C. de Lleida.

Sr. Josep Bonet Corberó, Viceprior segon de la Congregació de la Puríssima Sang de N.S.J.C. de Lleida.

P. Roger Torres Aguiló, sj, Consiliari de la Secció de Centres d'Esplai Cristians, de la Fundació Verge Blanca.

Avisos, facultats i prescripcions per a l'any 2016

I. Sagraments

Baptisme

“El lloc propi de la celebració dels sagraments és aquell en el qual l'Església es fa visible i s'edifica com a tal a nivell local, això és l'església catedral i l'església parroquial. És per això que aquestes esglésies tenen necessàriament font baptismal. En aquests espais, solemnement dedicats al Senyor i que palesen manifestament la funció maternal de l'Església, és on s'ha de celebrar el baptisme i, sense el permís explícit de l'Ordinari del lloc, no s'ha de fer en altres esglésies o oratoris, de per si mateixos no orientats a tal finalitat i tampoc a les clíniques o en cases particulars” (*Directori de Pastoral Sacramental, primera part, Els sagraments de la iniciació cristiana, Baptisme*. Conferència Episcopal Tarraconense, 2000, n. 56; en endavant: *DPS*).

“Ara bé, l'Ordinari del lloc, escoltat el parer del rector i per atendre les necessitats dels fidels, pot permetre o manar que hi hagi una font baptismal en una altra església o oratori dintre els límits de la parròquia. I és obvi que, si en cas de necessitat –perill de mort– o per llunyania o altres circumstàncies s'hagués de fer fora de l'esmentada església o oratori, el Baptisme se celebra en qualsevol lloc, cercant el més adient i digne entre els possibles”. (*DPS*, N. 57). “En general, doncs, l'adult s'ha de batejar a la catedral o a l'església parroquial pròpia i l'infant a la catedral o església parroquial dels seus pares, és a dir, on tenen el domicili o el quasidomicili. D'altra banda, haurà de constar l'autorització del rector propi per batejar en una església parròquia que no sigui la pròpia de l'adult o dels pares de l'infant”. (*DPS* n. 58). En referència al Baptisme, recordem les “Propostes per a una acció conjunta a la Diòcesi de Lleida” publicades al fulletó “*Suggeriments en ordre a la Pastoral del Baptisme*”. Lleida, setembre 2003.

1. Cal tenir una acollida bondadosa i cordial respecte als pares que vénen a demanar el Baptisme per als seus fills, però sense amagar la importància del sagrament i valorar-ne les exigències. (I.1)
2. Dues o tres trobades de preparació amb els pares. (I.3)
3. Fer participar d'alguna manera membres de la comunitat parroquial, tant en les trobades de preparació com en la celebració del Baptisme i pastoral post-baptismal. (I.5)

4. Comunicació al rector de la parròquia pròpia dels pares, quan se celebri el Baptisme en parròquia diferent (I.6) (A la Cúria, hi ha impresos ad hoc)

5. Creació d'un grup d'acció de pastoral post-baptismal (parroquial, arxiprestal, diocesà) (3.4)

6. Es demana que s'impliquin en tota aquesta pastoral del Baptisme les Delegacions, especialment la de Catequesi i Litúrgia. (1.5, 3.5)

7. Es prega als rectors que facin arribar a la Cúria qualsevol material que utilitzin per a la pastoral del Baptisme (preparació, celebració, post-baptisme). Pot ser de profit per a altres parròquies.

Confirmació

“El lloc habitual de la celebració del sagrament de la confirmació és l'església catedral o l'església parroquial. Per la dimensió de catolicitat que comporta la gràcia de la Confirmació, que vincula més estretament el batejat a la missió de l'Església, pot ser bo agrupar els candidats de diverses parròquies en una mateixa celebració, principalment quan els confirmants de cada parròquia són molt pocs” (DPS. Confirmació, n. 142).

En principi, no es permès de celebrar aquest sagrament a les capelles o oratoris dels col·legis.

Penitència

Facultat d'oïr confessions

El Sr. Bisbe concedeix la facultat d'oïr confessions a tots els sacerdots de la clerecia secular residents en aquesta diòcesi i que la tingueren fins al moment present. De la mateixa manera, el Sr. Bisbe, concedeix la facultat d'oïr confessions en tot el territori de la diòcesi, als sacerdots membres d'instituts religiosos o de societats de vida apostòlica que resideixen de manera habitual en la diòcesi, i tenen rebuda, del superior competent, la facultat a què es refereix el cànon 969, 2.

Absolució de censures

En el temps de compliment pasqual, tots els sacerdots podran absoldre, en l'acte de la confessió sacramental, de les censures *latae sententiae* no declarades ni reservades a la Seu Apostòlica.

Així mateix, aquesta facultat s'estén a tots els sacerdots que escoltin confessions durant el temps i en el lloc que es donen missions, cursets de cristiandat i exercicis espirituals.

Absolució col·lectiva

“La confessió individual i íntegra i l’absolució constitueixen l’únic mode ordinari amb què un fidel conscient de pecat greu es reconcilia amb Déu i amb l’Església” (cànon 960).

“No pot impartir-se l’absolució a diversos penitents alhora sense una confessió individual prèvia i amb caràcter general”, si no es donen conjuntament les dues condicions assenyalades al cànon 961: imminent perill de mort i necessitat greu.

La reunió de grans masses de fidels per a celebracions penitencials no justifica per ella mateixa l’absolució col·lectiva.

Correspon sols al Bisbe diocesà d’establir si hi concorren les condicions requerides al cànon 961. El qui ha rebut vàlidament l’absolució general esdevé obligat a fer “una confessió individual”, segons disposa el cànon 962, 1.

Eucaristia

Facultat de celebrar

a) Tots els sacerdots poden celebrar dues misses el mateix dia, amb causa justa.

b) Els rectors i responsables de les esglésies tenen facultat per celebrar tres misses els diumenges i festes de precepte.

c) En virtut de facultats especials, atorgades per Rescripte de la Congregació per al Culte Diví i Disciplinar dels Sagraments, es concedeixen, a més, les següents autoritzacions:

1. Tots els sacerdots amb responsabilitat parroquial, poden celebrar tres misses, àdhuc els dies feiners, sempre que ho exigeixi una necessitat pastoral.

2. Els sacerdots que tenen confiades tres o més parròquies, poden celebrar quatre misses els diumenges i dies de precepte, igualment per necessitat pastoral.

Els altres sacerdots, per poder fer ús d’aquestes facultats, caldrà que ho sol·licitin oportunament.

Pel que fa referència a l’aplicació de la segona, tercera i/o quarta missa, s’ha d’observar el que es determina en l’apartat “estipendis” d’aquests avisos.

Temps de celebració de la Missa

En el cànon 931 es determina que la celebració i administració de l'Eucaristia poden fer-se tots els dies i a qualsevol hora, amb les excepcions que s'estableixen en els temps litúrgics.

Missa pro populo

Segons el cànon 534,1 del vigent Codi de dret canònic, els rectors estan obligats a aplicar la missa pel poble tots els diumenges i festes que siguin de precepte en la diòcesi.

Estipendis

Els sacerdots que celebren dues o més misses en un mateix dia, en virtut del cànon 951, poden rebre estipendi per la segona, tercera o quarta missa, aplicant per la intenció del Bisbe diocesà, o per la intenció particular, de tal manera que donin comptes i lliurin l'estipendi a la Col·lectoria de Misses, a favor de la Caixa Diocesana de Compensació. L'estipendi actual establert per la Conferència Episcopal Tarraconense és de 10 euros.

Comunió més d'una vegada al dia

Les disposicions canòniques vigents permeten que, qui ja ha rebut la Santíssima Eucaristia, pugui rebre-la de nou per segona vegada el mateix dia, solament dins de la celebració de l'eucaristia en la que participi, salvant el que prescriu el cànon 921 en cas de Viàtic.

La comunió a les persones en situació irregular

L'Exhortació apostòlica "Familiaris Consortio", de l'any 1981, en el seu n. 84, diu: "l'Església reafirma la seva praxi de no admetre a la comunió eucarística als divorciats que es casen una altra vegada, ja que llur estat i situació de vida contradiuen objectivament la unió d'amor entre Crist i l'Església, santificada i actualitzada en l'Eucaristia."

En el cas de catòlics que prefereixen contreure només matrimoni civil, i difereixen el religiós, "els pastors de l'Església no podran admetre'ls als sagraments" (Exh. Ap. "Familiaris Consortio", n. 82).

Tots aquests, així com les parelles que viuen en situació irregular, i de manera que provoquin escàndol al Poble de Déu, tot i estar exclosos de la comunió eucarística, s'han de sentir fills estimats de l'Església, i esperonats a la reconciliació sacramental.

"El Sínode dels Bisbes ha confirmat la praxi de l'Església, fundada en la Sagrada Escriptura (cf. Mc 10,2-12), de no admetre als sagraments els divorciats casats de nou, perquè el seu estat i la seva condició de vida contradiuen objectivament aquesta unió d'amor entre Crist i l'Església que

se significa i actualitza en l'Eucaristia. Tanmateix, els divorciats tornats a casar, malgrat la seva situació, continuen pertanyent a l'Església, que els vetlla amb especial atenció, amb el desig que, en el que puguin, conreïn un estil de vida cristià mitjançant la participació en la santa Missa, encara que sense combregar, l'escolta de la paraula de Déu, l'adoració eucarística, la pregària, la participació en la vida comunitària, el diàleg amb un prevere de confiança o un director espiritual, el lliurament a obres de caritat i de penitència, i la tasca educativa dels fills." (Exhortació Apostòlica *Sacramentum Charitatis*, de Benet XVI, n° 29).

Exposició del Santíssim Sagrament

Els cànons 941-943 estableixen les normes sobre l'exposició del Santíssim Sagrament, tant amb el copó com amb la custòdia. L'exposició es pot fer de manera habitual a les esglésies i oratoris en els quals està permès de tenir reservada la Santíssima Eucaristia, complint les disposicions litúrgiques (vegi's el Ritual de la Sagrada Comunió i del culte a l'Eucaristia fora de la Missa).

Tanmateix, es recorda:

a) durant l'exposició del Santíssim Sagrament, no es permet la celebració de la Santa Missa a la mateixa nau de l'Església.

b) durant l'exposició, les pregàries, cants i lectures han d'organitzar-se de manera que els fidels, amb esperit d'oració, lloïn Crist, el Senyor.

Comunió sota les dues espècies

Prèvia una convenient catequesi i segons el prudent criteri dels rectors i responsables d'esglésies, poden administrar la Sagrada Comunió sota les dues espècies, en els casos previstos en el número 283 de l'OGMR (Missal Romà, 3a edició típica 2002), a saber:

1. Als neòfits adults en la missa que segueix al seu baptisme; als confirmats adults en la missa de la seva confirmació; als batejats que se'ls rep en comunió amb l'Església.

2. Als contraents en la missa del seu matrimoni.

3. Als diaques en la missa de la seva ordenació.

4. A l'abadessa en la missa de la seva benedicció; a les verges en la missa de la seva consagració; als qui professen, als pares, familiars i germans de religió en la missa de la seva primera renovada o perpètua professió religiosa, en el cas que, en la mateixa missa, emetin o renovin els vots.

5. Als qui són instituïts en algun ministeri, en la missa de la seva institució; als auxiliars missioners laics, en la missa en què públicament

reben la seva missió. Així mateix a d'altres, en la missa en què reben missió eclesialística.

6. En l'administració del Viàtic, al malalt i a tots els presents, quan la missa se celebra a la casa del malalt, segons les normes del dret.

7. Al diaca i al ministre, quan exerceixen la seva funció en la missa.

8. Quan té lloc una concelebració:

a) A tots els qui en la concelebració exerceixen un ministeri litúrgic, i a tots els alumnes del Seminari que prenguin part en la mateixa.

b) En les seves pròpies esglésies o oratoris, a tots els membres dels instituts que professen els consells evangèlics o d'altres societats en les que es consagren a Déu amb vot, entrega o promesa; a més, a tots els qui en les cases d'aquests instituts i societats hi viuen dia i nit.

9. Als sacerdots que assisteixen a grans celebracions i no poden celebrar o concelebrar.

10. A tots els qui en una tanda d'exercicis espirituals tenen una missa especial durant aquests mateixos exercicis i participen activament en ella; a tots els qui prenen part en reunions d'alguna assemblea pastoral, en la missa que se celebra en comú.

11. Als qui s'enumeren als apartats 2 i 4, en la missa dels seus jubileus.

12. Al padrí, padrina, pares o consorts, i als catequistes laics, en la missa que se celebra com a iniciació d'un adult batejat.

13. Als pares, familiars i insignes benefactors que prenen part en la missa d'un neosacerdot.

14. Als membres de la comunitat, en la missa conventual o de "comunitat" segons la norma del n. 76 de la susdita "Ordenació".

Correspondrà al Bisbe diocesà decretar les condicions en què es pugui rebre la Comunió sota les dues espècies.

Festes de sant Josep i sant Jaume

Tots els fidels diocesans queden exempts de l'obligació d'oir Missa en els dies de les Solemnitats de sant Josep, espòs de la Verge Maria i sant Jaume, apòstol (19 de març i 25 de juliol, respectivament) llevat, naturalment, de quan s'escaiguin en diumenge.

Unció dels malalts

Oli dels malalts

El cànon 1003, 3 permet, a tots els preveres, que puguin portar amb ells l'oli beneït, a fi i efecte que, en cas de necessitat, puguin administrar el sagrament de la unció dels malalts.

Matrimoni

Lloc de celebració

Segons el cànon 1115, els casaments s'han de celebrar en la parròquia on un dels contraents té el domicili o el quasideu domicili o ha residit durant un mes; per celebrar-los en un altre lloc es requereix llicència de l'Ordinari propi o del rector propi.

Per poder celebrar un matrimoni en una capella privada cal la llicència de l'ordinari del lloc (c. 1228). Es recorda que en virtut de Decret de data 20 de març de 2000, pel qual es denega el permís per a la conversió de la capella privada del Senyoriu de Margalef en oratori, queden prohibits els matrimonis en dita capella llevat del cas que algun dels contraents tingui un parentiu de consanguinitat o afinitat fins al sisè grau inclusivament amb els amos del Senyoriu de Margalef.

Orde sacerdotal

Lloc de celebració

Els qui reben el sagrat orde del diaconat ho podran fer a la seva església parroquial, o en aquella en què hagin desenvolupat la seva tasca pastoral durant el període de formació al Seminari; en canvi, el lloc propi de la celebració del sagrat orde del presbiterat, serà l'església mare, a saber, la Catedral.

II. Catequesi sacramental

Primera comunió

La catequesi de primera comunió dura dos anys, i els seus destinataris són els nens i nenes de nou a onze anys. (Projecte global de pastoral catequètica. Orientacions i línies d'acció. SIC., 2000, n.101).

Recordem aquí la normativa diocesana en la pastoral de la Primera Comunió, segons el decret de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, signat el 3 de setembre de 2004:

Tenint en compte que els sacraments de la Iniciació Cristiana cal rebre'ls dintre d'un *procés catequètic continuat*, tot el que aquí es diu vol fer referència específicament a la recepció de la Primera Comunió per part dels nens i nenes en situació normal.

1. Al Bisbat de Lleida la preparació per a la Primera Comunió durarà **dos cursos** complets.

2. Aquests dos anys poden ser 2n i 3r de Primària, o 3r i 4t.

3. El **textos** obligatoris que s'estableixen per al Bisbat de Lleida són els del SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi) "Jesús és el Senyor". Qualsevol altre text s'entendrà en tot cas com a complementari. (Cf. c.775-776 del CIC)

4. Durant aquests dos anys de catequesi es procurarà de fer un mínim de **tres reunions per any amb els pares**, no solament de caràcter organitzatiu, sinó principalment formatiu. És d'aconsellar que en cada parròquia s'estableixi d'alguna manera la **catequesi familiar**, en què intervinguin els pares. (cf. c.774,2)

5. Respecte als catequistes, la **Delegació Diocesana de Catequesi** organitzarà cada any a principi de curs i a nivell diocesà "l'enviament" dels Agents de Pastoral Catequètica, donant-li la màxima solemnitat. També se li encomana de confeccionar un programa de formació integral permanent per a catequistes. A nivell de parròquies i d'arxiprestats es procurarà tenir molt presents els Agents de Pastoral Catequètica i organitzar-los trobades, recessos, etc. La Diòcesi de Lleida pren com una opció prioritària l'atenció formativa i espiritual als catequistes.

6. La Catequesi ha d'incloure també elements celebratius. Per tant, en la preparació per a la primera comunió és de cabdal importància la participació de nens i pares a la **Missa dominical**. Els rectors i catequistes insistiran en aquesta necessitat i en la seva profunda coherència amb el sacrament que rebran. Al mateix temps procuraran que la Missa dominical sigui el més entenedora i participativa possible, segons les normes litúrgiques vigents.

7. Respecte als infants que es preparen a la Primera Comunió i **no estan batejats encara**, caldrà d'alguna manera personalitzar amb ells i els seus pares la preparació del baptisme, per tal que no el considerin com un simple requisit per a poder combregar.

8. El **lloc** més adient de la celebració de la Primera Comunió és la parròquia o les altres esglésies on s'han preparat els infants. S'estimula

a parròquies i col·legis a trobar fórmules que permetin una màxima col·laboració en la preparació catequètica i en la mateixa celebració.

9. Quan les circumstàncies demanin una **celebració individual** de la Primera Comunió, o en lloc diferent dels esmentats en el paràgraf anterior, caldrà sempre presentar el justificant d'haver-se fet la preparació convenient. I s'intentarà vincular la celebració a la Missa dominical.

10. Seguint les normes de l'Església, caldrà donar importància a la recepció del **sagrament de la Penitència** o reconciliació abans de la Primera Comunió, recalcant lògicament el sentit joios i pasqual del sagrament del perdó. Es recomanen al menys dues celebracions del sagrament abans de la Primera Comunió.

11. Per donar la comunió amb les **dues espècies**, caldrà haver fet una preparació acurada i tenir el parer favorable dels pares. De tota manera mai es pot imposar.

12. Cal tenir present que la celebració de la Primera Comunió és una veritable "festa". L'Església promou lògicament aquest **clima festiu**. Però voldria que s'exclouessin totes aquelles manifestacions que, per l'exageració, desvirtuen moltes vegades el sentit més profund de la festa cristiana. S'encomana a la Delegació de Catequesi que, d'acord amb el Sr. Bisbe, editi unes orientacions adreçades als pares perquè, des del començament de la catequesi i d'una forma concreta, coneguin i entenguin el pensament de l'Església al respecte.

13. Finalment, i per tal de reprendre la realitat de què els sagraments de la Iniciació Cristiana, en aquest cas la Primera Comunió, demanen un continu creixement en la fe, cal donar la **màxima importància a la post-comunió**. En aquest sentit es demana el treball coordinat de les Delegacions de Catequesi, Pastoral juvenil, Pastoral del Lleure i Família i Vida, perquè es proporcioni a les parròquies i arxiprestats tots els mitjans possibles per poder atendre de la millor manera la formació dels infants un cop feta la Primera Comunió. *(Veure el fulletó "Pastoral de la Primera Comunió" Bisbat Lleida 2004, pp. 17-19)*

Confirmació

"Atesa la complexitat catequètica de l'adolescència, la catequesi s'hauria d'organitzar segons les condicions de cada lloc, reconeixent tot l'esforç que es fa per l'educació de la fe en aquestes edats. Tanmateix, cal tendir a fer la catequesi d'adolescents com un procés catequètic a l'interior

del qual se situa, com un moment catequètic significatiu, la recepció del sagrament de la Confirmació, no pas com el seu punt final. Un procés en què s'hauria de caminar més a promoure moments intensos de formació i experiència cristiana, com són recessos, convivències, etc. i a una atenció més personalitzada dels adolescents... La durada d'aquesta catequesi serà de dos anys. (Projecte global de pastoral catequètica. Orientacions i línies d'acció. SIC, 2000, n. 115).

Matrimoni

Els nuvis han d'accedir al sagrament del matrimoni amb ple coneixement de les propietats i peculiaritats del matrimoni cristià. A tal efecte, s'exhorta als promesos a participar en les diferents modalitats de preparació al matrimoni, organitzades per la Delegació diocesana de Família i Vida.

Respecte a la instrucció de l'expedient matrimonial, cal consultar el Decret de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, de 26 de novembre de 2001 (*Veure BOB, 1r trimestre 2002, pp. 7ss.*)

Pel que fa als cassos dels expedients que han de passar per la Cúria per ser autoritzats, cal afegir-hi tots aquells en què un dels contraents o els dos són estrangers.

III. Com actuar en cas d'abandonament de la fe catòlica

En cas de què un batejat, major d'edat, demani oficialment que se'l consideri fora de l'Església catòlica, s'haurà d'actuar de la següent manera:

1. Cal que adreci oficialment al Sr. Bisbe o a la Vicaria General un escrit, degudament signat, amb les seves dades identificatives i expressant la parròquia (del Bisbat de Lleida) on va estar batejat i la data del baptisme.

2. Aquest escrit haurà d'estar acompanyat de fotocòpia del NIF, convenientment autenticada.

3. L'escrit en qüestió es guardarà en l'arxiu corresponent de la Cúria Diocesana.

4. El rector de la parròquia del Baptisme rebrà de la Cúria Diocesana una comunicació al respecte. Abans d'estendre una partida de la inscripció corresponent de baptisme, s'haurà de consultar la Cúria Diocesana.

IV. Dignitat dels Temples

Concerts a les esglésies

Per autoritzar la celebració de concerts a les esglésies, ni que pertanyin a religiosos exempts, els rectors de les mateixes hauran de sol·licitar, amb la deguda antelació, permís del Bisbe diocesà.

Tal com disposen les normes de la Santa Seu i de la Conferència Episcopal Espanyola, la susdita autorització solament es pot concedir quan els mencionats concerts:

- a) no puguin realitzar-se en altre lloc adequat,
- b) s'estimi que serien útils per als fidels,
- c) es tracti de concerts de música religiosa.

En el cas d'autoritzar-se aquests concerts de música sacra, s'observaran les següents disposicions:

- a) El Santíssim Sagrament caldrà que estigui retirat de l'església i dipositat de forma decorosa en una capella aïllada, o bé a la sagristia,
- b) Si s'haguessin de vendre entrades i distribuir-se programes, tot això es farà fora de l'església,
- c) Tots els assistents observaran un capteniment i una actitud correctes.

Així mateix, es recorda que durant la celebració de la Santa Missa cal evitar la realització de qualsevol classe de dansa, com ara sardanes, jota, etc.

Ús de locals de l'Església per a actes no eclesials

Es requereix autorització expressa del Bisbat per a cedir els locals de l'església a grups no eclesials per un període perllongat o per a reunions d'una certa periodicitat, ni que sigui per objectius d'interès general de la comunitat. Es considera impròpia, i per això mateix, no es pot autoritzar, la cessió d'aquests locals, ni tan sols ocasionalment, per a reunions o activitats de grups polítics o sindicals, o promoguts pels mateixos, qualsevol que sigui el seu objectiu i la ideologia que inspire al grup. En altres casos, el responsable del local, podrà accedir a la seva cessió ocasional, sempre que es compleixin les normes assenyalades. (BOB març-abril 1979. pàg. 72)

V. Secretaria General

Duplicats de llibres parroquials

Els senyors rectors enviaran a la Secretaria General, abans de l'últim dia del mes de març, els duplicats dels llibres parroquials de baptismes, matrimonis, confirmacions i defuncions de l'any proppassat.

Així mateix, estan obligats a enviar els duplicats dels anys anteriors, si no els haguessin tramès.

Revisió dels llibres de Baptisme i Matrimoni

El cànon 555, 1, 3r diu que l'arxiprest "té l'obligació i el dret de procurar que els llibres parroquials estiguin correctament omplerts i degudament guardats". Haurà de vetllar, a la vegada, a fi que estiguin actualitzats.

Arxiu Diocesà

En l'Assemblea de la Conferència Episcopal Espanyola celebrada al novembre de 1980, es van dictar unes "Normas sobre Patrimonio artístico e histórico de la Iglesia" que, entre altres són les següents:

1. "Que es compleixi amb cura l'acord de la XVIII Assemblea Plenària (2-7 juliol 1973, Acta 63, full 57) de què «els arxius parroquials **amb més antiguitat de cent anys** es transfereixin a l'Arxiu General Diocesà». Aquest acord urgeix més en el cas de fonts documentals que estiguin en perill d'abandó, deteriorament o robatori."

2. Trametre a l'arxiu una còpia dels plànols de construccions noves propietat de l'Església o de la parròquia.

3. Les Parròquies, Delegacions i Institucions diocesanes, a final d'any, conforme a l'escrit del Bisbe de Lleida "*Les Delegacions Diocesanes Dinamitzadores de la Pastoral*", *Curs Pastoral 2004-2005*, 5.3, 2, "han d'elaborar cada curs una memòria de les activitats." Dita memòria ha d'abastar tot el que pugui servir per a donar una idea de la vitalitat de la Parròquia, Delegació o Institució pertinent. És convenient que a l'Arxiu Diocesà hi hagi còpia d'aquesta memòria.

4. Vegi's al respecte el Decret del Bisbe, Administrador Apostòlic. Mons. Javier Salinas, de 14 de febrer de 2008, publicat al BOB del 2008, pp. 20-21.

VI. Administració

Col·lectes manades

Segons el n. 1 del Decret de data 19 de desembre de 2001, continuen com obligatòries les següents col·lectes:

1. **Santa Infància**, el penúltim diumenge de gener.
2. **Seminari**, en el dia de sant Josep o el diumenge indicat.
3. **Càritas Diocesana**, el dia de Corpus.
4. **Mans Unides** contra la Fam, segon diumenge de febrer.
5. **Domund**, penúltim diumenge d'octubre.
6. **Germanor**, diumenge abans de Crist Rei.

La col·lecta d'aquests dies haurà d'entregar-se **íntegra** als objectius propis de la Jornada corresponent.

Es prescriuen, a més, aquestes altres jornades amb la corresponent col·lecta:

1. Missions Africanes i Seminari Nacional de Missions Estrangeres, dia d'Epifania
2. Vocacions Hispanoamericanes, primer diumenge de març. **Op-tativa**
3. Sants Llocs, el Divendres Sant.
4. Clergat Indígena, el primer diumenge de maig.
5. Mitjans de Comunicació Social, últim diumenge d'abril.
6. Per al Papa, dia de sant Pere i sant Pau.

Respecte a les jornades de l'apartat anterior, i a la col·lecta corresponent,

- Cal que els rectors de parròquies i encarregats de les esglésies de la diòcesi parlin, ni que sigui breument, del sentit de la jornada i la necessitat que té l'ajuda econòmica.
- Que un percentatge de la col·lecta del dia s'aplicarà a la Jornada que se celebra.
- Aquest percentatge el podran determinar el rector i la comissió econòmica de la parròquia, tenint en compte la pròpia sensibilitat i la del poble en relació a la jornada en qüestió, l'actualitat de la mateixa jornada i també les necessitats de la pròpia parròquia.

Aranzels

Segons el Decret de data 19 de desembre de 2001, s'estableixen el següents aranzels a tot el territori de la diòcesi:

- Celebració del baptisme, 30 euros.
- Celebració de l'enterrament i funeral, 62 euros (actualitzat).
- Celebració del matrimoni en la parròquia pròpia, 100 euros.
- Expedient matrimonial, 12 euros.
- Certificacions, 2 euros.

Obres en temples i cases parroquials

Queda constituïda, en virtut del Decret de 19 de desembre de 2001, la "Comissió d'Obres de Temples i Cases Rectorals", que estarà composta, per part de la Cúria diocesana, per l'Ecònom Diocesà, pel Director del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural, i per l'Arquitecte Tècnic Diocesà; i per part de la Parròquia, pel seu Rector, per l'Arxiprest de la demarcació i per dos o més laics de la Parròquia.

Les ajudes econòmiques i subvencions per a l'any vinent, s'hauran de demanar al Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, abans d'acabar el mes de desembre de l'any anterior.

Presentació dels comptes i Llibres d'Administració

Es recorda als senyors administradors de béns eclesiàstics, qualsevol que siguin, parroquials o d'associacions públiques canòniques erigides, l'obligació que tenen de rendir comptes de l'administració al Rvdm. Ordinari tots els anys, segons el prescrit pels canons 305 i 1287, havent-hi de presentar al Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, el Llibre de Caixa, els fulls del balanç de resultats i el pressupost de l'any següent, per a la seva aprovació, abans de l'últim dia del mes de març.

Marmessors de causes pies

De conformitat amb el que disposen els canons 1301 i 1302, tots aquells que rebin o hagin rebut béns destinats a Causes Pies han d'informar al Rvdm. Ordinari i donar-li comptes oportunament.

Memòria del curs 2015- 2016

Índex

- I. Història**
- II. Estructures i persones**
- III. Alumnat**
- IV. Instal·lacions**
- V. Matèries impartides en el curs 2015/2016, professors i tipus d'alumnes**
- VI. Tesines de Llicenciatura**
- VII. Departament de Pastoral Aplicada “Mossèn Bonaventura Pelegrí”**
- VIII. Altres activitats acadèmiques**
- IX. Seminaris, activitats i serveis permanents**
- X. Participació en altres activitats i institucions en el present curs**
- XI. Total participants**
- XII. Publicacions**
- XIII. Valoració global del curs 2015/2016 de l'IREL**

I. Història

L'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida – IREL fou creat per un decret del Bisbe de Lleida Mns. Ramon Malla i Call el 2 d'octubre de 1992.

L'Institut es va crear a partir de l'*Escola Diocesana de Teologia de Lleida* que existia des de l'any 1975, que fou transformada l'any 1992 en la Fundació Autònoma *Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, dedicada a promoure i fomentar el diàleg fe-cultura, especialment el diàleg institucional amb la Universitat de Lleida – UdL, i a la formació permanent dels agents de la pastoral. Per aquesta raó l'Institut Superior s'anomena, també, *IREL*.

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida- *IREL* fou erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu el 22 de maig de 1996 i està vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'any 2008 es publica la Instrucció de la Santa Seu sobre els Instituts Superiors de Ciències Religioses, de la Congregació per a l'Educació Catòlica, dels Seminaris, i dels Instituts d'Estudis, que obliga a una refundació dels ISCR. El dia 13 de març de 2010 el Sr. Bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris i Frígola, signa el Decret d'erecció de l'ISCR-IREL, així com els nomenaments dels professors estables, i el dia 15 de març se signa el nou conveni de vinculació amb la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'*IREL*, a banda del conveni amb la Facultat de Teologia de Catalunya, té convenis signats amb la Universitat de Lleida - UdL, amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida *Institut d'Estudis Ilerdencs* - IEI, amb la Fundació *Joan Maragall*-Cristianisme i Cultura, i la Fundació *Lluís Espinal*-Cristianisme i Justícia de Barcelona, amb Càritas Diocesana de Lleida, amb la fundació *Verge Blanca- Escola de l'Esplai* de Lleida i amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, amb la Diòcesi de Solsona, amb l'Institut de Ciències de l'Educació - ICE de la UdL i amb el Museu de Lleida: Diocesà i Comarcal.

II. Estructures i persones

D'acord amb els estatuts de la Fundació Autònoma de la diòcesi de Lleida l'*Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, el Consell d'Institut exerceix les funcions de Patronat, i pren les decisions adients que li competeixen de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'Institut Superior de Ciències Religioses ha anat consolidant aquestes estructures orgàniques de govern: el Consell d'Institut, màxim òrgan de govern, i el Consell permanent de l'Institut, d'acord amb els seus estatuts, aprovats per la Facultat de Teologia de Catalunya, segons les instruccions vigents de la Santa Seu. També, el Consell Assessor de l'IREL, integrat per representants de diverses delegacions diocesanes, pels coordinadors de les quatre àrees de treball del Bisbat de Lleida, per representants de la Universitat de Lleida, i altres institucions de l'àmbit de la cultura de la ciutat de Lleida, exerceix la seva tasca d'assessoria i d'acompanyament de les decisions preses en els òrgans competents.

La gestió ordinària ha estat realitzada pel Consell Tècnic, el Consell d'Institut i l'Equip Directiu de l'IREL. Ha funcionat, també, l'equip dels delegats dels estudiants, diplomatura-grau, llicenciatura-màster, Departament de Pastoral Aplicada, i han tingut la participació que s'escau en el Consell d'Institut.

També en aquest curs han completat els seus estudis 1 alumna de la divuitena promoció de diplomata (pla antic) en Ciències Religioses i 4 alumnes de la tretzena promoció de màster.

President: Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida

Consell general de l'IREL

Llic. Carme Agustí, pedagoga

Dra. Maria Pau Cornadó, filòloga

Llic. Salvador Escudé, filòleg

Llic. Montserrat Esquerda, metgessa

Llic. Josep Mª Forné, filòsof

Dr. Manuel Lladonosa, historiador

Dr. Josep Martí, filòsof

Dr. Josep Pifarré, psiquiatre

Dr. Ramon Prat, teòleg

Llic. Ramon Reig, arquitecte

Llic. Carles Sió, filòsof

Dra. Marta Trepà, psicòloga (substituïda per Llicda. Mar Pérez Díaz)

Dr. Joan Viñas, cirurgia

Equip directiu de l'IREL

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Ramon Mª Reig

Secretari i Coordinador general: Llic. Carles Sió

Cap d'estudis: Dr. Josep Galceran

Secretària de direcció: Sra. M. José Calvo

Secretària relacions exteriors: Llic. Josefa Camps

Administració general: Sr. Santiago Lapeña

Suport docent i Coordinador DPA: Dr. Laureano Sánchez

Cap de publicacions: Sr. Amadeu Bonet

Grup Amics de l'IREL i cap de manteniment: Llic. Cándido Sánchez)

Tutora PFAP: Sra. Paquita Arturo

Consell d'Institut de l'ISCR-IREL

Sr. Bisbe de Lleida: Mons. Salvador Giménez Valls

Degà-President de la Facultat de Teologia de Catalunya: Dr. Armand Puig Tàrrach. (Delegat del Degà-President al Consell d'Institut: Dr. Enric Cortès Minguella).

Director de l'IREL: Dr. Ramon Prat Pons

Vicedirector: Llic. Ramon Mª Reig Massana

Professors estables:

Dr. Enric Cortès Minguella

Dr. Francisco Cabrero Pico

Dr. Gerard Soler Quintillà

Dr. Ramon Prat Pons

Dr. Jaume Pons Bosch

Dra. Ma. Antònia Mateus Gorgues

Dr. Jesús Moral Barrio

Dr. Laureano Sánchez Castillo

Representants dels professors no estables:

Dr. Josep Galceran Nogués

Llicda. Mar Pérez Díaz

Representants dels alumnes:

Sra. Elia Luque Boleda

Sr. Marc Antoni Pagès Tartera

Secretari:

Llic. Carles Sió Roca

Consell Permanent

Delegat de la Facultat de Teologia: Dr. Enric Cortès

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Ramon Maria Reig

Representant professors estables: Dr. Josep Martí

Representant professors no estables: Dr. Josep Galceran

Representant dels alumnes: Sra. Elia Luque Boleda

Secretària: Llic. Carles Sió

Consell Assessor de l'IREL

Mn. Josep Anton Jové, vicari general de la diòcesi de Lleida.

Dr. Enric Cortès, delegat de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Dr. Joan Biscarri, delegat de la Universitat de Lleida.

Llic. Josep Mª Forné, representant Fundació Joan Maragall.

Llicda. Teresa Gené, delegada del Bisbat de Solsona.

Sr. Joan Carles Nicuesa, delegat d'Apostolat Seglar.

Llic. Caritat Mercadé, delegada de Missions.

Dr. Josep Ramon Saura, president de la Fundació Verge Blanca.

Llic. Josep Ramon Vidal Goday, representant de "L'Escola de l'Esplai"

Dr. Laureano Sánchez, director del DPA.

Llic. Cándido Sánchez, delegat de Pastoral Penitenciària.

Llic. Xavier Navarro, delegat de Pastoral de Joventut i Vocacions.

Sra. Trinidad Catalán, delegada de Catequesi.

Dra. Montse Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut.

Llic. Lluís Sallán, delegat d'Ensenyament del Bisbat de Lleida i cap de l'àrea de formació.

Sra. Emili Reimat i Sra. Tesa Corbella, delegats de Pastoral de la Família.

Dra. Sílvia Miquel, delegada de la Pastoral Universitària.

Dr. Rafael Allepuz, president de Justícia i Pau de Lleida.

P. Lluís Tarazón, delegat de Pastoral Obrera.

Llicda. Francesca Agustí, delegada d'Ecumenisme i Diàleg Inter-religiós.

Mn. Carles Sanmartín, delegat de Pastoral Caritativa i Social; responsable de l'Àrea d'Acció Caritativa i Social.

Dr. Gerard Soler, Delegat de Litúrgia i cap de l'àrea de Litúrgia i d'Espiritualitat.

Sra. Mònica Cabezuelo, responsable Àrea "Gaudium et Spes" i Evangelització.

Dra. Ma. Antònia Mateus Gorgues, directora del Col·legi Episcopal "Mare de Déu de l'Acadèmia".

Professors/es de l'ISCR curs 2015/2016

El llistat alfabètic dels professors que han format part del claustre durant el curs 2015/2016, de l'Institut Superior de Ciències Religioses és:

Llic. Antoni Agelet
Llic. Lluís Agustí
Dr. Rafael Allepuz
Llic. Eloi Aran
Llic. Xavier Batiste
Dr. Joaquín Blas
Llic. Amadeu Bonet
Dr. Agustí Borrell
Llic. Àngel Briñas
Dr. Joan Busqueta
Llic. Alfons Busto
Dr. Francisco Cabrero
Dr. Ximo Company
Llic. Salvador Escudé
Dra. Montserrat Esquerda
Llic. Pere Fibla
Llic. Josep M. Forné
Dr. Josep Galceran
Llicda. Sara Galceran
Dr. Manuel Lladonosa
Llicda. Montserrat Macià
Dr. Josep Martí
Dra. Antonieta Mateus
Llic. Caritat Mercadé
Llic. Manuel Mercadé
Llic. Joaquim Mesalles
Dr. Juan Jesús Moral
Llic. Xavier Navarro
Dr. Joan Ordi
Llic. Jordi Pardell
Llic. Jaume Pedrós
Dra. Teresa Peralta
Llic. Mar Pérez
Dr. Josep Pifarré
Dr. Jaume Pons
Dr. Josep Ma. Porta
Dr. Ramon Prat
Llic. Joaquim Recasens
Llic. Lluís Sallán
Dr. Laureano Sánchez
Mn. Carles Sanmartín
Llic. Jesús Sans

Llic. Joan Ramon Saura
 Llic. Jaume Sidera
 Llic. Carles Sió
 Dr. Rafael de Sivatte
 Dr. Gerard Soler
 Dra. Marta Trepat

Professors emèrits:

Dr. Joan Esquerda

III. Alumnat

El nombre d'estudiants matriculats durant el curs 2015-2016 en l'Institut Superior ha estat de 240 alumnes, 167 dels quals compleixen els requisits per a ser alumnes ordinaris.

També cal esmentar un augment significatiu d'alumnes convidats que cursen assignatures per a la obtenir la DECA, segons la distribució entre SAFOR, IREL i Facultat de Ciències de l'Educació, dels quatre blocs amb els continguts preceptius decretats per la Conferencia Episcopal Española. Així mateix hi ha hagut alumnes que s'han acollit, havent acabat el Grau de Magisteri, a la possibilitat de cursar els quatre blocs a l'ISCR.R.

Nombre d'alumnes matriculats 2015/2016:

- Alumnes ordinaris	167
- Alumnes extraordinaris	23
- Alumnes DPA	24
- Animadors de Comunitat	26
TOTAL	240

IV. Instal·lacions

Les instal·lacions que disposa l'Institut estan ubicades en una de les tres ales de l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida (C/ Canonge Brugulat 22), segons l'acord signat entre el Seminari Diocesà de Lleida i l'Institut Superior.

Més en concret l'Institut disposa de:

- capella
- biblioteca (s'han reintegrat tots els volums ubicats fins ara a la Catedral)
- dues aules grans amb capacitat entre 60-75 alumnes amb canó projector i ventilació fixes, això com cortines para-llums davant la pantalla de projecció

- una aula mitjana amb capacitat per a 40 alumnes amb projector
- una aula petita amb capacitat per a 20 alumnes
- una sala d'actes, amb capacitat per 65 persones, amb pantalla, projector i sistema de cortinatge per a la regulació de la il·luminació externa
- una sala d'estar i una per a seminaris i tutories
- despatx de direcció
- despatx de cap d'estudis
- sala de juntes
- despatx de suport docent i coordinació general
- despatx de secretaria tècnica i atenció a l'alumnat, amb sistema d'aire condicionat
- despatx de secretaria de direcció, amb sistema d'aire condicionat.
- sala de pastoral universitària
- espai de materials i arxiu
- circuit tancat de televisió, per a conferències amb molta afluència de públic
- serveis en les diferents plantes
- tots els accessos per a discapacitats físics des de l'exterior fins a tots els espais
- connexió de fibra òptica de 100 Mb

La biblioteca ha seguit el seu curs prestant el seu servei amb tota normalitat. La planta baixa de l'Edifici del Seminari acull el fons de l'antiga Biblioteca del Seminari, que estaven a la Catedral. Actualment es comptabilitzen 35000 llibres de fons modern i uns 70000 de fons antic, a part dels fons personals i d'institucions diocesanes que han anat portant els seus fons. En total hi ha uns 2 quilòmetres lineals de prestatges. Cal comentar la total normalitat i bon acolliment que han tingut els alumnes de l'IREL a les biblioteques de la UdL, així com la inversa, possibilitats als alumnes de la UdL que dóna el conveni signat.

V. Matèries impartides en el curs 2015/2016, (ordre assignatures)

COGNOMS	NOM	ASSIGNATURA	ORDINARI	EXTRA-ORDINARI	CONVIDAT	TOTAL ALUMNES
PRAT PONS	RAMON	INTRODUCCIÓ A LA TEOLOGIA I MÈTODE TEOLÒGIC	11	41		52
SIÓ ROCA	CARLES	HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA I	20			
FORNÉ FEBRER	JOSEP MARIA	HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA II	13			
PORTA FABREGAT	JOSEP MARIA	ANTROPOLOGIA FILOSÒFICA	20			
MORAL BARRIO	JUAN J.	FENOMENOLOGIA DE LA RELIGIÓ	15			

TREPAT SECANELL	MARTA	PSICOLOGIA DE LA RELIGIÓ	18			
SAURA ARANDA	JOAN RAMON	SOCIOLOGIA DEL FET RELIGIÓS	13			
PORTA FABREGAT	JOSEP MARIA	FILOSOFIA DE LA RELIGIÓ	17			
FORNÉ FEBRER	JOSEP MARIA	METAFÍSICA	17			
ESPINOSA OLLER	VÍCTOR MANUEL	DRET CANÒNIC	16			
BLAS PASTOR	JOAQUÍN	PATROLOGIA	21			
SANS COMPTE	JESÚS	RELIGIONS I ESPIRITUALITAT	22			
BUSQUETA RIU	JOAN	HISTÒRIA DE L'ESGLÉSIA I	18			
LLADONOSA VALL-LLEBRERA	MANUEL	HISTÒRIA DE L'ESGLÉSIA II	18			
ESQUERDA / MANZANO	MONTSERRAT/ BLANCA	DINÀMICA DE GRUPS	12			
ESCODÉ BARÓ	SALVADOR	LITERATURA I CRISTIANISME	16			
ALLEPUZ CAPDEVILA	RAFAEL	ANÀLISI POLÍTICA I ECONÒMICA DE LA SOCIETAT ACTUAL	13			
BONET BOLDÚ	AMADEU	NOVES TECNOLOGIES I EVANGELITZACIÓ	13			
RECASENS MURILLO	JOAQUIM	MINISTERIS ORDENATS I LAÏCALS	11			
SALLÁN ABIZANDA	LLUÍS	EDUCACIÓ DE LA CONSCIÈNCIA MORAL	13			
PRAT PONS	RAMON	TEOLOGIA PASTORAL	14			
BUSTO ESPAÑA	ALFONSO	ESTRUCTURES PASTORALS I EVANGELITZACIÓ	15			
FORNÉ FEBRER	JOSEP MARIA	CICLE DE CONFERÈNCIES "L'AUTENTICITAT"	15		655	670
PRAT PONS	RAMON	L'ATRI DELS GENTILS "L'AUTENTICITAT"	6	69		75
SANMARTÍN SISÓ	CARLES	CURS FE I JUSTÍCIA: COMPROMÍS SOCIAL I ESPIRITUALITAT"	16	4		20
SÁNCHEZ CASTILLO	LAUREANO	ERE-ENSENYAMENT RELIGIÓS A L'ESCOLA-INFANTIL I PRIMÀRIA				
SÁNCHEZ CASTILLO	LAUREANO	ERE-ENSENYAMENT RELIGIÓS A L'ESCOLA-SECUNDÀRIA	18	1		19
SIÓ ROCA	CARLES	CURS ICE-UDL - IREL: DIDÀCTICA APLICADA DE LA RELIGIÓ "LA RELACIÓ AMB ELS PARES"	8	27		35
TURMO GARGALLO	DANIEL	MÈTODES D'INTERPRETACIÓ DE LA BÍBLIA: "LECTIO DIVINA"	6	17		23
SIÓ / PELEGRÍ	CARLES / PELEGRÍ	CURS DE FORMACIÓ "VIDA CREIXENT"		18		18
SANS COMPTE	JESÚS	CONGRÉS D'ESPIRITUALITAT CARMELITANA "LA INTERIORIDAD HABITADA"	1	5	9	15

FORNÉ FEBRER	JOSEP MARIA	X CONGRÉS DE FILOSOFIA MODERNA DE LLEIDA	7	48		55
RECASENS MURILLO	JOAQUIM	SEMINARI D'ESPIRITUALITAT FRANCISCANA: "ELS SANTS LLOCS. LA CUSTÒDIA DE TERRA SANTA"	3	9		12
ESPINOSA OLLER	VÍCTOR MANUEL	CICLE DE CONFERÈNCIES "MATRIMONI I DRET CANÒNIC"	3	87		90
ORDI FERNÁNDEZ	JOAN	EL MISSATGE CRISTIÀ		55		
CABRERO PICO/ MERCADÉ BATISTE	FRANCISCO/ MANEL XAVIER	L'ESGLÉSIA, ELS SAGRAMENTS I LA MORAL		49		
SALLÁN	LLUÍS	PEDAGOGIA I DIDÀCTICA DE LA RELIGIÓ CATÒLICA		20		

VI. Tesines de Llicenciatura

Aquest curs 2015/ 2016 no s'han presentat tesines de Llicenciatura (entre juny i setembre).

D'altra banda s'ha de fer menció especial al professor de l'IREL, Mn. Manel Mercadé Melé que va presentar, a la Facultat de Teologia de Catalunya, la seva tesi doctoral titulada *La moral del Vaticà II proposada des de la perspectiva dels moralistes Vidal, López Azpitarte i Mora*. Dirigida pel Dr. Manuel Claret Nonell.

VII. Departament de Pastoral Aplicada "Mossèn Bonaventura Pelegrí"

El Departament de Pastoral Aplicada (DPA) és un Departament de d'Institut creat mitjançant un decret del bisbe emèrit de la Diòcesi, Dr. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí, amb data 28 de novembre de 2001, després d'haver-ho consultat i d'haver estat aprovat per unanimitat pel Consell de Pastoral Diocesà. La creació i la gestió del DPA va estar encomanada pel Sr. Bisbe a l'IREL.

Aquest Departament té encomanada la formació dels Agents de Pastoral i la d'Animadors de Comunitat, en ambdós casos la duració de la mateixa, és de 2 cursos.

Pel que fa als **Agents de Pastoral** (homes i dones laiques que volen rebre una formació teològica, espiritual i psicopedagògica bàsica que els hi permeti col·laborar amb una preparació adient dins les seves comunitats parroquials) han cursats primer nivell 3 alumnes i han finalitzat la formació 9 alumnes.

Pel que fa als **Animadors de Comunitat**, (homes i dones laiques que volen posar-se, una vegada formats, a disposició del Sr. Bisbe per a ser nomenats “Animadors de Comunitat” i que, al mateix temps, han de reunir unes condicions concretes per a poder accedir a aquesta formació), han cursat el primer nivell 3 alumnes.

El Departament de Pastoral Aplicada, també ha impartit aquest curs, 4 sessions de formació permanent, dirigida als alumnes que han acabat la formació d'Animadors de Comunitat i que en la actualitat són 18. L'assistència a aquestes sessions ha estat molt nombrosa.

VIII. Altres activitats acadèmiques realitzades

VIII.1. Cicle de conferències: “L'autenticitat”

Coordinació: Joan Biscarri, Josep Maria Forné, Josep Maria Carbonell, Francesc Romero i Ramon Prat.

Horari: totes les sessions a les 19:30.

Lloc: La Lliçó inaugural a l'edifici del Rectorat de la UdL. Les tres següents a l'IREL. Les tres darreres a l'Aula Magna de l'IEI.

Col·laboren: Institut d'Estudis Ilerdencs (Diputació de Lleida), Universitat de Lleida, Fundació Joan Maragall i IREL.

15/octubre/2015 Edifici Rectorat UdL (Lliçó inaugural)	<i>El gest i el fil de la felicitat</i>	Josep Maria Esquirol
12/novembre/2015 IREL	<i>Autenticitat i transformació</i>	Albert Balada
10/desembre/2015 IREL	<i>La mirada interior</i>	Mar Galceran
14/gener/2016 IREL	<i>Autenticitat i educació</i>	Amadeu Bonet
11/febrer/2016 IEI	<i>Autenticitat i educació</i>	Jordi Pérez
10/març/2015 IEI	<i>Autenticitat des de l'ètica</i>	Begoña Roman
07/abril/2015 IEI	<i>La revolució silenciosa de l'autenticitat.</i>	Ramon Prat

Valor acadèmic: 3 ECTS. Assistència: 300 persones.

VIII.2. Seminari: L'atri dels gentils - (humanisme i transcendència) “La Comunicació”

Lloc: UdL- Rectorat (Sala de Juntes 2a planta)

Divendres, 11 de març de 2016, de 18:30 a 21:30 h. Dissabte, 12 de març de 2016, de 9:30 a 12:30 h, de 2015.

Col·laboren: UdL, Secció filosofia IEI, IREL i FJM.

Coordinació: Joan Biscarri, Josep Maria Forné, Josep Maria Carbonell, Francesc Romero i Ramon Prat.

Divendres, 11	Ànna Sàez i Ramon Reig Modera: M ^a Pau Cornadó
Dissabte, 12	Mercè Freixinet i Josep Pifarré Modera: Josep Maria Forné

Valor acadèmic: 1 ECTS. Assistència: persones: 40.

VIII.3. Curs Fe i justícia: “Una altra comunitat més justa”

Aquest curs que es remunta al 2009/2010 i respon a la necessitat de viure la fe arrelada en la cultura, que empelta la persona, la qual amb nova saba, dóna els fruits de la justícia, els que Déu espera de nosaltres.

És un cicle organitzat, doncs, per la Xarxa d’entitats cristianes d’acció caritativa i social, Justícia i Pau, el Seminari de Doctrina Social de l’Església, i per l’IREL.

Objectius:

Com que volem viure, o vivim, un compromís actiu amb la justícia social, ens proposem, alhora, l’entrar i mostrar aquest dinamisme interior espiritual, que a vegades no és explícit, i que és el que realment ens mou.

També, si ho pensem, podem afirmar-ho a la inversa: com el dinamisme interior espiritual, autèntic, ens fa moure cap a un compromís actiu de justícia social.

I això té com a rerefons una reacció preocupant, potser esbiaixada, que observem: una reacció social de rebuig envers els nous fenòmens de l’empobriment.

Com a contrapunt, sabem que hi ha persones, sobretot joves, que voluntariosament i generosament haurien d’endinsar-se en aquesta espiritualitat i en aquest compromís per la justícia.

24/02/2016	Visió Sòcio-espiritual	Mn. Carles Sanmartín
02/03/2016	Visió Bíblico-profètica	Mn. Daniel Turmo
09/03/2016	Visió des de la Doctrina Social de l’Església	Llicda. M ^a Carme Cancho
16/03/2016	Visió des de l’Encíclica “ Laudato si”	Llicda. Caritat Mercadé
30/03/2016	Visió des d’altres tradicions espirituals	P. Jesús Sans
06/04/2016	Taula rodona entre els components.	Xavier Pelegrí, moderador

Organitzen: Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social, Justícia i Pau, Seminari DSE, IREL.

Coordinadors: Mn. Carles Sanmartín i Xavier Pelegrí.

Valor: 3 ECTS

Lloc: IREL

Avaluació: Treball-resum de cadascuna de les sessions, juntament amb una reflexió personal.

Assistència: 32 persones

VIII.4. Curs ERE (Ensenyament religiós a l'escola),

Didàctica de la Religió a Infantil i Primària

Didàctica de la Religió a ESO.

Professor: Dr. Laureano Sánchez

Valor acadèmic: 3 ECTS

Objectiu:

L'objectiu de l'ERE és la planificació didàctica de l'ensenyament de l'assignatura de religió a l'escola i els diferents nivells.

El sistema educatiu. Funcions de l'escola.

El currículum de l'àrea de Religió: Nivells de concreció.

Les competències educatives.

Context de referència en el desplegament curricular.

Assistència: 18 persones.

VIII.5. Curs IREL-ICE de la UdL

Col·laboració: ICE de la UdL i IREL:

4 ECTS IREL i/o 30 h. de formació Mestres o Diplomats (matrícula a l'IREL i/o inscripció a l'ICE UdL).

Professorat: Llicenciat en Geografia i Història i mestre, Josep M. Pujol; Llicenciat en INEFC i mestre, Josep Rubiol; Llicenciat en Filologia Espanyola i Llicenciat en Filologia Catalana, David Ribera; Llicenciat en Teologia: Lluís Sallán. **Coordinació:** Carles Sió, Llicenciat en Filosofia i psicòleg.

Valor acadèmic: 4 ECTS (IREL) amb matrícula i avaluació i/o, alhora, 30 hores de formació reconegudes per l'ICE de la UdL (Generalitat de Catalunya), amb inscripció gratuïta a l'ICE UdL, per als mestres o graduats en qualsevol camp, en actiu o no.

Lloc: Edifici Polivalent, Campus Cap-pont.

Horari: 18:00 a 21:00 h.

Dates: 8 sessions en divendres, del 26/02/2016 al 22/04/2016: (24 hores presencials + 6 hores de treball obligatori de síntesi de cadascuna de les sessions, i de reflexió personal general).

Assistència: 7 alumnes IREL + 10 alumnes ensenyament.

VIII.6. Mètodes d'interpretació de la Bíblia: "Lectio Divina"

Objectius:

- Conèixer les diferents aproximacions a la lectura de la Bíblia.
- La interpretació de la Bíblia de l'Església, segons la Doctrina de la Pontifícia Comissió Bíblica, 1993.
- Altres interpretacions incorrectes de la Bíblia.

Calendari:

7 dilluns, de 7 a 9 h.: 19/10/2015, 26/10/2015, 02/11/2015, 09/02/2015, 16/11/2015, 23/11/2015, 30/11/2015.

Professor: Mn. Daniel Turmo Gargallo.

Valor acadèmic: 2 ECTS (amb matrícula i avaluació). Entrada lliure.

Assistència: 12 persones.

VIII.7. Curs de Formació "Vida Creixent"

Curs de formació mensual del grup "Vida Creixent".

Hora: 5:00-6:30 tarda (preferentment 2n dimarts de cada mes), excepte la primera, com s'indica.

Coordinador: Sr. Xavier Pelegrí, Divina Albà, Amadeu Bonet, Mn. Xavier Batiste.

Objectiu:

Aprofundir en la fe viscuda en la tercera edat, el coneixement d'aquesta etapa de la vida, així com de l'acció evangelitzadora que duu a terme. Aquesta acció es possible amb la formació a través de temes d'actualitat, que també poden interessar qualsevol persona. Podem comptar amb una alta qualitat de conferenciants-iniciadors de debat.

Lloc: IREL (excepte la primera sessió).

Totes les sessions en dimarts, a les 5 de la tarda a l'IREL, excepte la primera.

15/oct/2015 19:30 - Rectorat	Lliçó inaugural IREL_ISCR "El gest i el fil de la felicitat"	Josep M ^a Esquirol
17/nov/2015	La política com a tasca per al bé comú	Josep Maria Forné
15/des/2015	Ecologia i espiritualitat	David Colell
12/gen/2016	Aspectes nutricionals en la vellesa	Sara Solans

09/feb/2016	El silenci necessari per escoltar la crida de Déu.	Mn. Evarist Gómez Joan Pere Fabregat
08/mar/2016	Assistencialisme o acompanyament Integral de les persones	Càritas
12/abr/2016	La vellesa com a plenitud de la vida	Carles Sió
10/mai/2016	Característiques del laic cristià	Mn. Xavier Batiste
08/jun/2016	El rostre de la misericòrdia	Mn. Josep A. Jové
08/jun/2016	8 h. Eucaristia de fi de curs	

Valor acadèmic (amb avaluació): 3 ECTS.

Assistència: 17 persones.

VIII.8. X Jornades de filosofia moderna

Coordinador: Llic. Josep Mª Forné.

Valor acadèmic: 1 ECTS.

Lloc: IEF-Aula Magna.

Divendres tarda i dissabte matí i tarda, a concretar.

Objectiu:

La filosofia, i sobretot la moderna, té l'objectiu de donar raons vàlides, de com viure amb coherència en els complexos àmbits en què les persones humanes, fràgils i vulnerables, estem vivint. El llenguatge filosòfic i el diàleg de les idees és una tasca de solidaritat i d'altruisme cap als nostres contemporanis, amb els quals compartim la paraula i l'existència, repensant-la constantment.

Assistència: 55 persones (accés lliure).

VIII.9. Seminari d'espiritualitat Carmelitana

“La interioridad habitada” El testimoni de Teresa de Jesús.

Lleida, 23, 24 i 25 d'octubre de 2015.

Divendres, 23 d'octubre

20:30 h. Sessió plenària d'inauguració.

Conferència: «La atracción de la vida interior» a càrrec de Josep Otón, doctor en història i estudis de la vida interior.

Dissabte 24 d'octubre

9:30 h. Treball en grups: Laics, Laïques.

Conferenciant: Joan Viñes, director de l'Acadèmia Mariana de Lleida. Religiosos/es i sacerdots.

Conferenciant: Jesús Renau, jesuïta.

16:00 h. Sessió plenària.

17:00 h. Conferència: «Teresa de Jesús y la vida interior» a càrrec de Javier Sancho, director del CITeS (Àvila).

19:00 h. Eucaristia presidida pel P. Miguel Márquez, provincial dels carmelites descalços.

21:30 h. Representació del musical “Si Teresa de Jesús volviera hoy”.

Diumenge, 25 d’octubre

9:30 h. Treball en grups: Laics/ques.

Conferenciant: Laia de Ahumada, escriptora. Religiosos/es i sacerdots.

Conferenciant: Anna Boj, carmelita descalça.

13:15 h. Eucaristia presidida por Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida.

16:00 h. Sessió plenària.

17:00 h. Conferència: «És temps de caminar. Més enllà del V Centenari de Santa Teresa, a càrrec del p. Agustí Borrell, vicari general dels carmelites descalços.

18:00 h.: Festival de cançó sobre santa Teresa de Jesús (Cor nou, Lluís Platera...) Cloenda del congrés.

Valor acadèmic: 2 ECTS (matriculació, assistència i avaluació).

Coordinació: Llic. Jesús Sans Compte.

Avaluació: assistència, participació activa i treball personal.

Assistència: 5 persones IREL-ISCR i 18 accés lliure.

VIII.10. Seminari de franciscanisme (Acostament a l’espiritualitat franciscana)

Organitzen: IREL i Franciscans de Lleida (Frarets).

Coordinació: Julián Fernández i Fidel Florensa.

“Els Sants Llocs. La custòdia de terra Santa”.

Els franciscans Fr. Artemio Vitores i Fr. Teodoro López, Vice-Custodi de Terra Santa i Comissari Delegat de Terra a Espanya, respectivament, donaran a conèixer en un Seminari organitzat pels Franciscans de Lleida (Frarets) i per l’IREL els aspectes més significatius de la presència de l’Església en els Sants Llocs.

Objectius:

Donar una visió que faciliti als assistents la comprensió de la presència, el sentit de la tasca que es realitza i la situació social i política que es viu en aitals llocs. Els temes aniran al voltant de:

- Geografia
- ¿Què és la Custòdia de Terra Santa?
- La Custòdia també com a Entitat política.

- L'Status Quo.
- Història de la Custòdia de Terra Santa.
- Els cristians a Terra Santa. La vida ordinària i quotidiana de les comunitats cristianes.
- Les relacions ecumèniques i la diversitat de cultes.
- Altres religions presents.
- Acció social i assistencial de la Custòdia.
- El Patriarcat Llatí.

Dies, hores i llocs:

Divendres 5 febrer de 2016, IREL-ISCR de Lleida, de 19 a 21 h.

Dissabte 6 de febrer de 2016, Convent dels franciscans - Santuari St. Antoni de Pàdua, de 10 a 13 h i de 16:00 a 18:00 hores.

Valor acadèmic: 1 ECTS (matrícula, assistència i avaluació).

Responsable: Llic. Joaquim Recasens Murillo.

Assistència: 12 persones.

IX. Seminaris, activitats i serveis permanents

1. **Seminari d'Ensenyament Social de l'Església "Jaume Rubió"**, en col·laboració amb Càritas Diocesana i la Delegació de Pastoral Obrera. En Jaume Rubió en va ser coordinador del seminari fins a la seva mort. Actualment ho són l'Eng. M. Àngels Altarriba i el Sr. Plàcid Burgués. Aquest seminari permanent està integrat per 5 membres i es reuneix els dissabtes cada dues setmanes a l'IREL. Enguany no s'ha pogut reunir.

2. **Seminari de "Professors Universitaris Cristians"**, en col·laboració amb el Servei d'Assistència i Formació Religiosa - SAFOR de la Universitat de Lleida i amb la Delegació de Pastoral Universitària. Delegada de Pastoral Universitària: Dra. Sílvia Miquel. Coordinadors del seminari: Dr. Manuel Lladonosa, Dr. Manuel Ibáñez i Dr. César Cierco. El seminari està integrat per uns 15 membres i es reuneix periòdicament.

3. **Seminari "Concili Vaticà II"**. Té com a objectius aprofundir en els documents del Concili Vaticà II i el Concili Provincial Tarraconense. La secretària és Josefa Camps. El componen 9 participants.

4. **Seminari de Teologia Francesc Castelló (vinculat a la Pontifícia Acadèmia Bibliogràfica Marina)**

Objectiu: aprofundir en la història del pensament cristià.

Membres del seminari: llicenciats en Ciències Religioses.

Lloc: IREL.

(Obert a totes les persones, amb la Llicència en CC RR acabada).

6. Grup d'estudi sobre les Comunitats d'Acció Pastoral Agermanades

Constituït el 23 de gener de 2013, té per missió implantar les UPA i té presents les actituds cristianes bàsiques de confiança, esperança, invitació a tothom. Cal, en tot cas, no tenir pressa i seguir una metodologia de la "lectura creient de la realitat". Convindrà que aquestes estructures, dins del Consell Pastoral, i havent escoltat l'Assemblea, es relacionin amb les quatre àrees d'acció del Bisbat

En resum, cal no descuidar mai la relació fe-vida, i tenir sempre clar que el fonament de la unitat està en l'Eucaristia, i en l'equip sacerdotal, no sobrepassant l'àmbit de l'arxiprestat. Cal posar de relleu que es tracta d'una tasca d'anys que implica molta fidelitat, i molta esperança i il·lusió. Així doncs ens constituïm en un grup d'estudi, ens reunirem cada tres mesos i compartirem uns espais que tenim per a créixer com a cristians.

7. Col·laboració amb la Diòcesi de Solsona

Enguany no s'ha produït cap activitat del conveni amb l'escola de Laics de Solsona, a través de dos Cursos Bàsics que imparteix la formació teològica, i que és pot convalidar per 12 ECTS optatius dels Estudis de Batxiller en Ciències Religioses a l'IREL, a complerts els requisits que s'esmenten en el conveni.

8. Assemblea Municipal de les Religions i altres activitats

L'IREL participa en l'Assemblea Municipal de les Religions, òrgan consultiu de l'Ajuntament de Lleida. També en l'emissió de diversos programes de ràdio; en les Aules de la gent gran, organitzades per la UdL.

9. Celebració Eucarística

Tots el dimecres del curs, (excepte cloenda del curs), a les 18:30 h.

10. Servei de biblioteca, i carnet d'estudiant

La biblioteca del Seminari ha restat oberta de 5 a 8:30, de dilluns a dijous. Es pot sol·licitar el Carnet d'Estudiant amb el qual accedir al Carnet de la Biblioteca de la UdL, al Museu Diocesà i Comarcal i altres avantatges.

11. Servei "Amics de l'IREL"

El grup "Amics de l'IREL" està constituït com un col·lectiu de persones que dona suport a la institució, difon les seves activitats i està subscript a la col·lecció "Quaderns de l'IREL". Podeu trobar tota la informació a la web de l'IREL: www.irelleida.com.

Us podeu dirigir al responsable: Llic. Cándido Sánchez a través del mail de l'IREL irelleida@gmail.com.

12. Servei d'audioteca

Les conferències del cicle “L’amor” i “La llibertat” (Atri dels gentils) són enregistrades en àudio i se’n pot demanar còpia o descarregar-les del web de l’IREL. També es poden demanar les conferències de cursos anteriors.

13. Beques i donatius

S’han atorgat les beques, per part de la comissió de beques, un cop justificades les necessitats. Les donacions a l’IREL, i al Grup “Amics de l’IREL” desgraven un 25% al IRPF de la renda (especifiqueu nom, NIF i adreça), i tenen com a finalitat cobrir l’import de les beques.

14. COF (Centre d’Orientació Familiar)

L’objectiu del Centre d’Orientació Familiar de Lleida és l’assistència, l’orientació, el tractament de tota problemàtica que comporti per a l’individu, la parella i la família una situació de conflicte, patiment i risc en l’àmbit de llurs relacions i desenvolupament psicològic, educatiu, social, mèdic, jurídic, ètic i moral en qualsevol etapa de la seva vida.

Tel: 973 281 154

e-mail: coflleida5@gmail.com.

X. Altres participacions en activitats i institucions en el curs 2015/2016

Aquestes quatre perspectives –acadèmica, institucional, eclesial i cultural– són quatre angles des d’on mirar la mateixa figura, el mateix món complex de l’IREL-ISCR de Lleida.

Perspectiva acadèmica

El curs es va iniciar el dia 14 de setembre, i per això, com cada any, els professors de les primeres assignatures no van poder tenir llistes definitives fins més tard, encara que podien passar l’assistència per les fitxes d’alumnes.

Els alumnes nous, amb el Cap d’Estudis, van fer un recorregut per les instal·lacions de l’IREL, i plantegen les seves qüestions. L’activitat és valorada molt positivament. En el Consell Assessor es recomana ampliar-ho a un crèdit de formació que inclogui la correcta presentació dels treballs teològics i les eines informàtiques pertinents.

Davant el gran nombre d’alumnes que van sol·licitar cursar els blocs II i III de la DECA d’Educació Infantil i Primària, i per no desdoblar el curs, s’ha restringit la inscripció als 50 primers matriculats.

El Consell Tècnic de l’IREL ha dedicat les seves reunions a l’exposició per capítols de la Carta Pastoral “*Laudato Si*”. Les interessants i riques exposicions han provocat debats molt engrescadors en el si del Consell.

El dia 24 de setembre es va realitzar una Jornada de portes obertes. Es va rebre als assistents i a la Sala d'actes es visionà un vídeo sobre l'IREL-ISCAR de Lleida, fet en base al testimoni de persones de diferents àmbits que han estudiat a l'IREL, així com autoritats que opinen sobre la tasca que es duu a terme.

El dia 15 d'octubre, els alumnes, amb el vice-director, van elegir els nous delegats/des que són: Marc Antoni Pagès Tartera (batxiller) i Elia Luque Boleda (màster).

El dia 27 d'octubre es va celebrar el Consell d'Institut. En el Consell d'Institut els alumnes comenten, com cada curs, la companyonia i la fraternitat que impregna la casa. Es destaca també els àmbits en què són formats els Animadors de Comunitat: maduresa personal, dimensió espiritual, estructures pastorals, ser un referent en la comunitat. Es continua realitzant el curs de formació permanent per als Animadors de Comunitat el dissabtes al matí.

Dins la col·laboració entre Àrees dins el Bisbat de Lleida, podem afirmar que s'ha consolidat el curs "Fe i Justícia", que enguany tractava "Compromís social i espiritualitat". En aquest curs col·laboren la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social, Justícia i Pau, Seminari DSE i l'IREL. Els conferenciants han manifestat una gran visió de la situació actual i futura, especialment en la taula final.

Perspectiva institucional

El dia 15 d'octubre es va realitzar a la Sala d'actes de la UdL. la lliçó inaugural del curs 2015/2016, pronunciada pel Dr. Josep Maria Esquirol: *El gest i el fil de la felicitat*, encetant el Cicle de conferències sobre "l'Autenticitat". Es van lliurar les orles a les promocions de diplomats, agents de pastoral i licenciat. Aquest cicle està organitzat des de fa 24 anys per quatre institucions: la UdL, l'IEI, la Fundació Joan Maragall i l'IREL, funcionant aquesta col·laboració perfectament.

Els convenis entre les biblioteques del Seminari Diocesà i de la UdL funcionen perfectament, com també funcionen els convenis entre l'IREL i l'ICE per a la formació contínua de professors i el conveni amb la Facultat de Ciències de l'Educació per a l'obtenció de blocs d'assignatures I i IV de la DECA d'infantil i primària.

Cal agrair també les donacions de Caixabank per beques, les subvencions a les activitats de la Diputació, gestionades per l'IEI, i l'ajut a la publicació de quaderns de l'IREL i Lliçó inaugural de l'Ajuntament de Lleida i la Diputació de Lleida.

Perspectiva eclesial

En l'Assemblea Diocesana del dia 28 de maig va estar dirigida per la Sra. Angelina Prenafeta. La seva exposició fou molt enriquidora.

L'IREL-ISCR s'ha afegit, valorant amb ECTS optatius al Seminari d'Espiritualitat Carmelitana amb el tema *la interioritat habitada*. Així mateix, s'ha realitzat un Seminari sobre Franciscanisme, en una aproximació a la custòdia dels Sants Llocs: la custòdia de Terra Santa.

Perspectiva cultural

Cal esmentar la col·laboració en la IX Jornada d'acompanyament al Dol i la Malaltia, i la col·laboració amb la Xa Jornada de Filosofia. Els dies 11 i 12 de març es va realitzar a la Sala de Juntes de la UdL el Seminari "Atri del Gentils" sobre el tema "La comunicació: humanisme i transcendència". Aquest seminari, obert a la ciutadania, en que dialoguen diferents postures i ponents entorn d'un tema, gaudeix d'una gran riquesa i gran qualitat intel·lectual.

El grup "Amics de l'IREL" va assistir a la convocatòria del dia 8 de juny, a una reunió informativa, i per tal de fer propostes de futur. Després va assistir a l'Eucaristia de fi de curs i al pica-pica.

XI. Total participants

La suma dels totals de participants en les activitats docents de l'IREL durant el curs 2015/2016, que acabem de desglossar en els apartats anteriors, ha estat de més d'un miler de persones.

XII. Publicacions i Reculls de premsa

Publicacions

Amor, bellesa i transcendència

Dr. Josep Maria Esquirol Calaf

La felicitat i el temps

Lliçó inaugural de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos (IREL) Curs 2015-2016

Col·lecció Quaderns Inici de curs núm. 24.

Amb l'annex:

- Memòria de l'IREL del curs 2014-2015

Fe i estètica, avui. La necessitat humana de plenitud

Llic. Ramon Ma. Reig Massana

Col·lecció Quaderns IREL, 35 (octubre, 2015).

Reculls de premsa 2015-2016

- 18.07.15 – DIARI SEGRE: “*Estàvem enfonsats. Aquest pis és el nostre salvavides*”. Els habitatges socials del Seminari acullen cinc famílies amb dificultats.
- 24.07.15 – DIARI SEGRE: Col·laboració. Ramon Prat i Pons, Vicari General de la Diòcesi de Lleida. “*Canvi de lloc*”.
- 29.07.15 – DIARI SEGRE:
 - Un altre bisbe de Menorca i valencià relleva Piris a la diòcesi de Lleida. Salvador Giménez l'assumirà al setembre
 - Joan Piris, el hasta ahora obispo de Lleida, se va después de siete años al frente de la diócesis con la satisfacción de haber puesto en marcha los pisos sociales.
- 29.07.15 – DIARI SEGRE:
 - Religión. Nombramientos: el nuevo obispo de Lleida también es valenciano y procedente de Menorca. El Papa elige a Salvador Giménez Valls, de 67 años, que tomará posesión en setiembre.
 - El litigio por el arte del diocesano la “*patata caliente*” de la diócesis.
 - Piris: “*Con los pisos sociales cierro un círculo*”. El Obispo Emérito regresa a Valencia y Ramon Prat será el administrador provisional.
- 29.07.15 – LA MAÑANA: El obispo de Menorca sustituirá a Joan Piris. Mientras, Ramón Prat será quien administrará la diócesis lleidatana. Salvador Giménez, Bisbe de Menorca, succeeix Joan Piris al capdavant de la diòcesi de Lleida. Ramon Prat serà el responsable del Bisbat com a administrador mentre el Bisbe designat no prengui possessió del seu càrrec. Salvador Giménez, el nou Bisbe de Lleida, arribarà al setembre.
- 30.07.15 – DIARI SEGRE:
 - *Obispo nuevo, litigio eterno*. El Museo de Lleida expectante pero sin preocuparse por la postura de Giménez Valls por el arte diocesano: Barbastro dice que el problema son los políticos.
 - Càritas y Arrels esperan que siga la “*gran labor social*” de Piris.
- 01.08.15 – DIARI SEGRE:
 - Salvador Giménez llegó ayer al aeropuerto de Alguaire desde Menorca. Dice que pedirá “*la ayuda del Señor*” si tiene que intervenir en el litigio del arte sacro.
 - Ramón Prat tomó posesión ayer del cargo de administrador diocesano del Obispado de Lleida.
- 02.08.15 – DIARI SEGRE: Salvador Giménez es presenta davant la Cúria diocesana i els sacerdots de Lleida. El nou Bisbe de Lleida vol evitar els enfrontaments amb els bisbes aragoneses.
- 07.08.15 – LA MAÑANA: Joan Viñas Sala, Director de l'Acadèmia Mariana de Lleida i promotor de la Pastoral de la Salut a Catalunya, en el Apart d'opinió escriu: “*Gràcies, Bisbe Joan! Un Bisbe proper per la Lleida del segle XXI*”.

- 01.09.15 – DIARI SEGRE: Lleida despedirà el 12 de setembre al Bisbe Piris en la Catedral nova de Lleida, el diumenge 13 de setembre en una Missa de despedida que serà a les 5 de la tarda.
- 06.09.15 – FULL DOMINICAL:
 - Nou curs a l'IREL: El curs començarà el 14 de setembre i la lliçó inaugural el 15 d'octubre a la UdL. El ponent serà José Mª Esquirol.
 - S'ocupen 5 pisos de les Llars del Seminari.
- 06.09.15 – DIARI SEGRE. Col·laboració: Ramon Prat i Pons (administrador diocesà de Lleida). El servei del Bisbe a la Diòcesi de Lleida. Escriu: “*Volem agrair públicament l'acompanyament pastoral que ha fet el Bisbe Joan Piris durant els darrers set anys*”.
- 16.09.15 - LA MAÑANA: Reunión en la Paeria con el representante del IREL Carles Sió, con Joan Gómez (Concejal de Participació Ciutadana). Carles representa al Bisbat de Lleida i a l'IREL en l'Assemblea Municipal de les Religions. L'encontre va servir per establir noves relacions.
- 27.09.15 – FULL DOMINICAL: Ajudant a viure: “*Nou i permanent*”, primer escrit del nou Bisbe Salvador Giménez Valls.
- 04.10.15 – FULL DOMINICAL:
 - Emotiu comiat del bisbe Piris a la catedral de Lleida.
 - Congrés d'espiritualitat al Santuari de Santa Teresina. El santuari acollirà del 23 al 25 d'octubre el V Congrés d'Espiritualitat dels Carmelites Descalços, que enguany tindrà com a referència la figura de Santa Teresa de Jesús.
- 06.10.15 – LA MAÑANA: La Facultat de Teologia de Catalunya homenajea a Ramon Prat. Fue galardonado con la medalla de la facultad. Durante el acto de inauguración del curso, en Barcelona, Mn. Prat sollicitó pasar a profesor emérito, tras 41 años impartiendo clases. Ha sido uno de los pioneros de la teología pastoral, y sigue siendo el director del Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL.
- 08.10.15 – DIARI SEGRE: En el Aula Magna del IEI, Matrimonio i derechos. El IEI con el Bisbat de Lleida y el IREL inaugura el ciclo “*Matrimonio y Derecho Canónico*”. El catedrático de Derecho Eclesiástico, José María Martinell, estrena el ciclo con la ponencia del “*Concepte de matrimoni*”.
- 11-10-15 – FULL DOMINICAL: El Bisbe Salvador inicia el seu ministeri episcopal a Lleida.
- 15.10.15 – LA MAÑANA: Lliçó inaugural del curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses - IREL, amb la conferència “*El gest i el fil de la felicitat*”, a càrrec de Josep Maria Esquirol. Lloc, rectorat de la UdL.
- 15.10.15 – DIARI SEGRE: El rectorado de la UdL acoge la conferencia inaugural del curso del IREL a cargo de Josep Maria Esquirol, profesor de la Universidad de Barcelona, sobre “*Autenticitat i Felicitat*”.
- 16.10.15: - DIARI SEGRE: Lección inaugural del IREL a cargo del filósofo Josep Maria Esquirol, que impartió ayer la lección inaugural del IREL con una conferencia bajo el título “*El gesto y el hilo de la felicidad*”. En el acto también se entregaron las orlas a los graduados en Ciencias Religiosas.

- 18.10.15 – FULL DOMINICAL: El Bisbe Salvador nomena Vicari General i ratifica el consell Episcopal. Mn. Ramon Prat, nomenat Vicari General i moderador de la Cúria i Mn. Antoni Jové nomenat Vicari de Pastoral.
- 18.10.15 – FULL DOMINICAL:
 - Cicle de xerrades sobre “*Matrimoni i Dret Canònic*” a l’IEI. La secció de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l’IEI, en col·laboració amb el Bisbat de Lleida i l’IREL, organitza un cicle de conferències titulat “*Matrimoni i Dret Canònic*”, amb l’objectiu d’oferir una visió real del dret, desconeguda per molts i la seva influència en l’àmbit matrimonial.
 - El CIJCA reconeix en Virgili Ortega la tasca de tots els voluntaris sèniors. L’administrador diocesà, Mn. Ramon Prat, va presidir, el passat dimecres, 16 de setembre, la inauguració del nou curs del CIJCA.
 - V Congrés d’Espiritualitat al Santuari de Sta. Teresina: “*La interioritat habitada, el testimoni de Teresa de Jesús*”. El Congrés tindrà el valor d’un crèdit de lliure elecció pels alumnes de l’IREL. 23 i 24 d’octubre.
- 22.10.15 – DIARI SEGRE: Donació per a les famílies dels pisos socials del seminari. La fundació “*Entre tots i per al bé de tothom*”, que gestiona els pisos socials del Seminari, ha rebut una donació de 10.000 € de l’Obra Social “La Caixa” perquè pugui atendre les necessitats bàsiques de les famílies sense recursos que ja resideixen als habitatges.
- 25.10.15 – FULL DOMINICAL: Homenatge de la Facultat de Teologia a Mn. Ramon Prat. El Dr. Ramon Prat, Vicari General del Bisbat de Lleida, va ésser guardonat amb la medalla de la Facultat de Teologia de Catalunya, durant l’acte d’inauguració del curs que va tenir lloc el passat 1 d’octubre a Barcelona.
- 01.11.15 – FULL DOMINICAL:
 - El matrimoni i el dret canònic a debat a l’IEI.
 - Mn. Gerard Soler, president del Capítol Catedralici.
- 05.11.15 – DIARI SEGRE: “*Matrimoni i Dret Canònic*” a l’Aula Magna de l’IEI. El Jutge canònic del Tribunal de Lleida i Terrassa, Mn. Víctor Espinosa, va intervenir al cicle *Matrimoni i Dret Canònic*, per parlar d’alguns aspectes de l’anul·lació matrimonial.
- 08.11.15 – FULL DOMINICAL:
 - Dimarts, 10 de novembre, a les 19:30 h, a l’IREL, inici del curs de Vida Creixent amb la conferència de Josep M. Forné: “*La política com a tasca per al bé comú*”.
 - Dijous 12 de novembre, a les 19:30 h, a la sala d’actes de l’IREL, conferència d’Albert Balada sobre “*Autenticitat i transformació del món*”.
 - Conveni per atendre les necessitats bàsiques dels veïns de les llars del Seminari, amb l’Obra Social “la Caixa”, el Vicari General de Lleida i el patronat de la fundació “*Entre tots i per al bé de tothom*” (la col·laboració econòmica és de 10.000 € per part de “La Caixa”, Obra Social).
- 15.11.15 – FULL DOMINICAL:
 - Trobada diocesana de Vida Creixent a Almenar
 - Mn. Soler participa en una jornada litúrgica a Honduras.

- V Congrés d'Espiritualitat a Lleida a l'Església de Santa Teresina. El cap de setmana del 23 i el 25 d'octubre.
- Josep M^a. Esquirol obre el nou curs de l'IREL. El passat 15 d'octubre, van assistir-hi unes 200 persones a la inauguració del curs 2015-2016 de l'IREL, que va tenir lloc a la sala d'actes de la UdL. La presentació la va fer Mn. Ramon Prat. El títol de la conferència: "*El gest i el fil de la felicitat*". Al mateix acte van rebre les orles 9 alumnes de la 17a promoció de Batxillerat, 16 animadors/res de comunitat i 4 alumnes de la 13a promoció de llicenciats. Hi van parlar D. Joan Planellas, degà de la facultat de Teologia de Catalunya, Paco Cerdà i Montse Parra com a representants de la Diputació i de la Paeria. El Bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, va cloure els parlaments.
- Mn. Ramon Prat i Pons, Vicari General de Lleida, va fer un escrit: "*Ambició i poder*".
- 15.11.15 – FULL DOMINICAL:
 - Conferència de Mn. Espinosa sobre el procés de nul·litat matrimonial, que forma part del cicle: "*Matrimoni i Dret Canònic*", a l'IEI i que organitzen, conjuntament, l'IEI, el Bisbat de Lleida o l'IREL.
 - Nous arxiprestats a la Diòcesi de Lleida. El Bisbe de Lleida, Mons Salvador Giménez, ha nomenat els nous arxiprestes de la diòcesi. Són, en total, tres els preveres que assumeixen el càrrec per primera vegada (Mn. Jaume Pons, Mn. Manel Mercadé i el P. Jordi Clot Puig) i tres més els que repeteixen (Mn. Lluís Sallán, Mn. Daniel Gómez i Mn. Francisco Ribas).
- 19.11.15 – DIARI SEGRE: Col·laboració: "*Dia mundial de la filosofia*", per Josep Mª Forné i Febrer, professor de filosofia.
- 29.11.15 – FULL DOMINICAL:
 - Dijous, 3 de desembre, a les 19:30 h., a l'IEI, conferència del cicle: "*Matrimoni i Dret Canònic*": "*Aspectes sociològics i procediment de la causa de nul·litat*", per Xavier Palau Altarriba. En aquest cicle de conferències col·labora l'IREL.
 - Dijous 10 de desembre, a les 19:30 h., en la sala d'actes de l'IREL: "*La mirada interior*", conferència de la professora i pedagoga Mar Galceran.
 - Diumenge 13 de desembre, a les 17 h., a la Catedral de Lleida obertura de l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Enviament dels Agents de Pastoral.
- 06.12.15 – FULL DOMINICAL: Nomenament del nou Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida.
- 10.01.16 – FULL DOMINICAL:
 - Cloenda del cicle "*Matrimoni i Dret Canònic*" a l'IEI, en el que hi ha col·laborat el Bisbat de Lleida a través del seu Institut de Ciències Religioses - IREL.
 - Dijous, 14 de gener, a les 19:30 h., cicle sobre "L'autenticitat": "*L'Autenticitat i Educació*" a càrrec d'Amadeu Bonet, professor i artista.
 - La Custòdia de Terra Santa: "*Realitats espiritual i social*": "Acostament a l'espiritualitat franciscana. Dies 5 de febrer i 6 de febrer. Organitzen: L'IREL i Franciscans de Lleida (freres).

- 11.01.16 – DIARI SEGRE: A les 19:30 h. nova sessió del cicle de conferències sobre l'Autenticitat, que avui contarà amb Jordi Pérez per parlar “d’Autenticitat i Comunicació”.
- 14.01.16 – DIARI SEGRE: Conferència d’Amadeu Bonet, que parla de “L’Autenticitat i l’educació”, dins del cicle l’Autenticitat (lloc, IREL, 19:30 h.).
- 30.01.16 – DIARI SEGRE: “Missioners de la misericòrdia”. El Papa ha creat la figura de missioner de la misericòrdia per fer arribar els postulats de l’any de la misericòrdia a totes les diòcesis. Ramon Prat, Gerard Soler i Daniel Turmo seran els representants del Bisbat de Lleida.
- 07.02.16 – FULL DOMINICAL: El dijous 11 de febrer, a les 19:30 h., cicle de conferències: “Autenticitat i comunicació”, a càrrec de Jordi Pérez, periodista, a l’IEI.
- 10.02.16 – LA VANGUARDIA DIGITAL: Els “animadors de comunitats” proliferan en les parroquies de Lleida ante la escasez de curas.
- 11.02.16 – DIARI SEGRE: A les 19:30 h., nova sessió del cicle de conferències en torn a l’Autenticitat, i que avui contarà amb Jordi Pérez per parlar de “Autenticitat i comunicació”.
- 13.02.16 – LA MAÑANA: Conferència de Jordi Perez: “Autenticitat i comunicació”, dins del cicle L’autenticitat, organitzat pel l’IREL, IEI, UdL i Fundació Joan Maragall
- 14.02.16 – FULL DOMINICAL:
 - Les esglésies cristianes de Lleida pregunten per demanar la unitat dels cristians.
 - Curs Fe i Justícia: “Compromís social i espiritual”, 6 dimecres, des de el 24 de febrer al 6 d’abril, de 7 a 9 e la tarda, a l’IREL.
- 14.02.16. LA MAÑANA: Carles Sió entrevista a Albert Balada, sociòleg, politòleg, historiador del pensament, sobre els “conceptes com la solidaritat i l’estabilitat no donen resposta als reptes postmoderns”.
- 21.02.16 – FULL DOMINICAL:
 - Dimecres 24 de febrer, a les 19 h., curs Fe i Justícia: “Compromís social i espiritualitat: Visió socioespiritual”, a càrrec de Mn. Carles Sanmartín”, a l’IREL.
 - Dimecres 26 de febrer, a les 18 h., inici del curs ICE-UdL-IREL: “Didàctica aplicada de la Religió: La relació amb el pares”. Tindrà lloc a l’edifici polivalent del Campus de Cappont.
- 25.02.16 – DIARI SEGRE: Lleida quiere promover el debate interreligioso. Ayer se constituyó el nuevo plenario de la Asamblea Municipal de las Religiones en la Paeria.
- 28.02.16 – FULL DOMINICAL:
 - Dimecres 2 de març, a les 19 h., curs Fe i Justícia: “Visió bíblicoprofètica”, per Mn. Daniel Turmo, a l’IREL.
 - Atri del Gentils: “La Comunicació”, divendres 11 de març de 18:30 a 21:30 h., i dissabte 12 de març, de 9:30 a 12:30 h.

- El Papa Francesc nomena Missioners de la Misericòrdia a tres lleidatans; Ramon Prat, Gerard Soler i Daniel Turmo.
- Diada dels patrons de Vida Creixent. El 2 de febrer van celebrar la festa dels patrons de Vida Creixent: Sant Simeó i Santa Anna, a l'Acadèmia Mariana. Es va començar amb una oració dirigida per Mn. Xavier Baptista, seguida d'una xerrada de Mn. Ramon Prat sobre el "*Rostre de la Misericòrdia*".
- 28.02.16 – LA MAÑANA: Comença el curs anual "*Fe i Justícia*", que enguany porta el títol: "*Compromís social i espiritual*".
- 01.03.16 – DIARI SEGRE: Comença el seminari "*Diversitat cultural i religiosa als centres educatius de Catalunya*", amb Rosa Maria López, responsable de Formació, Recerca i avaluació de la Direcció General d'Affers Religiosos de la Generalitat de Catalunya.
- 10.03.16 – La MAÑANA: Conferència de Begoña Roman, Catedràtica d'ètica de la UB, dins del cicle "L'autenticitat", a la sala gòtica de l'IEI, a les 19:30 h.
- 10.03.16 – DIARI SEGRE: "*Autenticitat des de l'Ètica*", per Begoña Roman, que participa en el cicle l'Autenticitat, a l'aula magna de l'IEI.
- 11.03.16 – DIARI SEGRE: l'Atri dels Gentils: "*La Comunicació*", centra la nova edició d'Humanisme i Transcència, que avui comença amb un seminari a càrrec d'Anna Sáez i Ramon Reig. Modera Mari Pau Cornadó. Rectorat de la UdL.
- 13.03.16 – LA MAÑANA: Conferència de la doctora Begoña Roman sobre l'Autenticitat. El dijous va tenir lloc la penúltima de les conferències del cicle l'Autenticitat, impartida per la Dra. Begoña Roman, professora d'Ètica de la Universitat de Barcelona. Va destacar el fet del maquillatge social, al qual tots estem sotmesos en la societat actual. A la xerrada hi van assistir un gran nombre de públic.
- 13.03.16 – FULL DOMINICAL:
 - Xerrada de Jordi Pérez sobre comunicació i autenticitat, a l'IEI, dins del cicle de conferències "l'Autenticitat", organitzat per l'IREL, l'IEI, la UdL i la Fundació Joan Maragall (el dia 11 de febrer).
 - Dimecres, 16 de març, a les 19 h., curs Fe i Justícia: "*Visió des de l'Encíclica Laudato si*", a càrrec de Caritat Mercadé, a l'IREL.
- 19.03.16 – DIARI SEGRE
 - Solidaritat, Crisi humanitària, Lleida, terra d'acollida Dos pisos de les llars del Seminari estan llestos per albergar a dues famílies de refugiats de manera immediata.
 - La fundació de les llars del seminari es presentarà el 30 de març.
- 26.03.16 – DIARI SEGRE: Carles Sió, membre de l'Assemblea Municipal de les religions de Lleida i coordinador de l'IREL: "*És un dia trist. A Brussel·les han matat germans nostres en nom de no sé quin Déu. Això ha passat tantes vegades!, per part de tots. Per part de no sé quins interessos! Germans d'Al·là, us desitgem, us volem; per tant si marxéssiu se n'aniria una part molt nostra*".

- 31.03.16 – LA MAÑANA: Josep Mª Forné: “*Fi de cicle o fi d’etapa, però fi*”. Els vestits que la natura humana pren en formes culturals són múltiples i diversos, essent la natura immutable.
- 31.03.16 – DIARI SEGRE: El Seminari, “*un somni fet realitat*” per a Piris. El bisbe emèrit, Joan Piris, amb altres actors, durant la funció: “126 finestres obertes a la Felicitat” que van representar un grup de voluntaris i inquilins de les llars, a l’auditori.
- 03.04.16 – FULL DOMINICAL:
 - Nou vicedegà de la Facultat Antoni Gaudí, Mn. Joaquim Blas, que és rector de les parròquies d’Almacelles i Sucs, i professor de Patrologia a l’Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL).
 - Dimecres, 6 d’abril, a les 19 h. a l’IREL, curs Fe i Justícia. Taula rodona que modera Xavier Pelegrí.
 - Dijous, 7 d’abril, a les 19:30 h., cicle l’Autenticitat: “*La revolució silenciosa de l’autenticitat*”, a càrrec de Mn. Ramon Prat, teòleg i director de l’IREL.
- 04.04.16 – DIARI SEGRE: Josep Mª Forné, professor i polític, fa una col·laboració al Diari sobre “*No en nom de l’islam*”.
- 07.04.16 – DIARI SEGRE: a L’Aula Magna de l’IEI: “*Revolució de l’autenticitat*”, el programa l’autenticitat rebre com a ponent a un dels seus coordinadors, Ramon Prat, qui dissertarà sobre “*La revolució silenciosa de l’Autenticitat*”, en la clausura del cicle.
- 10.04.16 – FULL DOMINICAL: Entrevista a la doctora Begoña Roman, professora de Filosofia de la Universitat de Barcelona, que va impartir la conferència: “*Autenticitat des de l’Ètica*”, dins del cicle: “L’autenticitat”, de l’IREL.
- 11.04.16 – LA MAÑANA: Josep Mª Forné, professor de Filosofia i polític, fa una col·laboració al diari sobre: “*No en nom de l’islam*”.
- 11.04.16 – IREL: Avui dilluns a la sala d’actes de l’IREL es farà la presentació del llibre: “*Creure encara? Deu meditacions* de Josep Maria Carbonell”, degà de la Facultat de Comunicacions i Relacions Internacionals Blanquerna de la URL. El van acompanyar el Dr. Joan Viñas i Josep Mª Forné.
- 13.04.16 – DIARI SEGRE: Avui recomanem, a les 19:30 h., al Rectorat de la UdL: “*L’Església catòlica i la nacionalització de Catalunya*”.
- 14.04.16 – DIARI SEGRE: La relació de l’Església i el procés de nacionalització. Daniel Fernández analitza aquest fenomen a Catalunya. La UdL va acollir ahir la presentació del llibre: “*L’Església catòlica i la nacionalització de Catalunya*”.
- 01.05.16 – FULL DOMINICAL: El teòleg i Vicari General de la Diòcesi de Lleida, Ramon Prat, va tancar el cicle sobre “Autenticitat”, el dia 7 d’abril. Cicle organitzat per l’IREL, amb la conferència: “*La revolució silenciosa de l’Autenticitat*”.
- 15.05.16 – FULL DOMINICAL: Aposta per treballar en xarxa. Més de setanta persones van participar a la sisena Jornada Anual de la Xarxa

d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida, amb el títol: *"Misericòrdia, somni i realitat"*.

- 15.05.16 – FULL DOMINICAL: El nostre Bisbe Salvador ens convoca a participar en l'Assemblea Diocesana: *"No tingueu por. Crist és viu"*, el dissabte 28 de maig de 9:15 a 13:30 h., a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- 15.05.16 – FULL DOMINICAL: *"Creure és una proposta enraonada, raonable i necessària"*, afirma Josep Maria Carbonell, degà de la Facultat de Comunicació i relacions Internacionals Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, quan va visitar Lleida per presentar-li el seu llibre: *"Creure encara?"*.

XIII. Valoració global del curs 2015-2016 de l'IREL

La valoració global del curs 2015-2016 de *l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida - IREL*, està en la mateixa línia de la valoració del curs anterior 2014-2015, perquè *l'IREL*, actualment, i ja des de fa uns anys, viu un període de normalitat i de consolidació acadèmica i comunitària, fidel al seu passat, compromès amb el present i obert al futur.

La música de fons que ens ha guiat al llarg dels darrers anys, a banda de la fidelitat a la Identitat i als Estatuts de l'IREL, ha consistit en el compromís conscient i conseqüent amb al pla de pastoral *"Entre tots i per al bé de tothom"* de la Diòcesi de Lleida, viscut durant els 7 anys del pontificat de Mons. Joan Piris i continuat pel projecte pastoral que el bisbe Mons. Salvador Giménez va presentar dins la Jornada Diocesana d'Enviament del passat 22 de setembre, a la Casa de l'Església - Acadèmia Mariana: *No tingueu por, Crist és viu!*

De tota manera i, per posar alguns subratllats al dinamisme del curs acadèmic 2015 - 2016 que hem acabat, podem destacar:

1. Aquest curs han seguit funcionant correctament tots els departaments i totes les línies d'acció que figuren en els objectius i en l'organigrama de *l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida - IREL*:

- *El Centre Cultural Cristià* ha ofert, com ho ha fet al llarg de 25 anys, un cicle de conferències sobre *l'Autenticitat* i, dins *l'Atri dels Gentils*, uns debats oberts sobre *La comunicació*. Aquestes dues activitats han estat organitzades conjuntament per la Universitat de Lleida - UdL, l'Institut d'Estudis Ilerdencs - IEI, la Fundació Joan Maragall - FJM i l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida - IREL. També, entre les diverses activitats del Centre Cultural Cristià, cal destacar un cicle de conferències sobre *Fe i Justícia*, en cooperació amb la l'Àrea Diocesana de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social, i la Comissió *Justícia i Pau*.

- *L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida*, també, ha funcionat amb normalitat, tot iniciant un nou quinquenni d'activitat, després de l'aprovació de l'informe del quinquenni anterior i la ratificació de l'Institut per part de la *Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu*. *L'Institut Superior* continua comptant amb un nombre important d'alumnes, tal i com consta en aquesta memòria del curs 2015-2016.
- El *Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL - DPA*, ha acompanyat una nova promoció d'Agents de Pastoral i, també, d'Animadors de Comunitat, al servei de la diòcesi.
- El funcionament dels diversos *Seminaris especialitzats* que existeixen en el marc de l'Institut ha estat correcte.

2. Cal destacar que aquest curs 2015-2016, ha estat el primer any del ministeri pastoral apostòlic del nou bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, que en la seva condició de bisbe de Lleida i de president de l'IREL, mitjançant un decret, ha actualitzat els Estatuts de l'Institut, aprovats per Mons. Ramon Malla el 2 d'octubre de 1992, tot adaptant-los a les noves necessitats i al desenvolupament que l'IREL ha experimentat al llarg dels 25 anys de la seva existència.

3. El Consell General de l'IREL, també, ha elaborat el programa dels actes de la celebració del 25è Aniversari de l'Institut, que s'iniciaran amb la lliçó inaugural del curs 2016-2017. En aquesta avinentesa farà la lliçó inaugural el que ha estat de director de l'Institut al llarg d'aquests 25 anys. La lliçó portarà per títol *Celebrar per donar gràcies*, que al mateix temps, serà la primera conferència del cicle d'aquest curs, que girarà a l'entorn del tema *La celebració*. La lliçó serà publicada, i inclourà en uns annexos els documents més importants de l'existència i la història de l'IREL des de la seva creació. Aquesta publicació serà lliurada als participants en la lliçó inaugural i serà inclosa com a annex a la present memòria.

Els diversos actes d'aquesta celebració s'aniran desenvolupant al llarg del curs 2016-2017 i conclouran amb la lliçó inaugural del següent curs 2017-2018, que donarà el professor Dr. Manel Lladonosa, cofundador de l'IREL, i que portarà per títol "L'IREL en la societat lleidatana". Tot el programa dels 25è aniversari de la fundació de l'IREL, i que ha estat coordinat pel Sr. Ramon M. Reig, serà inclòs en la present memòria.

Per aquestes raons, una vegada més podem concloure aquesta memòria del curs 2015-2016, contemplant el passat amb un agraïment humil, mirant el present amb un compromís responsable i albirant el futur amb confiança i esperança.

El curs vinent serà, doncs, un any de festa, un temps de silenci i un replà en el camí. Tanmateix, aquest silenci i aquest replà no seran passius

sinó assenyaladament actius, perquè els membres del Consell General de l'Institut ens hem proposat fer una nova *lectura creient de la realitat* de la missió de l'Església en el món contemporani a les Terres de Ponent, a fi d'auscultar els nous reptes i signes d'esperança de la societat, de l'Església i del mateix IREL, per tal de fer-ne un discerniment evangèlic i revitalitzar la intuïció teològica, espiritual i pastoral dels seus inicis: *bastir ponts entre la fe i la cultura, la fe i la justícia i, en definitiva, la fe i la persona.*

Vull acabar, doncs, aquesta valoració amb uns versets del nostre poeta lleidatà Mn. Agustí Bernaus sobre l'agraïment, que faig meus:

Noces d'or, noces d'argent,
dos replans d'una pujada
d'on reprendre novament
la feixuga caminada.

Dues garbes de forment,
l'una encara perfumada,
vincladissa, cor calent;
l'altra bruna i colrada
per la pluja, el sol i el vent.

Si a la fi de la comesa,
amarats per la suor,
és l'espiga la que pesa,
beneïda pesantor

Dr. Ramon Prat i Pons
Director de l'IREL

Lleida, 30 de juny de 2016

L'IREL, un servei eclesial a les Terres de Ponent

Carta de Mn. Ramon Prat

IREL és la sigla de l'*Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida - IREL*, que reflexiona sobre els sentits de la vida i sobre l'aportació específica del fet religiós a la recerca d'aquests sentits. Tot i que fou creat fa 25 anys, encara és poc conegut per la gent del carrer. Tanmateix, es va descobrint i valorant, a partir de les persones que han participat en alguna de les diverses activitats, cursos i seminaris que organitza. La institució ofereix un diàleg a l'entorn de la relació de l'espiritualitat i la fe amb la ciència, la cultura, la causa de la justícia i la dignitat de la persona, des de la perspectiva cristiana, però sempre oberta al pluralisme intercultural i interreligiós d'avui.

Tanmateix, l'IREL és molt més conegut per les institucions universitàries i culturals de les Terres de Ponent i, especialment, per la *Universitat de Lleida - UdL* i per l'*Institut d'Estudis Ilerdencs - IEI*, amb les quals ha mantingut des dels seus orígens, una relació de cooperació en el camp de la cultura, al servei de totes les persones i de la societat. Aquesta cooperació institucional ha donat bons fruits per al bé comú.

Soc testimoni directe que, al llarg d'aquests 25 anys, l'IREL ha ajudat moltes persones que busquen i que no en tenen prou amb una vida material, sinó que també necessiten una perspectiva espiritual i humanista en mig de les expectatives i les dificultats del viure. Son milers de persones les que han passat en un moment o altre per aquest *espai humanitzador*, i que s'han beneficiat de la llum i la força vital que irradia. Per això el dia 20 d'octubre, a 2/4 de 8 del vespre, iniciarem la celebració del 25è aniversari, a la Sala d'Actes de l'Edifici del Rectorat de la UdL.

El que pocs saben, però, és que aquesta institució que avui és un projecte d'abast social ample, va començar en una conversa de cafè entre tres persones: l'historiador Dr. Manel Lladonosa, el jesuïta Estanislau de Balanzó (EPD) i un servidor. A partir d'aquesta conversa, vàrem reunir un grup de 12 persones expertes en els diversos camps del saber humà —la ciència, la filosofia, la literatura, l'ètica, la pedagogia, la psicologia, l'antropologia, l'art, la Sagrada Escripura i la teologia— que, amb trobades mensuals al llarg d'aquests 25 anys, hem anat fent la recerca. Avui aquest Consell General és un grup de recerca consolidat i, conjuntament amb l'equip directiu, és el *motor* de l'IREL.

Aquest any celebrarem amb joia el 25è aniversari, donant gràcies pel camí que hem recorregut. Celebrarem la *memòria* agraïda envers el passat,

el *compromís* responsable davant del present i l'*esperança* serena en vista a seguir caminant cap al futur. Serà, doncs, un temps de silenci i de reflexió per tal de dinamitzar els propers anys. Desitgem que moltes més persones es puguin beneficiar d'aquest espai d'humanització i espiritualitat. Aquest compromís ferm de l'IREL vol ésser la nostra aportació al bé comú de les Terres de Ponent de Catalunya.

Emprant una expressió del poeta lleidatà, Mn. Agustí Bernaus, la celebració del 25è aniversari serà *un replà en la pujada, d'on reprendre novament la feixuga caminada*.

Dr. Ramon Prat i Pons
Director de l'IREL

Lleida, 11 de setembre de 2016

Comunicat de la reunió núm. 219

Els dies **11, 12 i 13 de juliol de 2016** ha tingut lloc la reunió n. 219 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a **Salardú** (Vall d'Aran i bisbat d'Urgell). La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1. En aquest Any Jubilar de la Misericòrdia, els bisbes han reflexionat sobre diversos eixos socials a partir de l'informe sobre «*L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya*», una recerca promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Fundació *Pere Tarrés*, que els ha presentat el Dr. Àngel Belzunegui, director de la Càtedra d'Inclusió Social i professor titular de sociologia de la URV.
2. També han pogut reflexionar i dialogar sobre l'acció de l'Església Catòlica en l'àmbit penitenciari, a partir de la detallada exposició que els ha fet el P. Jesús Roy, mercedari, coordinador de la Pastoral Penitenciària a Catalunya. El P. Roy ha presentat les accions que es porten a terme en aquest camp tant preventivament, com durant l'internament dels presos en els centres penitenciaris, així com també en els moments de sortida dels interns de les presons, i ha proposat diverses accions a realitzar a les Diòcesis.
3. El bisbe Salvador Cristau, president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) ha presentat el treball que s'està portant a terme en aquesta àrea i s'han apuntat diverses orientacions de cara al futur per millorar les relacions amb les institucions públiques i preservar així el dret dels malalts a rebre una atenció religiosa adequada als seus desigs.
4. En l'àmbit de la litúrgia, els bisbes han aprovat la versió catalana del nou prefaci de la festa de Santa Maria Magdalena i han posat a punt la nova edició revisada de la Litúrgia de les Hores en quatre volums, que estarà a disposició dels fidels a partir del proper setembre. També han aprovat que el 1r. Diumenge d'Advent d'aquest any, data en què comença l'Any Litúrgic i sempre s'inicia la lectura d'un nou leccionari per a la celebració de l'Eucaristia

dominical, es promogui la intensificació del valor de la Paraula de Déu en tota la vida de l'Església. Els bisbes acullen així la petició de l'Associació Bíblica de Catalunya per tal que entorn d'aquella data se celebri una Setmana d'Animació Bíblica.

5. Els bisbes han conegut els darrers detalls del pelegrinatge que uns 3.000 joves catalans faran a Cracòvia a finals d'aquest mes de juliol per tal de participar a la Jornada Mundial de la Joventut, convocada pel papa Francesc.
6. Mons. Sebastià Taltavull ha informat del treball que realitza el Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya i ha fet partícip als bisbes la reflexió que aquest secretariat ha elaborat sobre el treball digne, tot preparant la *Jornada Mundial del Treball Decent* que es portarà a terme el 7 d'octubre.
7. Els bisbes també han reflexionat sobre diverses qüestions relatives a la pastoral vocacional i als seminaris, on es formen els futurs preveres de les Esglésies de Catalunya, encaminades a un treball en comunió cada cop més intens entre les diòcesis.
8. Els bisbes han rebut informació de la Diplomatura en Música Sacra que s'iniciarà el proper curs 2016-2017 organitzat per la Facultat *Antoni Gaudí* de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, en col·laboració amb l'Abadia de Montserrat.
9. En aquesta reunió ha estat reelegit per un trienni com a vicesecretari de la CET, Mn. Norbert Miracle, prevere de l'arquebisbat de Tarragona, i també ha estat reelegit per a un nou trienni com a director del Secretariat Interdiocesà de la Pastoral de la Salut, Mn. Juan Bajo, prevere del bisbat de Tortosa.

Els bisbes han acabat la reunió amb una visita a les Esglésies d'Arties, Bossòst, Canejan, i la Vall de Toran, acompanyats i guiats per l'Arxiprest d'Aran, Mn. Pere Balagué.

Salardú, 13 de juliol de 2016

Comunicat de la reunió núm. 220

El dia **25 d'octubre de 2016** ha tingut lloc la reunió n. 220 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1. Els bisbes han felicitat Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, pel seu nomenament com a Administrador Apostòlic del bisbat de Mallorca i li desitgen encert i saviesa en la seva missió.
2. Els bisbes han valorat molt positivament la 3a Trobada de Càritas Catalunya, que, amb el lema «Transformem la societat des de la Misericòrdia», es va celebrar a Tarragona el dissabte 22 d'octubre amb la participació de 1.900 voluntaris de les deu Càritas diocesanes. Els bisbes han estudiat la proposta aprovada per l'Assemblea de Càritas del passat 14 de juliol, sobre la «missió i l'estructura de Càritas Catalunya».
3. Mons. Joan Enric Vives ha presentat els quatre volums de la nova versió de la Litúrgia de les Hores en català. Els bisbes han acollit amb satisfacció aquesta important publicació i amb aquest motiu fan pública la «nota» que s'adjunta al final d'aquest comunicat.
4. Els bisbes han rebut la visita del Dr. Antoni Matabosch, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, representant de l'Església Catòlica al Grup de Treball Estable de Religions, que els ha informat de l'especificitat d'aquest grup, els seus objectius i els programes que porta a terme. Els ha comunicat també els principals reptes que el GTER té plantejats en aquest moment.
5. Un grup de responsables del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera, que agrupa diversos moviments d'Acció Catòlica Obrera (ACO), de la HOAC i de la JOC, amb el consiliari, Mn. Pepe Baena, prevere del bisbat de Terrassa, han informat els bisbes dels seus respectius moviments i han dialogat amb ells sobre la pastoral obrera a les nostres esglésies diocesanes. Han agraït la «nota sobre el treball decent» que els bisbes van publicar el passat dia 7 d'octubre en ocasió de la «Jornada Mundial pel Treball Decent», i han mostrat la seva disponibilitat de continuar essent evangelitzadors enmig del món del treball a la nostra terra.
6. Els bisbes recorden que el proper 27 de novembre, primer diumenge d'Advent, dia d'inici de l'Any Litúrgic, han volgut que se celebri el «Diumenge de la Paraula», de tal manera que aquell dia

es posi en relleu la centralitat de la Paraula de Déu en la vida, l'espiritualitat i l'acció de l'Església.

7. Així mateix, exhorten les parròquies i comunitats a promoure iniciatives que destaquin el valor eclesial i espiritual de la Paraula de Déu, així com també a participar en les diverses activitats que es portaran a terme durant la «Setmana de la Bíblia» del 21 al 26 de novembre.
8. Els bisbes s'han fet ressò de les diverses iniciatives que s'estan portant a terme al voltant de l'exhortació del papa Francesc *Amoris Laetitia* i han expressat la necessitat de fer una recepció acurada a les nostres Esglésies diocesanes d'aquest valuós document magisterial del papa Francesc.
9. Han tractat també diverses qüestions relacionades amb la litúrgia, l'apostolat seglar i els mitjans de comunicació.
10. Finalment, han nomenat Lorena Cabrera Pizarro com a presidenta nacional de la JOC i Mn. Jaume Fontbona i Missé com a consiliari nacional de la JOC de Catalunya per a un període de quatre anys.

Barcelona, 25 d'octubre de 2016

Acollim la nova edició de la litúrgia de les hores en català

«Que el meu prec pugi davant vostre, Senyor, com l'encens» (Sl 140).

És un gran goig pels bisbes de Catalunya poder oferir a tot el poble cristià, que peregrina a les diòcesis de parla catalana, l'edició renovada de la Litúrgia de les Hores en la nostra llengua. Desitgem que el prec de tot el poble, que cal adreçar al bon Déu, com a pregària constant, per ser fidels al manament del Senyor que ens ensenya que hem de pregar sempre (cf. Lc 18,1), sigui el de l'oració oficial de l'Església, l'Ofici Diví, que coneixem amb el nom de **Litúrgia de les Hores**.

En aquesta ocasió, després dels ja més de quaranta anys de vida de la traducció i edició de la Litúrgia de les Hores en català, ens plau de fer una crida a mantenir i augmentar l'esperit d'oració de tot el Poble de Déu, i a ser fidels a la pregària de la Litúrgia de les Hores per al bé de l'Església i de tot el món.

La Litúrgia de les Hores és donada a tots els fidels, i per tant a tots exhortem a gaudir dels fruits que es deriven de la recitació dels salms, que són Paraula de Déu i ens ajuden a penetrar en el sentit de la Sagrada

Esriptura, unint-nos així a l'oració del mateix Jesús, que també durant la seva vida terrena els va utilitzar en la seva pregària confiada al Pare. Tant de bo, com ja ho esmentava l'Arquebisbe Pont i Gol en la presentació de la primera edició de la Litúrgia de les Hores, esdevingui el llibre de pregària de tota l'Església.

D'una manera particular, la Litúrgia de les Hores ha de ser l'aliment de tots els preveres i diaques, religiosos i religioses i membres d'instituts de vida consagrada, que per la seva especial vocació i en fidelitat als seus propis carismes, s'han compromès a viure amb radicalitat les exigències de la vida cristiana, entre elles la d'una intensa vida d'oració.

Aquesta edició de la Litúrgia de les Hores, la quarta, conté unes novetats que cal remarcar. Entre d'altres, s'han revisat tots els textos, s'han afegit tots els sants i beats que en aquests darrers anys han enriquit el calendari romà, s'ha posat al costat dels textos llatins dels himnes les corresponents versions catalanes aptes per a ser cantades, i s'ha procurat millorar la distribució dels volums.

Finalment, volem recordar que aquesta edició nova de la Litúrgia de les Hores en llengua catalana és la versió oficial aprovada per la Conferència Episcopal Tarraconense i confirmada per la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, tal com ho fa constar en la seva presentació l'Arquebisbe metropolità i primat Jaume Pujol: «Legitimem canònicament aquesta nova edició en llengua catalana de la Litúrgia de les Hores en tant que llibre litúrgic que és, i amb goig la fem a mans de tot el Poble de Déu de les nostres Esglésies diocesanes».

Que la pregària de tota l'Església ressoni en els nostres temples, que vivifiqui les nostres comunitats i que penetri en els cors de tots, pastors i fidels. Serà un fruit més d'aquest Any Sant que ens ha fet palpar la misericòrdia del nostre Déu.

Els Bisbes de Catalunya

Treball decent

Document dels bisbes de Catalunya

En el dia de la Jornada Mundial pel Treball Decent, 7 d'octubre, impulsada per l'Organització Internacional del Treball (OIT), els bisbes de Catalunya donant suport a les delegacions diocesanes de pastoral obrera i altres entitats cristianes, volem recordar el compromís que tota la comunitat cristiana ha de tenir perquè tothom pugui aconseguir un treball decent en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana.

1. La situació actual

Darrere l'argument de la recuperació econòmica i de la disminució de l'atur, a Catalunya continuen havent-hi més de 650.000 persones aturades (més de 4.700.000 persones al conjunt de l'Estat Espanyol, segons dades del començament del 2016). En els darrers anys s'han aplicat algunes mesures en favor d'aquesta recuperació que han capgirat les condicions de treball de moltes persones treballadores pel que fa a la temporalitat, el tipus de jornada i el seu nivell salarial.

Avui, l'ocupació ja no garanteix sortir de la pobresa, com ho demostra el fet que el nombre de «treballadors pobres» vagi creixent de manera progressiva, ja que la taxa de risc de pobresa en el treball a Catalunya ja es troba a l'11,7% de les persones treballadores. Cada vegada ens trobem més persones excloses del mercat de treball, d'altres amb unes condicions laborals indignes, moltes treballant en l'economia submergida i molts joves que segueixen patint una falta de perspectives laborals que els angoixen.

2. La necessitat d'un treball decent per la persona i per la societat

A la nostra societat, el treball té un paper fonamental i decisiu en la vida personal, familiar i social de la ciutadania. Quan el treball i les seves condicions es veuen profundament deteriorats, tota la vida personal, familiar i social es veu afectada negativament. El treball és un bé i un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana. Es tracta d'una activitat amb la qual les persones desenvolupem la nostra creativitat i les nostres capacitats, majoritàriament adquirides amb esforç, així mateix ens relacionem amb els altres, ens sentim útils i compromesos amb la nostra societat, i potenciem la nostra autoestima, tot contribuint al bé comú. Alhora, el fet de treballar suposa un reconeixement social que ens dignifica com a persones i membres de la societat, i que actua com la principal via d'integració social. Per als cristians i tots els qui compartim la fe en Déu creador, el treball és un dret i un deure i constitueix una veritable col·laboració en el creixement i perfeccionament del món creat (Joan Pau II, *Laborem exercens*, 16).

3. L'Església pel treball decent

El Concili Vaticà II afirma que «el treball és un dret fonamental i un bé per a la persona humana» (Gaudium et Spes 26). Diferents entitats i associacions d'Església porten temps dedicant part dels seus esforços a la conscienciació sobre la situació laboral i el deteriorament en les condicions de treball. Per aquest motiu, manifestem la necessitat de posar com a objectiu de les nostres institucions i organitzacions la necessitat d'un treball decent per a tothom, promovent una economia que generi oportunitats, iniciativa empresarial, desenvolupament, llocs de treball i formes de vida més sostenibles per a tothom.

Benet XVI afirma «¿Què significa la paraula decència aplicada al treball? Significa un treball que, en qualsevol societat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona: un treball lliurement elegit, que associï efectivament els treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills sense que es vegin obligats a treballar; un treball que consenti els treballadors d'organitzar-se lliurement i fer sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies arrels en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que assegurï una condició digna als treballadors que arriben a la jubilació» (Caritas in Veritate 63).

Demanem als governants que exerceixin la seva responsabilitat de defensar els drets humans i socials més bàsics com el treball, l'habitatge, la sanitat, l'ensenyament, i de controlar el desenvolupament de l'economia, perquè sigui un instrument al servei de les persones i no a l'inrevés. El camí cap al treball decent hauria de ser una prioritat en les polítiques i en els objectius dels agents socials i empresarials.

Com a seguidors de Jesús volem col·laborar a fer prendre consciència que l'economia no pot ser mai un absolut i que ha d'estar sempre al servei de les persones. La rendibilitat econòmica i, per tant, el preu que tingui en el mercat no pot ser mai, ni l'únic ni el darrer criteri de valoració del treball. Reclamem que es doni la importància merescuda al treball digne per a tothom i als drets de les persones més empobrides.

Si el sistema econòmic actual obliga a retallar els drets humans individuals i col·lectius, és que aquest sistema va en contra seu. Com diu el papa Francesc «Així com el manament de 'no matar' posa un límit clar per assegurar el valor de la vida humana, avui hem de dir "no a una economia de l'exclusió i la desigualtat". Aquesta economia mata» (Evangelii Gaudium 53).

Les generacions futures i la nostra casa comuna, que és tot el planeta, ens urgeixen a no ser passius ni insensibles davant de les qüestions que ens

afecten a tots, entre les quals hi ha el dret al treball, i a un treball decent. Com posa en relleu el Papa Francesc: «El treball és una necessitat, sorgeix del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal» (Laudato Si' 128).

Els Bisbes de Catalunya

Barcelona, 6 d'octubre de 2016

50a Jornada Mundial de la Pau

Missatge del Sant Pare Francesc

1 de gener de 2017

«La no violència: un estil de política per a la pau»

1. Al començament d'aquest nou any formulo els meus més sincers desitjos de pau per als pobles i per a les nacions del món, per als Caps d'Estat i de Govern, així com per als responsables de les comunitats religioses i dels diversos sectors de la societat civil. Desitjo la pau a cada home, dona, nen i nena, alhora que prego perquè la imatge i semblança de Déu en cada persona ens permeti reconèixer-nos els uns als altres com a dons sagrats, dotats d'una immensa dignitat. Especialment en les situacions de conflicte, respectem la seva «dignitat més profunda»¹ i fem de la no violència activa el nostre estil de vida.

Aquest és el Missatge per a la 50a Jornada Mundial de la Pau. En el primer, el beat Papa **Pau VI** es va dirigir, no només als catòlics sinó a tots els pobles, amb paraules inequívokes: «Ha aparegut finalment amb molta claredat que la pau és la línia única i veritable del progrés humà (no les tensions de nacionalismes ambiciosos, ni les conquestes violentes, ni les repressions portadores d'un fals ordre civil)». Va advertir del «perill de creure que les controvèrsies internacionals no es poden resoldre pels camins de la raó, és a dir de les negociacions fundades en el dret, la justícia, l'equitat, sinó només pels de les forces espantoses i mortíferes». Per contra, citant **Pacem in terris** del seu predecessor **sant Joan XXIII**, exaltava «el sentit i l'amor de la pau fundada sobre la veritat, sobre la justícia, sobre la llibertat, sobre l'amor».² Impressiona l'actualitat d'aquestes paraules, que avui són igualment importants i urgents com fa cinquanta anys.

En aquesta ocasió desitjo reflexionar sobre la *no violència com un estil de política per a la pau*, i demano a Déu que es conformin a la no violència els nostres sentiments i valors personals més profunds. Que la caritat i la no violència guiïn la manera de tractar-nos en les relacions interpersonals, socials i internacionals. Quan les víctimes de la violència vencen la temptació de la venjança, es converteixen en els protagonistes més creïbles en els processos no violents de construcció de la pau. Que la

1 Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 228.

2 Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 1968.

no violència esdevingui, des del nivell local i quotidià fins a l'ordre mundial, en l'estil característic de les nostres decisions, de les nostres relacions, de les nostres accions i de la política en totes les seves formes.

Un món fragmentat

2. El segle passat va ser devastat per dues horribles guerres mundials, va conèixer l'amenaça de la guerra nuclear i un gran nombre de nous conflictes, però avui lamentablement estem davant d'una terrible guerra mundial per parts. No és fàcil saber si el món actualment és més o menys violent del que ho va ser en el passat, ni si els moderns mitjans de comunicació i la mobilitat que caracteritza la nostra època ens fa més conscients de la violència o ens fa més habituats a ella.

En qualsevol cas, aquesta violència que es comet «per parts», de maneres i nivells diversos, provoca un enorme sofriment que coneixem bé: guerres a diferents països i continents; terrorisme, criminalitat i atacs armats impredecibles; abusos contra els emigrants i les víctimes del tràfic de persones; devastació del medi ambient. Amb quina finalitat? La violència, permet assolir objectius de valor durador? Tot el que obté, ¿no es redueix a desencadenar represàlies i espirals de conflicte letals que beneficien només alguns «senyors de la guerra»?

La violència no és la solució per al nostre món fragmentat. Respondre amb violència a la violència duu, en el millor dels casos, a l'emigració forçada i a un enorme sofriment, ja que les grans quantitats de recursos que es destinen a objectius militars són sotretes de les necessitats quotidianes dels joves, de les famílies en dificultat, dels ancians, dels malalts, de la gran majoria dels habitants del món. En el pitjor dels casos, duu a la mort física i espiritual de molts, si no de tots.

La Bona Notícia

3. També Jesús va viure en temps de violència. Ell va ensenyar que el veritable camp de batalla, en el qual s'enfronten la violència i la pau, és el cor humà: «Perquè de dins, del cor de l'home, surten els pensaments perversos» (Mc 7,21). De tota manera el missatge de Crist, davant d'aquesta realitat, ofereix una resposta radicalment positiva: ell va predicar incansablement l'amor incondicional de Déu que acull i perdona, i va ensenyar als seus deixebles a estimar els enemics (cf. Mt 5,44) i a parar l'altra galta (cf. Mt 5,39). Quan va impedir que l'adúltera fos lapidada pels seus acusadors (cf. Jn 8,1-11) i quan, la nit abans de morir, va dir a Pere que tornés l'espasa a la beina (cf. Mt 26,52), Jesús va traçar el camí de la no violència, que va seguir fins al final, fins a la creu, mitjançant la qual va construir la pau i va fer destruir l'enemistat (cf. Ef 2,14-16). Per això, qui acull la Bona Notícia de Jesús reconeix la seva pròpia violència i es deixa guarir per la miseri-

còrdia de Déu, convertint-se alhora en instrument de reconciliació, segons l'exhortació de sant Francesc d'Assís: «Que la pau que anuncieu amb els llavis la tingueu, i en major mesura, en els vostres cors».³

Ser avui veritables deixebles de Jesús significa també acceptar la seva proposta de la no violència. Aquesta —com ha afirmat el meu predecessor Benet XVI— «és realista, perquè té en compte que en el món hi ha *massa* violència, *massa* injustícia i, per tant, només es pot superar aquesta situació contraposant un *plus* d'amor, un *plus* de bondat. Aquest "*plus*" ve de Déu».⁴ I afegia amb força: «per als cristians la no violència no és un mer comportament tàctic, sinó més aviat una manera de ser de la persona, l'actitud de qui està *tan convençut de l'amor de Déu i del seu poder*, que no té por d'afrontar el mal únicament amb les armes de l'amor i de la veritat. L'amor als enemics constitueix el nucli de la "revolució cristiana"».⁵ Precisament, l'evangeli de *l'estimeu els vostres enemics* (cf. *Lc 6,27*) és considerat com «la *charta magna* de la no violència cristiana», que no s'ha d'entendre com un «rendir-se davant del mal [...], sinó a respondre al mal amb el bé (cf. *Rm 12,17-21*), trencant d'aquesta manera la cadena de la injustícia».⁶

Més fort que la violència

4. Moltes vegades la no violència s'entén com a rendició, desinterès i passivitat, però en realitat no és així. Quan la Mare Teresa va rebre el premi Nobel de la Pau, l'any 1979, va declarar nítidament el seu missatge de la no violència activa: «A les nostres famílies no tenim necessitat de bombes i armes, de destruir per portar la pau, sinó de viure units, estimant-nos els uns als altres [...]. I aleshores serem capaços de superar tot el mal que hi ha al món».⁷ Perquè la força de les armes és enganyosa. «Mentre els traficants d'armes fan la seva feina, hi ha pobres constructors de pau que donen la vida només per ajudar una persona, una altra, una altra»; per a aquests constructors de la pau, la Mare Teresa és «un símbol, una icona dels nostres temps».⁸ El passat mes de setembre vaig tenir la gran alegria de proclamar-la santa. He elogiat la seva disponibilitat envers tothom mitjançant «l'acollida i la defensa de la vida humana, tant de la no nascuda com de l'abandonada i descartada [...]. S'ha inclinat sobre les persones defallides, que moren abandonades a la vora dels carrers, reconeixent la dignitat que Déu els havia donat; ha fet sentir la seva veu als poderosos de la terra, perquè reconegues-

3 «Llegenda dels tres companys»: *Fonti Francescane*, n. 1469.

4 *Angelus* (18 febrer 2007).

5 *Ibid.*

6 *Ibid.*

7 *Discurs en rebre el Premi Nobel de la Pau* (11 desembre 1979).

8 *Homilia a Santa Marta*, «El camí de la pau» (19 novembre 2015).

sin les seves culpes davant dels crims —davant dels crims!— de la pobresa creada per ells mateixos».⁹ Com a resposta —i en això representa milers, més encara, milions de persones—, la seva missió és sortir a l'encontre de les víctimes amb generositat i dedicació, tocant i embenant els cossos ferits, guarint les vides trencades.

La no violència practicada amb decisió i coherència ha produït resultats impressionants. No s'oblidaran mai els èxits obtinguts per Mahatma Gandhi i Khan Abdul Ghaffar Khan en l'alliberament de l'Índia, i de Martin Luther King Jr. contra la discriminació racial. En especial, les dones són freqüentment líders de la no violència, com, per exemple, Leymah Gbowee i milers de dones liberianes, que han organitzat trobades de pregària i protesta no violenta (*pray-ins*), obtenint negociacions d'alt nivell per a la conclusió de la segona guerra civil a Libèria.

No podem oblidar el decenni crucial conclòs amb la caiguda dels règims comunistes a Europa. Les comunitats cristianes han contribuït amb la seva pregària insistent i la seva acció valenta. Ha tingut una influència especial el ministeri i el magisteri de sant Joan Pau II. A l'encíclica *Centesimus annus* (1991), el meu predecessor, reflexionant sobre els esdeveniments de 1989, va posar en evidència que un canvi crucial en la vida dels pobles, de les nacions i dels estats es realitza «a través d'una lluita pacífica, que utilitza només les armes de la veritat i de la justícia».¹⁰ Aquest itinerari de transició política vers la pau ha estat possible, en part, «pel compromís no violent d'homes que, resistint-se sempre a cedir al poder de la força, han sabut trobar, una vegada i una altra, formes eficaces per donar testimoni de la veritat». I conclouia: «Tant de bo els homes aprenguin a lluitar per la justícia sense violència, renunciant a la lluita de classes en les controvèrsies internes, així com a la guerra en les internacionals».¹¹

L'Església s'ha compromès en el desenvolupament d'estratègies no violentes per a la promoció de la pau en molts països, implicant-hi fins i tot els actors més violents en un major esforç per a construir una pau justa i duradora.

Aquest compromís en favor de les víctimes de la injustícia i de la violència no és un patrimoni exclusiu de l'Església Catòlica, sinó que és propi de moltes tradicions religioses, per a les quals «la compassió i la no violència són essencials i indiquen el camí de la vida».¹² Ho reafirmo amb

⁹ Homilia en la canonització de la beata Mare Teresa de Calcuta (4 setembre 2016).

¹⁰ N. 23.

¹¹ *Ibid.*

¹² Discurs, Audiència interreligiosa (3 novembre 2016).

força: «Cap religió no és terrorista».¹³ La violència és una profanació del nom de Déu.¹⁴ No ens cansem mai de repetir-ho: «No es pot utilitzar mai el nom de Déu per justificar la violència. Només la pau és santa. Només la pau és santa, no la guerra».¹⁵

L'arrel domèstica d'una política no violenta

5. Si l'origen d'on brolla la violència es troba en el cor dels homes, aleshores és fonamental recórrer el camí de la no violència en primer lloc en el si de la família. És part d'aquella alegria que vaig presentar, el passat mes de març, en l'Exhortació apostòlica *Amoris laetitia*, com a conclusió dels dos anys de reflexió de l'Església sobre el matrimoni i la família. La família és l'espai indispensable en el qual els cònjuges, pares i fills, germans i germanes aprenen a comunicar-se i a cuidar-se els uns als altres de manera desinteressada, i on els desacords o fins i tot els conflictes han de ser superats no amb la força, sinó amb el diàleg, el respecte, la recerca del bé de l'altre, la misericòrdia i el perdó.¹⁶ Des del si de la família, l'alegria es propaga al món i s'irradia a tota la societat.¹⁷ D'altra banda, una ètica de fraternitat i de coexistència pacífica entre les persones i entre els pobles no pot basar-se sobre la lògica de la por, de la violència i de l'entossudiment, sinó sobre la responsabilitat, el respecte i el diàleg sincer. En aquest sentit, faig una crida a favor del desarmament, com també de la prohibició i abolició de les armes nuclears: la dissuasió nuclear i l'amenaça certa de la destrucció recíproca, no poden servir de base a aquest tipus d'ètica.¹⁸ Amb la mateixa urgència suplico que s'aturi la violència domèstica i els abusos a dones i infants.

El Jubileu de la Misericòrdia, conclòs el passat mes de novembre, ens ha convidat a mirar dins del nostre cor i a deixar que hi entri la misericòrdia de Déu. L'any jubilar ens ha fet prendre consciència del gran nombre i varietat de persones i de grups socials que són tractats amb indiferència, que són víctimes d'injustícia i pateixen violència. Ells formen part de la nostra «família», són els nostres germans i germanes. Per això, les polítiques de no violència han de començar dins dels murs de casa per després estendre's a tota la família humana. «L'exemple de santa Teresa de Lisieux ens convida a

13 *Discurs* als participants a la tercera Trobada Mundial dels Moviments Populars (5 novembre 2016).

14 Cf. *Discurs* a la Trobada interreligiosa amb el Xeic dels musulmans del Caucas i amb representants de les altres comunitats religioses del país, Bakú (2 octubre 2016).

15 *Discurs*, Assís (20 setembre 2016).

16 Cf. Exhort. ap. postsin. *Amoris laetitia*, 90-130.

17 *Ibid.*, 133.194.234.

18 Cf. *Missatge amb motiu de la Conferència sobre l'impacte humanitari de les armes atòmiques* (7 desembre 2014).

la pràctica del petit camí de l'amor, a no perdre l'oportunitat d'una paraula amable, d'un somriure, de qualsevol petit gest que sembri pau i amistat. Una ecologia integral també està feta de simples gestos quotidians on trenquem la lògica de la violència, de l'aprofitament, de l'egoisme».¹⁹

La meva crida

6. La construcció de la pau mitjançant la no violència activa és un element necessari i coherent del continu esforç de l'Església per a limitar l'ús de la força per mitjà de les normes morals, a través de la seva participació en les institucions internacionals i gràcies també a l'aportació competent de tants cristians en l'elaboració de normatives a tots els nivells. Jesús mateix ens ofereix un «manual» d'aquesta estratègia de construcció de la pau en l'així anomenat Sermó de la muntanya. Les vuit benaurances (cf. *Mt* 5,3-10) tracen el perfil de la persona que podem definir benaurada, bona i autèntica. Feliços els humils —diu Jesús—, els compassius, els qui treballen per la pau, i els nets de cor, els qui tenen fam i set de ser justos.

Aquest és també un programa i un desafiament per als líders polítics i religiosos, per als responsables de les institucions internacionals i els dirigents de les empreses i dels mitjans de comunicació de tot el món: aplicar les benaurances en l'acompliment de les seves pròpies responsabilitats. És el desafiament de construir la societat, la comunitat o l'empresa, de la qual són responsables, amb l'estil dels treballadors per la pau; de donar mostres de misericòrdia, rebutjant descartar les persones, danyar l'ambient i voler vèncer a qualsevol preu. Això exigeix estar disposats a «acceptar sofrir el conflicte, resoldre'l i transformar-lo en l'etapa d'un nou procés».²⁰ Treballar d'aquesta manera significa escollir la solidaritat com a estil per a realitzar la història i construir l'amistat social. La no violència activa és una manera de mostrar veritablement com, de veritat, la unitat és més important i fecunda que el conflicte. Tot en el món està íntimament interconnectat.²¹ Pot passar que les diferències generin xocs: afrontem-los de forma constructiva i no violenta, de manera que «les tensions i els oposats [puguin] assolir una unitat pluriforme que engendra nova vida», conservant «les virtualitats valuoses de les polaritats en pugna».²²

L'Església Catòlica acompanyarà tota temptativa de construcció de la pau també amb la no violència activa i creativa. L'1 de gener de 2017 començarà a fer camí el nou Dicasteri per al Servei del Desenvolupament

¹⁹ Carta Enc. *Laudato si'*, 230.

²⁰ Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 227.

²¹ Cf. Carta Enc. *Laudato si'*, 16.117.138.

²² Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 228.

Humà Integral, que ajudarà l'Església a promoure, amb creixent eficàcia, «els incommensurables béns de la justícia, la pau i la protecció de la creació» i de la sol·licitud envers els emigrants, «els necessitats, els malalts i els exclosos, els marginats i les víctimes dels conflictes armats i de les catàstrofes naturals, els empresonats, els aturats i les víctimes de qualsevol forma d'esclavitud i de tortura».²³

En conclusió

7. Com és tradició, signo aquest Missatge el 8 de desembre, festa de la Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria. Maria és Reina de la Pau. En el Naixement del seu Fill, els àngels glorificaven Déu desitjant pau a la terra als homes i dones de bona voluntat (cf. *Lc 2,14*). Demanem a la Verge que sigui ella qui ens guïi.

«Tots desitgem la pau; moltes persones la construeixen cada dia amb petits gestos; molts pateixen i suporten pacientment la fatiga d'intentar edificar-la».²⁴ El 2017, comprometem-nos amb la nostra pregària i acció a ser persones que apartin del seu cor, de les seves paraules i dels seus gestos la violència, i a construir comunitats no violentes, que tinguin cura de la casa comuna. «Res no és impossible si ens dirigim a Déu amb la nostra pregària. Tots podem ser artesans de la pau».²⁵

Vaticà, 8 de desembre de 2016

Franciscus

²³ Carta apostòlica en forma de «*Motu Proprio*» amb la qual s'institueix el Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral (17 agost 2016).

²⁴ *Regina Coeli*, Betlem (25 maig 2014).

²⁵ *Crida*, Assís (20 setembre 2016).

XXV Jornada Mundial del Malalt 2017

Missatge del Sant Pare Francesc

L'admiració davant les obres que Déu fa: «El Totpoderós obra en mi meravelles» (Lc 1,49)

11 de febrer de 2017

Benvolguts germans i germanes,

El proper dia 11 de febrer se celebrarà a tota l'Església, i especialment a Lourdes, la XXV Jornada Mundial del Malalt, amb el tema: «L'admiració davant les obres que Déu fa: “El Totpoderós obra en mi meravelles” (Lc 1,40)». Aquesta Jornada, instituïda pel meu predecessor sant Joan Pau II l'any 1992 i celebrada per primera vegada precisament a Lourdes l'11 de febrer de 1993, constitueix una ocasió per a posar atenció a la situació dels malalts i de tots els qui sofreixen en general; i, al mateix temps, és una crida adreçada als qui es lliuren en favor seu, començant pels seus familiars, els agents sanitaris i voluntaris, perquè donin gràcies per la vocació que el Senyor els ha donat d'acompanyar els germans malalts. A més, aquesta celebració renova en l'Església la força espiritual per a realitzar de la millor manera possible aquesta part essencial de la seva missió que inclou el servei als darrers, als malalts, als qui sofreixen, als exclosos i marginats (cf. Joan Pau II, *Motu proprio Dolentium hominum*, 11 febrer 1985, 1). Els encontres de pregària, les litúrgies eucarístiques i la unció dels malalts, la convivència amb els malalts i les reflexions sobre temes de bioètica i teologicopastorals que se celebraran aquells dies a Lourdes, donaran una aportació nova i important a aquest servei.

Situant-me ja des d'ara espiritualment davant la gruta de Massabielle, davant la imatge de la Verge Immaculada, en la qual el Totpoderós ha fet meravelles per a la redempció de la humanitat, vull expressar la meua proximitat a tots vosaltres, germans i germanes que viviu l'experiència del sofriment, i a les vostres famílies; així com el meu agraïment a tots els qui, segons les diferents ocupacions i a tots els centres de salut repartits arreu del món, treballen amb competència, responsabilitat i dedicació per al vostre alleujament, la vostra salut i el vostre benestar diari. M'agradaria animar tots els malalts, les persones que pateixen, els metges, infermeres, familiars i voluntaris, que vegin en Maria, Salut dels malalts, aquella que és per a tots els éssers humans garant de la tendresa de l'amor de Déu i model d'abandó a la seva voluntat, i que sempre trobin en la fe, alimentada per la Paraula i pels sagraments, la força per estimar Déu i els germans en l'experiència també de la malaltia.

Com santa Bernardeta som sota la mirada de Maria. La humil noia de Lourdes explica que la Mare de Déu, a la qual anomenava «la Senyora bonica», la mirava com es mira una persona. Aquestes paraules senzilles descriuen la plenitud d'una relació. Bernardeta, pobra, analfabeta i malalta, se sent mirada per Maria com a persona. La Senyora bonica li parla amb molt de respecte, sense llàstima. Això ens recorda que cada pacient és i serà sempre un ésser humà i ha de ser tractat en conseqüència. Els malalts, com les persones que tenen una discapacitat fins i tot molt greu, tenen una dignitat inalienable i una missió en la vida, i mai no es converteixen en simples objectes, encara que a vegades puguin semblar merament passius, però en realitat mai no és així.

Bernardeta, després d'haver estat a la Gruta i gràcies a la pregària, transforma la seva fragilitat en suport per als altres, gràcies a l'amor es fa capaç d'enriquir el seu próisme i, sobretot, d'oferir la seva vida per la salvació de la humanitat. El fet que la Senyora bonica li demani que pregui pels pecadors, ens recorda que els malalts, els qui sofreixen, no sols porten amb ells el desig de curar-se, sinó també el de viure la vida pròpia de manera cristiana, arribant a donar-la com a veritables deixebles missioners de Crist. A Bernardeta, Maria li va donar la vocació de servir els malalts i la va cridar perquè es fes Germana de la Caritat, una missió que ella va complir d'una manera tan alta que es va convertir en un model per a tots els agents sanitaris. Demanem, doncs, a la Immaculada Concepció la gràcia de saber veure sempre el malalt com una persona que, certament, necessita ajuda, a vegades fins i tot per a les coses més bàsiques, però també porta amb ell un do per a compartir amb els altres.

La mirada de Maria, Consoladora dels afligits, il·lumina el rostre de l'Església en el seu compromís diari en favor dels necessitats i els qui sofreixen. Els fruits meravellosos d'aquesta sol·licitud de l'Església envers els món del sofriment i la malaltia són motiu d'agraïment al Senyor Jesús, que es va fer solidari amb nosaltres, en obediència a la voluntat del Pare i fins a la mort en la creu, perquè la humanitat fos redimida. La solidaritat de Crist, Fill de Déu nascut de Maria, és l'expressió de l'omnipotència misericordiosa de Déu que es manifesta en les nostres vides —especialment quan és fràgil, ferida, humiliada, marginada, sofrent—, infont en ella la força de l'esperança que ens ajuda a aixecar-nos i ens sosté.

Tanta riquesa d'humanitat i de fer no ha de perdre's, sinó que ens ha d'ajudar a fer front a les nostres debilitats humanes i, al mateix temps, als reptes actuals en l'àmbit sanitari i tecnològic. En la Jornada Mundial del Malalt podem trobar una nova motivació per a col·laborar en la difusió d'una cultura respectuosa de la integritat i dignitat de les persones, fins i tot a través d'un enfocament correcte de les qüestions de bioètica, la protecció dels més dèbils i la cura del medi ambient.

Amb motiu de la XXV Jornada Mundial del Malalt, renovo, amb la meva pregària i el meu encoratjament, la meua proximitat als metges, als infermers, als voluntaris i a tots els consagrats i consagrades que es dediquen a servir els malalts i necessitats; a les institucions eclesials i civils que treballen en aquest àmbit i a les famílies que cuiden amb amor els seus familiars malalts. Desitjo que tots siguin sempre signes joiosos de la presència i de l'amor de Déu, imitant el testimoni resplendent de tants amics i amigues de Déu, entre els quals menciono sant Joan de Déu i sant Camil de Lellis, patrons dels hospitals i dels agents sanitaris, i la santa Mare Teresa de Calcuta, missionera de la tendresa de Déu.

Germans i germanes, malalts, agents sanitaris i voluntaris, elevem junts la nostra pregària a Maria, perquè la seva intercessió maternal sostingui i acompanyi la nostra fe i ens obtingui de Crist, el seu Fill, l'esperança en el camí de la guarició i de la salut, el sentit de la fraternitat i de la responsabilitat, el compromís amb el desenvolupament humà integral i l'alegria de la gratitud cada vegada que ens sorprengui amb la seva fidelitat i la seva misericòrdia.

Maria, Mare nostra,
 que en Crist ens aculls com a fills,
 enforteix en els nostres cors l'espera confiada,
 auxilia'ns en les nostres malalties i sofriments,
 guia'ns fins a Crist, fill teu i germà nostre,
 i ajuda'ns a encomanar-nos al Pare que realitza obres grans.

Us asseguro el meu record constant en la pregària i us imparteixo de cor la benedicció apostòlica.

Vaticà, 8 de desembre de 2016

Festa de la Immaculada Concepció

Franciscus

Benedicció Urbi et orbi

Missatge del Sant Pare Francesc

Nadal 2016

Diumenge, 25 de desembre de 2016

Benvolguts germans i germanes, bon Nadal!

Avui l'Església reviu la sorpresa de Maria Verge, de sant Josep i dels pastors de Betlem, en contemplar l'Infant que ha nascut i que jeu al pessebre: Jesús, el Salvador.

En aquest dia ple de llum, ressona l'anunci del Profeta:

«Perquè ens ha nascut un infant,
ens ha estat donat un fill
que porta a l'espatlla
la insígnia de príncep.
Aquest és el seu nom:
“Conseller prodigiós”, “Déu heroi”,
“Pare per sempre”, “Príncep de pau”» (Is 9, 5).

El poder d'un Infant, fill de Déu i de Maria, no és el poder d'aquest món, fonamentat en la força i en la riquesa, és el poder de l'amor. És el poder que va crear el cel i la terra, que dóna vida a cada criatura: als minerals, a les plantes, als animals; és la força que atrau l'home i la dona i en fa una sola carn, una sola existència; és el poder que regenera la vida, que perdona les culpes, reconcilia els enemics, transforma el mal en bé. És el poder de Déu. Aquest poder de l'amor ha portat Jesucrist a despullar-se de la seva glòria i fer-se home, i el conduirà a donar la vida a la creu i a ressuscitar d'entre els morts. És el poder del servei, que instaura en el món el regne de Déu, regne de justícia i de pau.

Per això el naixement de Jesús va acompanyat pel cant dels àngels que anuncien:

«Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (Lc 2,14).

Avui aquest anunci recorre tota la terra i vol arribar als pobles, especialment els assolats per la guerra i per conflictes violents i que senten fortament el desig de pau.

Pau als homes i a les dones de la martiritzada Síria, on massa sang ha estat vessada. Sobretot a la ciutat d'Alep, escenari, aquestes darreres setmanes, d'una de la batalles més atroces, és molt urgent que, respectant

el dret humanitari, es garanteixi assistència i consol a l'extenuada població civil que es troba encara en una situació desesperada i de gran sofriment i misèria. És hora que les armes callin definitivament i que la comunitat internacional es comprometi activament perquè s'aconsegueixi una solució negociable i es restableixi la convivència civil en el país.

Pau per a les dones i per als homes de l'estimada Terra Santa, escollida i predilecta de Déu. Que els israelites i els palestins tinguin la valentia i la determinació d'escriure una nova pàgina de la història, en la qual l'odi i la venjança cedeixin el lloc a la voluntat de construir conjuntament un futur de comprensió i harmonia recíproca. Que puguin recuperar unitat i concòrdia l'Iraq, Líbia, el Iemen, on les poblacions pateixen la guerra i accions terroristes brutals.

Pau als homes i dones a les diferents regions d'Àfrica, particularment a Nigèria, on el terrorisme fonamentalista explota també els nens per a perpetrar l'horror i la mort. Pau al Sudan del Sud i a la República Democràtica del Congo, perquè es curin les divisions i perquè totes les persones de bona voluntat s'esforcin per iniciar nous camins de desenvolupament i de compartició, preferint la cultura del diàleg a la lògica de l'enfrontament.

Pau a les dones i homes que encara pateixen les conseqüències del conflicte a Ucraïna oriental, on és urgent una voluntat comuna per a portar alleujament a la població i posar en pràctica els compromisos assumits.

Demanem concòrdia per a l'estimat poble colombià, que vol complir un camí de diàleg i de reconciliació nou i valent. Que aquesta valentia animi també l'estimada Veneçuela per a fer els passos necessaris de cara a posar fi a les tensions actuals i edificar conjuntament un futur d'esperança per a tota la població.

Pau a tots els qui, a diverses zones, estan fent front al sofriment a causa dels perills constants i injustícies persistents. Que Myanmar pugui consolidar els esforços per afavorir la convivència pacífica i, amb l'ajuda de la comunitat internacional, pugui donar la protecció i l'assistència humanitària necessàries als qui tenen necessitat extrema i urgent. Que la península coreana pugui veure superades les tensions que l'afeixuguen en un renovat esperit de col·laboració.

Pau a qui ha estat ferit o ha perdut un ésser estimat a rel d'actes vils de terrorisme que han semblat por i mort en el cor de tants països i ciutats. Pau —no de paraula, sinó eficaç i concreta— als nostres germans i germanes que estan abandonats i exclosos, als qui pateixen fam i als qui són víctimes de violència. Pau als pròfugs, als emigrants i refugiats, als qui són objecte del tràfic de persones. Pau als pobles que sofreixen per les ambicions econòmiques d'uns pocs i per l'avarícia voraç del déu diner que porta a

l'esclavitud. Pau als qui estan marcats pel malestar social i econòmic i als qui sofreixen les conseqüències dels terratrèmols o altres catàstrofes naturals.

I pau als nens, en aquest dia especial en què Déu es fa infant, sobretot als privats de l'alegria de la infància per raó de la fam, de les guerres i de l'egoisme dels adults.

Pau sobre la terra a tots els homes de bona voluntat, que cada dia treballen, amb discreció i paciència, en la família i en la societat per a construir un món més humà i més just, sostingut per la convicció que només amb la pau és possible un futur més pròsper per a tots.

Benvolguts germans i germanes:

«Un infant ens ha nascut, un fill ens ha estat donat»: és el «Príncep de la pau». Acollim-lo.

Franciscus

Carta Apostòlica

Misericordia et Misera

Als qui llegiran aquesta Carta Apostòlica Misericòrdia i Pau

Misericordia et misera són les dues paraules que sant Agustí utilitza per a comentar la trobada entre Jesús i l'adúltera (cf. *Jn* 8,1-11). No podia trobar una expressió més bella i coherent que aquesta per fer comprendre el misteri de l'amor de Déu quan ve a l'encontre del pecador: «Quedaren només ells dos: la miserable i la misericòrdia»¹. Quanta pietat i justícia divina hi ha en aquest episodi. El seu ensenyament il·lumina la conclusió del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia i indica, a més, el camí que estem cridats a seguir en el futur.

1. Aquesta pàgina de l'Evangeli pot ser considerada, justament, com a imatge del que hem celebrat en l'Any Sant, un temps ric de misericòrdia, que demana ser sempre *celebrada* i *viscuda* en les nostres comunitats. En efecte, la misericòrdia no pot ser un parèntesi en la vida de l'Església, sinó que constitueix la seva mateixa existència, que manifesta i fa tangible la veritat profunda de l'Evangeli. Tot es revela en la misericòrdia; tot es resol en l'amor misericordiós del Pare.

Una dona i Jesús es troben. Ella, adúltera i, segons la Llei, jutjada mereixedora de lapidació; ell, que amb la seva predicació i el do total de si mateix, que el durà fins a la creu, ha retornat la llei mosaica al seu genuí propòsit originari. En el centre no apareix la llei i la justícia legal, sinó l'amor de Déu que sap llegir el cor de cada persona, per a comprendre el seu desig més amagat, i que ha de tenir la primacia sobre tot. En aquest relat evangèlic, tanmateix, no es troben el pecat i el judici en abstracte, sinó una pecadora i el Salvador. Jesús ha mirat aquella dona als ulls i ha llegit el seu cor: allí ha reconegut el desig de ser compresa, perdonada i alliberada. La misèria del pecat ha estat revestida per la misericòrdia de l'amor. Per part de Jesús, cap judici que no estigui marcat per la pietat i la compassió cap a la condició de la pecadora. A qui volia jutjar-la i condemnar-la a mort, Jesús respon amb un silenci prolongat, que ajuda a que la veu de Déu ressoni en les consciències, tant de la dona com dels seus acusadors. Aquests deixen caure les pedres de les seves mans i se'n van un a un (cf. *Jn* 8,9). I després d'aquest silenci, Jesús diu: «Dona, on són els qui t'acusen? Ningú no t'ha condemnat? [...] Tampoc jo no et condemno. Vés, i d'ara endavant no pequis més» (vv. 10-11). D'aquesta manera l'ajuda a mirar el futur amb esperança i a estar a punt per a encaminar novament la seva vida; d'ara

1 *In Io. Ev. tract.* 33,5.

endavant, si ho voldrà, podrà «viure estimant» (cf. *Ef* 5,2). Un cop que hem estat revestits de misericòrdia, encara que romanguí la condició de debilitat pel pecat, aquesta debilitat és superada per l'amor que permet mirar més enllà i viure d'una altra manera.

2. Jesús ho havia ensenyat amb claredat en un altre moment quan, convidat a menjar per un fariseu, se li havia apropat una dona coneguda per tots com a pecadora (cf. *Lc* 7,36-50). Ella havia ungit amb perfum els peus de Jesús, els havia banyat amb les seves llàgrimes i eixugat amb els seus cabells (cf. vv. 37-38). A la reacció escandalitzada del fariseu, Jesús respon: «aquesta dona estima molt i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats, però quan no hi ha tant a perdonar, no hi ha tant amor» (v. 47).

El *perdó* és el signe més visible de l'amor del Pare, que Jesús ha volgut revelar al llarg de tota la seva vida. No existeix cap pàgina de l'Evangeli que pugui ser substreta a aquest imperatiu de l'amor que arriba fins al perdó. Fins i tot en l'últim moment de la seva vida terrena, mentre estava essent crucificat, Jesús té paraules de perdó: «Pare, perdoneu-los perquè no saben el que fan» (*Lc* 23,34).

Res de tot el que un pecador arrepenit col·loca davant de la misericòrdia de Déu queda sense l'abraçada del seu perdó. Per aquest motiu, cap de nosaltres pot posar condicions a la misericòrdia; ella serà sempre un acte de gratuïtat del Pare del cel, un amor incondicionat i immerescut. No podem córrer el risc d'oposar-nos a la plena llibertat de l'amor amb el qual Déu entra a la vida de cada persona.

La misericòrdia és aquesta acció concreta de l'amor que, perdonant, transforma i canvia la vida. Així es manifesta el seu misteri diví. Déu és misericordiós (cf. *Ex* 34,6), la seva misericòrdia dura per sempre (cf. *Sal* 136), de generació en generació abraça cada persona que es confia a ell i la transforma, donant-li la seva mateixa vida.

3. Quanta alegria ha brollat del cor d'aquestes dues dones, l'adúltera i la pecadora. El perdó ha fet que se sentissin a la fi més lliures i felices que mai. Les llàgrimes de vergonya i de dolor s'han transformat en el somriure de qui se sap estimat. La misericòrdia suscita *alegria* perquè el cor s'obre a l'esperança d'una vida nova. L'alegria del perdó és difícil d'expressar, però es transparenta en nosaltres cada vegada que l'experimentem. En el seu origen hi ha l'amor amb el qual Déu ve al nostreencontre, trencant el cercle de l'egoisme que ens envolta, per a fer-nos també a nosaltres instruments de misericòrdia.

Què significatives són, també per a nosaltres, les antigues paraules que guiaven els primers cristians: «Revesteix-te d'alegria, que troba sempre gràcia davant de Déu i sempre li és agradable, i complaeix-te en ella. Perquè

tot home alegre obra el bé, pensa el bé i desprecia la tristesa [...] Viuran en Déu els qui allunyin d'ells la tristesa i es revesteixin de tota alegria»². Experimentar la misericòrdia produeix alegria. No permetem que les afliccions i preocupacions ens la treguin; que estigui ben arrelada al nostre cor i ens ajudi a mirar sempre amb serenor la vida quotidiana.

En una cultura freqüentment dominada per la tècnica, es multipliquen les formes de tristesa i solitud en les que cauen les persones, entre elles molts joves. En efecte, el futur sembla estar en mans de la incertesa que impedeix tenir estabilitat. D'aquí sorgeixen sovint sentiments de malenconia, tristesa i avorriment que lentament poden conduir a la desesperació. Es necessiten testimonis de l'esperança i de la veritable alegria per a desfer les quimeres que prometen una felicitat fàcil amb paradisos artificials. El buit profund de molts pot ser satisfet per l'esperança que portem al cor i per l'alegria que brolla d'ella. Hi ha molta necessitat de reconèixer l'alegria que es revela en el cor que ha estat tocat per la misericòrdia. Fem nostres, per tant, les paraules de l'Apòstol: «Estigueu sempre contents en el Senyor» (*Flp* 4,4; cf. *1 Ts* 5,16).

4. Hem celebrat un Any intens, en el que la gràcia de la misericòrdia se'ns ha donat en abundància. Com un vent impetuós i saludable, la bondat i la misericòrdia s'han escampat pel món sencer. I davant d'aquesta mirada amorosa de Déu, que de manera tan prolongada s'ha posat sobre cadascun de nosaltres, no podem romandre indiferents, perquè ella canvia la vida.

Sentim la necessitat, abans de res, de donar gràcies al Senyor i dir-li: «Heu afavorit, Senyor, el vostre país [...]. Heu perdonat la culpa del vostre poble» (*Sal* 85,2-3). Així és: Déu ha destruït les nostres culpes i ha llençat els nostres pecats al fons del mar (cf. *Mi* 7,19); no els recorda més, se'ls ha tirat a l'esquena (cf. *Is* 38,17); com l'Orient és lluny de l'Occident, així allunya de nosaltres els nostres pecats (cf. *Sal* 103,12).

En aquest Any Sant l'Església ha sabut posar-se a l'escolta i ha experimentat amb gran intensitat la presència i proximitat del Pare, que mitjançant l'obra de l'Esperit Sant li ha fet més evident el do i el mandat de Jesús sobre el perdó. Ha estat realment una nova visita del Senyor enmig nostre. Hem percebut com el seu alè vital es difonia per l'Església i, un cop més, les seves paraules han indicat la missió: «Rebeu l'Esperit Sant, a tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats; a qui no els perdoneu, quedaran sense perdó» (*Jn* 20,22-23).

2 Pastor d'Hermas, 42, 1-4.

5. Ara, conclòs aquest Jubileu, és temps de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme, la riquesa de la misericòrdia divina. Les nostres comunitats continuaran amb vitalitat i dinamisme l'obra de la nova evangelització en la mesura que la «conversió pastoral», que estem cridats a viure³, es plasmï cada dia, gràcies a la força renovadora de la misericòrdia. No limitem la seva acció; no entristim l'Esperit, que sempre indica nous camins per recórrer i portar a tots l'Evangelí que salva.

En primer lloc estem cridats a *celebrar* la misericòrdia. Quanta riquesa conté la pregària de l'Església quan invoca Déu com a Pare misericordiós. En la litúrgia, la misericòrdia no només s'evoca amb freqüència, sinó que es rep i es viu. Des de l'inici fins al final de la *celebració eucarística*, la misericòrdia apareix diverses vegades en el diàleg entre l'assemblea orant i el cor del Pare, que s'alegra cada vegada que pot vessar el seu amor misericordiós. Després de la súplica de perdó inicial, amb la invocació «Senyor, tingueu pietat», som immediatament confortats: «Que Déu omnipotent tingui misericòrdia de nosaltres, perdoni els nostres pecats i ens dugui a la vida eterna». Amb aquesta confiança la comunitat es reuneix a la presència del Senyor, especialment en el dia sant de la resurrecció. Moltes oracions «col·lectes» es refereixen al gran do de la misericòrdia. En el període de Quaresma, per exemple, preguem dient: «Oh Déu, Pare de misericòrdia i font de tota bondat, vós ens heu ensenyat que el dejuni, l'oració i l'almoïna són remei per a les nostres culpes; escolteu la nostra humil confessió: que els qui ens sentim afeixugats per la nostra consciència, ens vegem alleujats per la vostra misericòrdia»⁴. Després ens submergim en la gran pregària eucarística amb el prefaci que proclama: «Perquè tant vau estimar el món que ens enviàreu el Redemptor, i volguereu que fos en tot igual als homes llevat del pecat»⁵. A més, la pregària eucarística quarta és un himne a la misericòrdia de Déu: «vinguéreu misericordiós, a ajudar-nos perquè els qui us busquessin us poguessin trobar». «Us preguem que tingueu pietat de tots nosaltres»⁶, és la súplica urgent que realitza el prevere, per a implorar la participació en la vida eterna. Després del Parenostre, el prevere prolonga la pregària invocant la pau i l'alliberament del pecat «per la vostra misericòrdia». I abans del signe de la pau, que es dona com a expressió de fraternitat i d'amor recíproc a la llum del perdó rebut, ell prega de nou dient: «No mireu els nostres pecats, sinó la fe de l'Església»⁷. Mitjançant aquestes paraules,

3 Cf. Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 24 novembre 2013, 27: AAS 105 (2013), 1031.

4 *Missal Romà*, III Diumenge de Quaresma.

5 *Ibid.*, Prefaci VII dominical del Temps Ordinari.

6 *Ibid.*, Pregària eucarística II.

7 *Ibid.*, Ritu de la comunió.

demanem amb humil confiança el do de la unitat i de la pau per a la santa Mare Església. La celebració de la misericòrdia divina culmina en el Sacrifici eucarístic, memorial del misteri pasqual de Crist, del qual brolla la salvació per a cada ésser humà, per a la història i pel món sencer. En resum, cada moment de la celebració eucarística està referit a la misericòrdia de Déu.

En tota la vida sacramental la misericòrdia se'ns dona en abundància. És molt rellevant el fet que l'Església hagi volgut esmentar explícitament la misericòrdia en la fórmula dels dos sagraments anomenats «de guarició», és a dir, la *Reconciliació* i la *Unció dels malalts*. La fórmula de l'absolució diu: «Que Déu, Pare misericordiós, que per la mort i la resurrecció del seu Fill ha reconciliat el món amb ell mateix i ha comunicat l'Esperit Sant per perdonar els pecats, et concedeixi, pel ministeri de l'Església, el perdó i la pau»⁸; i la de la Unció diu així: «Que per aquesta santa Unció i per la seva gran misericòrdia el Senyor t'ajudi amb la gràcia de l'Esperit Sant»⁹. Així, en la pregària de l'Església la referència a la misericòrdia, lluny de ser només parenètica, és altament *performativa*, és a dir que, mentre l'invoquem amb fe, ens ve concedida; mentre la confessem viva i real, ens transforma veritablement. Aquest és un aspecte fonamental de la nostra fe, que hem de conservar en tota la seva originalitat: abans que el pecat, tenim la revelació de l'amor amb el que Déu ha creat el món i els éssers humans. L'amor és el primer acte amb el que Déu es dona a conèixer i ve al nostre encontre. Per tant, obrim el cor a la confiança de ser estimats per Déu. El seu amor ens precedeix sempre, ens acompanya i resta amb nosaltres malgrat el nostre pecat.

6. En aquest context, l'*escolta de la Paraula de Déu* assumeix també un significat particular. Cada diumenge, la Paraula de Déu és proclamada en la comunitat cristiana perquè el dia del Senyor s'il·lumini amb la llum que prové del misteri pasqual¹⁰. En la celebració eucarística assistim a un veritable diàleg entre Déu i el seu poble. En la proclamació de les lectures bíbliques, es recorre la història de la nostra salvació com una incessant obra de misericòrdia que se'ns anuncia. Déu continua parlant avui amb nosaltres com a amics seus, s'«entreté» amb nosaltres¹¹, per oferir-nos la seva companyia i mostrar-nos el camí de la vida. La seva Paraula es fa intèrpret de les nostres peticions i preocupacions, i és també resposta fecunda perquè puguem experimentar concretament la seva proximitat. Que important és

⁸ *Ritual de la Penitència*, n. 102.

⁹ *Ritual de la Unció i de la pastoral de malalts*, n. 143.

¹⁰ Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. *Sacrosanctum Concilium*, 106.

¹¹ Cf. Id. Const. dogm. *Dei Verbum*, 2.

l'*homilia*, en la que «la veritat va de la mà de la bellesa i del bé»¹², perquè el cor dels creients vibri davant la grandesa de la misericòrdia. Recomano molt la preparació de l'*homilia* i la cura de la predicació. Ella serà tant més fructuosa, com més hagi experimentat el prevere en sí mateix la bondat misericordiosa del Senyor. Comunicar la certesa que Déu ens estima no és un exercici retòric, sinó condició de credibilitat del propi sacerdoti. Viure la misericòrdia és el camí segur perquè ella arribi a ser veritable anunci de consolació i de conversió en la vida pastoral. L'*homilia*, com també la catequesi, ha d'estar sempre sostinguda per aquest cor que batega de la vida cristiana.

7. La *Bíblia* és la gran història que narra les meravelles de la misericòrdia de Déu. Cada una de les seves pàgines està impregnada de l'amor del Pare que des de la creació ha volgut imprimir en l'univers els signes del seu amor. L'Esperit Sant, a través de les paraules dels profetes i dels escrits sapiencials, ha modelat la història d'Israel amb el reconeixement de la tendresa i de la proximitat de Déu, malgrat la infidelitat del poble. La vida de Jesús i la seva predicació marquen de manera decisiva la història de la comunitat cristiana, que entén la pròpia missió com a resposta al mandat de Crist de ser instrument permanent de la seva misericòrdia i del seu perdó (cf. *Jn* 20,23). Per mitjà de la Sagrada Escriptura, que es manté viva gràcies a la fe de l'Església, el Senyor continua parlant a la seva Esposa i li indica els camins a seguir, perquè l'Evangelí de la salvació arribi a tothom. Desitjo vivament que la Paraula de Déu se celebri, es conegui i es difongui cada vegada més, perquè ens ajudi a comprendre millor el misteri de l'amor que brolla d'aquesta font de misericòrdia. Ho recorda clarament l'Apòstol: «Tota Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir, i educar en el bé» (2 *Tm* 3,16).

Seria oportú que cada comunitat, en un diumenge de l'Any litúrgic, renovés el seu compromís a favor de la difusió, coneixement i aprofundiment de la Sagrada Escriptura: un diumenge dedicat enterament a la Paraula de Déu per a comprendre l'inesgotable riquesa que prové d'aquest diàleg constant de Déu amb el seu poble. Caldria enriquir aquest moment amb iniciatives creatives, que animin els creients a ser instruments vius de la transmissió de la Paraula. Certament, entre aquestes iniciatives hi haurà d'haver la difusió més àmplia de la *lectio divina*, perquè, a través de la lectura orant del text sagrat, la vida espiritual s'enforteixi i creixi. La *lectio divina* sobre els temes de la misericòrdia permetrà comprovar quanta riquesa hi ha en el text sagrat,

12 Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 24 novembre 2013, 142: AAS 105 (2013), 1079.

que llegit a la llum de tota la tradició espiritual de l'Església, desembocarà necessàriament en gestos i obres concretes de caritat¹³.

8. La celebració de la misericòrdia té lloc de manera especial en el *Sagrament de la Reconciliació*. És el moment en el que sentim l'abraçada del Pare que surt al nostre encontre per restituir-nos de nou la gràcia de ser els seus fills. Som pecadors i carreguem amb el pes de la contradicció entre el que volem fer i el que, en canvi, fem (cf. *Rm 7,14-21*); la gràcia, no obstant, ens precedeix sempre i adopta el rostre de la misericòrdia que es realitza eficaçment amb la reconciliació i el perdó. Déu fa que compreguem el seu immens amor justament davant la nostra condició de pecadors. La gràcia és més forta i supera qualsevol possible resistència, perquè l'amor ho pot tot (cf. *1Co 13,7*).

En el Sagrament del Perdó, Déu mostra la via de la conversió cap a ell, i ens convida a experimentar de nou la seva proximitat. És un perdó que s'obté, abans de res, començant per *viure la caritat*. Ho recorda també l'apòstol Pere quan descriu que «l'amor cobreix una multitud de pecats» (*1Pe 4,8*). Només Déu perdona els pecats, però vol que també nosaltres estiguem disposats a perdonar els altres, como ell perdona les nostres faltes: «Perdoneu les nostres ofenses, com també nosaltres perdonem els qui ens ofenen» (*Mt 6,12*). Quina tristesa cada vegada que ens quedem tancats en nosaltres mateixos, incapaços de perdonar. Triomfa el rancor, la ràbia, la venjança; la vida es torna infeliç i s'anul·la l'alegre compromís per la misericòrdia.

9. Una experiència de gràcia que l'Església ha viscut amb molt de fruit al llarg de l'Any jubilar ha estat certament el servei dels *Missioners de la Misericòrdia*. La seva acció pastoral ha volgut evidenciar que Déu no posa cap límit als qui el busquen amb cor afligit, perquè surt a l'encontre de tots, com un Pare. He rebut molts testimonis d'alegria pel renovat encontre amb el Senyor en el Sagrament de la Confessió. No perdem l'oportunitat de viure també la fe com una experiència de reconciliació. «Reconcilieu-vos amb Déu» (*2 Co 5,20*), aquesta és la invitació que l'Apòstol dirigeix també avui a cada creient, perquè descobreixi la potència de l'amor que transforma en una «criatura nova» (*2 Co 5,17*).

Dono gràcies a cada Missioner de la Misericòrdia per aquest inestimable servei de fer fructificar la gràcia del perdó. Aquest ministeri extraordinari, tanmateix, no cessarà amb la clausura de la Porta Santa. Desitjo que es prolongui encara, fins a nova disposició, com a signe concret que la gràcia del Jubileu continui essent viva i eficaç, a tot el món. Serà una tasca del

13 Cf. Benet XVI, Exhort. ap. postsin. *Verbum Domini*, 30 setembre 2010, 86-87: AAS 102 (2010), 757-760.

Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització acompanyar durant aquest període els Missioners de la Misericòrdia, com a expressió directa de la meua sol·licitud i proximitat, i trobar les formes més coherents per a l'exercici d'aquest preciós ministeri.

10. Als preveres renovo la invitació a preparar-se amb molta cura pel ministeri de la Confessió, que és una veritable missió sacerdotal. Us agraeixo de tot cor el vostre servei i us demano que sigueu *acollidors* amb tothom; *testimonis* de la tendresa paterna, malgrat la gravetat del pecat; *sol·lícits* en ajudar a reflexionar sobre el mal comès; *clars* a l'hora de presentar els principis morals; *disponibles* per acompanyar els fidels en el camí penitencial, seguint el pas de cada un amb paciència; *prudents* en el discerniment de cada cas concret; *generosos* en el moment de dispensar el perdó de Déu. Així com Jesús davant la dona adúltera va optar per romandre en silenci per salvar-la de la seva condemna a mort, de la mateixa manera el prevere al confessorari cal que tingui també un cor magnànim, recordant que cada penitent el remet a la seva pròpia condició personal: pecador, però ministre de la misericòrdia.

11. M'agradaria que tots meditéssim les paraules de l'Apòstol, escrites cap al final de la seva vida, en les que confessa a Timoteu haver estat el primer dels pecadors, «Déu s'apiadà de mi» (1 Tm 1,16). Les seves paraules tenen una força captivadora per fer que també nosaltres reflexionem sobre la nostra existència i perquè veiem com la misericòrdia de Déu actua per a canviar, convertir i transformar el nostre cor: «Li agraeixo que m'hagi considerat prou fidel per a confiar-me un servei a mi, que primer blasfemava contra ell, i el perseguia i l'injuriava. Però Déu es va apiadar de mi» (1Tm 1,12-13).

Per tant, recordem sempre amb renovada passió pastoral les paraules de l'Apòstol: «Déu ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació» (2 Co 5,18). Amb vista a aquest ministeri, nosaltres hem estat els primers en ser perdonats; hem estat testimonis en primera persona de la universalitat del perdó. No existeix cap llei ni precepte que pugui impedir a Déu tornar a abraçar el fill que retorna a ell reconeixent que s'ha equivocat, però decidit a recomençar des del principi. Quedar-se només en la llei equival a banalitzar la fe i la misericòrdia divina. Hi ha un valor propedèutic en la llei (cf. Ga 3,24), la finalitat del qual és la caritat (cf. 1 Tm 1,5). El cristià està cridat a viure la novetat de l'Evangeli, «la llei de l'Esperit que dóna la vida en Crist Jesús» (Rm 8,2). Fins i tot en els casos més complexos, en els quals se sent la temptació de fer prevaldre una justícia que deriva només de les normes, s'ha de creure en la força que brolla de la gràcia divina.

Nosaltres, confessors, som testimonis de tantes conversions que es donen davant dels nostres ulls. Sentim la responsabilitat de gestos i paraules

que toquin el més profund del cor del penitent, perquè descobreixi la proximitat i la tendresa del Pare que perdona. No arruïnem aquestes ocasions amb comportaments que contradiguin l'experiència de la misericòrdia que es busca. Ajudem, més aviat, a il·luminar l'àmbit de la consciència personal amb l'amor infinit de Déu (cf. *1 Jn 3,20*).

El Sagrament de la Reconciliació necessita tornar a trobar el seu lloc central en la vida cristiana; per això es requereixen preveres que posin la seva vida al servei del «ministeri de la reconciliació» (*2 Co 5,18*), perquè a ningú que s'hagi penedit sincerament se li impededixi accedir a l'amor del Pare, que espera el seu retorn, i a tots se'ls ofereixi la possibilitat d'experimentar la força alliberadora del perdó.

Una ocasió propícia pot ser la celebració de la iniciativa *24 hores per al Senyor* en la proximitat del IV Diumenge de Quaresma, que ha trobat un bon consens en les diòcesis i segueix essent una forta crida pastoral per viure intensament el Sagrament de la Confessió.

12. En virtut d'aquesta exigència, perquè cap obstacle s'interposi entre la petició de reconciliació i el perdó de Déu, d'ara en endavant concedeixo a tots els preveres, en raó del seu ministeri, la facultat d'absoldre els qui hagin procurat el pecat d'avortament. El que havia concedit de manera limitada per al període jubilar¹⁴, ho estenc ara en el temps, mentre no es disposi contràriament. Vull enfatitzar amb totes les meves forces que l'avortament és un pecat greu, perquè posa fi a una vida humana innocent. Amb la mateixa força, però, puc i he d'afirmar que no existeix cap pecat que la misericòrdia de Déu no pugui abastar i destruir, allà on troba un cor penedit que demana reconciliar-se amb el Pare. Per tant, que cada prevere sigui guia, suport i alleujament a l'hora d'acompanyar els penitents en aquest camí de reconciliació especial.

En l'Any del Jubileu havia concedit als fidels, que per diversos motius freqüenten les esglésies on celebren els preveres de la Fraternitat Sant Pius X, la possibilitat de rebre vàlidament i lícita l'absolució sacramental dels seus pecats¹⁵. Pel bé pastoral d'aquests fidels, i confiant en la bona voluntat dels seus preveres, perquè es pugui recuperar amb l'ajuda de Déu, la plena comunió amb l'Església Catòlica, estableixo per decisió personal que aquesta facultat s'estengui més enllà del període jubilar, fins a nova disposició, de

14 Cf. *Carta amb la qual es concedeix la indulgència amb motiu del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia*, 1 setembre 2015: *L'Osservatore Romano* ed. Espanyola, 4 de setembre de 2015, 3-4

15 Cf. *ibid*

manera que a ningú li manqui el signe sacramental de la reconciliació a través del perdó de l'Església.

13. La misericòrdia té també el rostre de la *consolació*. «Consoleu, consoleu el meu poble» (Is 40,1), són les sinceres paraules que el profeta pronuncia també avui, perquè arribi una paraula d'esperança als qui sofreixen i pateixen. No ens deixem robar mai l'esperança que prové de la fe en el Senyor ressuscitat. És cert, sovint passem per dures proves, però mai ha de decaure la certesa que el Senyor ens estima. La seva misericòrdia s'expressa també en la proximitat, en l'afecte i en el suport que molts germans i germanes ens ofereixen quan sobrevenen els dies de tristesa i aflicció. Eixugar les llàgrimes és una acció concreta que trenca el cercle de la solitud en el qual sovint acabem tancats.

Tots tenim necessitat de consol, perquè ningú és immune al patiment, al dolor i a la incomprensió. Quant dolor pot causar una paraula rancorosa, fruit de l'enveja, de la gelosia i de la ràbia. Quant patiment provoca l'experiència de la traïció, de la violència i de l'abandonament; quanta amargor davant la mort dels éssers estimats. No obstant això, Déu mai no roman distant quan es viuen aquests drames. Una paraula que dona ànims, una abraçada que et fa sentir comprès, una carícia que fa percebre l'amor, una pregària que permet ser més fort..., són totes expressions de la proximitat de Déu a través del consol ofert pels germans.

A vegades també el *silenci* és de gran ajut; perquè en alguns moments no existeixen paraules per respondre als interrogants del qui pateix. La manca de paraules, però, es pot suplir per la compassió del qui hi és present i proper, del qui estima i estén la mà. No és cert que el silenci sigui un acte de rendició, al contrari, és un moment de força i d'amor. El silenci també pertany al llenguatge de la consolació, perquè es transforma en una obra concreta de solidaritat i unió amb el sofriment del germà.

14. En un moment particular com el nostre, caracteritzat per la crisi de la família, entre d'altres, és important que arribi una paraula de gran consol a les nostres famílies. El do del matrimoni és una gran vocació a la qual, amb la gràcia de Crist, cal correspondre amb l'amor generós, fidel i pacient. La bellesa de la família roman immutable, malgrat nombroses ombres i propostes alternatives: «El goig de l'amor que es viu en les famílies és també el goig de l'Església»¹⁶. El camí de la vida porta al fet que un home i una dona es trobin, s'estimin i es prometin fidelitat per sempre davant de Déu, sovint s'interromp pel sofriment, la traïció i la solitud. L'alegria dels pares pel do dels fills no és immune a les preocupacions pel que fa al seu

16 Exhort. ap. postsin. *Amoris laetitia*, 19 març 2016, 1.

creixement i formació, i perquè tinguin un futur digne de ser viscut amb intensitat.

La gràcia del Sagrament del Matrimoni no només enforteix la família perquè sigui un lloc privilegiat en el qual es visqui la misericòrdia, sinó que compromet a la comunitat cristiana, i amb ella tota l'acció pastoral, perquè es ressalti el gran valor propositiu de la família. De totes maneres, aquest Any jubilar ens ha d'ajudar a reconèixer la complexitat de la realitat familiar actual. L'experiència de la misericòrdia ens fa capaços de mirar totes les dificultats humanes amb l'actitud de l'amor de Déu, que no es cansa d'acollir i acompanyar¹⁷.

No podem oblidar que cadascú porta amb si mateix el pes de la pròpia història que el distingeix de qualsevol altra persona. La nostra vida, amb les seves alegries i dolors, és quelcom únic i irrepètible, que es desenvolupa sota la mirada misericordiosa de Déu. Això exigeix, sobretot de part del prevere, un discerniment espiritual atent, profund i prudent perquè cadascú, sense excloure ningú, sense importar la situació que visqui, pugui sentir-se acollit concretament per Déu, participar activament en la vida de la comunitat i ser admès en aquest Poble de Déu que, sense descans, camina vers la plenitud del regne de Déu, regne de justícia, d'amor, de perdó i de misericòrdia.

15. *El moment de la mort* revesteix una importància particular. L'Església sempre ha viscut aquest dramàtic trànsit a la llum de la resurrecció de Jesucrist, que ha obert el camí de la certesa en la vida futura. Tenim un gran repte per encarar, sobretot en la cultura contemporània que, sovint, tendeix a banalitzar la mort fins al punt d'amagar-la o considerar-la una simple ficció. La mort en canvi s'ha d'afrontar i preparar com un pas dolorós i ineludible, però ple de sentit: com l'acte d'amor extrem vers les persones que deixem i vers Déu, a l'encontre del qual ens dirigim. En totes les religions el moment de la mort, així com el del naixement, està acompanyat d'una presència religiosa. Nosaltres vivim l'experiència de les *exèquies* com a pregària plena d'esperança per l'ànima del difunt i com una ocasió per a oferir consol als qui sofreixen per l'absència de la persona estimada.

Estic convençut de la necessitat que, en l'acció pastoral animada per la fe viva, els signes litúrgics i les nostres pregàries siguin expressió de la misericòrdia del Senyor. És ell mateix qui ens dóna paraules d'esperança, perquè res ni ningú podran separar-nos mai més del seu amor (cf. *Rm* 8,35). La participació del prevere en aquest moment significa un acompanyament important, perquè ajuda a sentir la proximitat de la comunitat cristiana en els moments de debilitat, solitud, incertesa i plor.

¹⁷ Cf. *ibid.*, 291-300.

16. S'acaba el Jubileu i es tanca la Porta Santa. Però la porta de la misericòrdia del nostre cor es manté sempre oberta, de bat a bat. Hem après que Déu s'inclina cap a nosaltres (cf. *Os* 11,4) perquè també nosaltres puguem imitar-lo inclinant-nos caps als germans. La nostàlgia que molts senten de tornar a la casa del Pare, que està esperant el seu retorn, està provocada també pel testimoni sincer i generós que alguns donen de la tendresa divina. La Porta Santa que hem travessat en aquest Any jubilar ens ha situat en la *via de la caritat*, que estem cridats a recórrer cada dia amb fidelitat i alegria. El camí de la misericòrdia és el que ens fa trobar tants germans i germanes que estenen la mà esperant que algú l'aferri i poder així caminar junts.

Voler apropar-se a Jesús implica fer-se proïme dels germans, perquè res no és més agradable al Pare que un signe concret de misericòrdia. Per la seva mateixa naturalesa, la misericòrdia es fa visible i tangible en una acció concreta i dinàmica. Una vegada que se l'ha experimentada en la seva veritat, no es pot tornar enrere: creix contínuament i transforma la vida. És veritablement una nova creació que obra un cor nou, capaç d'estimar en plenitud, i purifica els ulls perquè sàpiguen veure les necessitats més ocultes. Que certes són les paraules amb les que l'Església prega a la Vetlla Pasqual, després de la lectura que narra la creació: «Oh Déu, vós d'una manera admirable creàreu l'home i d'una manera encara més admirable l'heu redimit»¹⁸.

La misericòrdia *renova* i *redimeix*, perquè és la trobada de dos cors: el de Déu, que surt a l'encontre, i el de l'home. Mentre aquest es va encenent, aquell el va sanant: el cor de pedra és transformat en cor de carn (cf. *Ez* 36,26), capaç d'estimar malgrat el seu pecat. És aquí on es descobreix que és realment una «nova criatura» (cf. *Ga* 6,15): sóc estimat, per tant existeixo; he estat perdonat, aleshores reneixo a una vida nova; he estat «misericordiat», aleshores em converteixo en instrument de misericòrdia.

17. Durant l'Any Sant, especialment els «*divendres de la misericòrdia*», he pogut adonar-me de la gran quantitat de bé que hi ha al món. Amb freqüència no és conegut perquè es realitza quotidianament de manera discreta i silenciosa. Encara que no arriba a ser notícia, existeixen molts signes concrets de bondat i tendresa dirigits als més petits i indefensos, als qui estan més sols i abandonats. Existeixen persones que encarnen realment la caritat i que porten contínuament la solidaritat als més pobres i infelïços. Agraïm al Senyor el do valuós d'aquestes persones que, davant la debilitat de la humanitat ferida, són com una invitació per a descobrir l'alegria de

¹⁸ *Missal Romà*, Vetlla Pasqual, Pregària després de la Primera Lectura.

fer-se proïme. Amb gratitud penso en els nombrosos voluntaris que amb la seva entrega de cada dia dediquen el seu temps a mostrar la presència i proximitat de Déu. El seu servei és una genuïna obra de misericòrdia i fa que moltes persones s'apropin a l'Església.

18. És el moment de deixar pas a la imaginació a propòsit de la misericòrdia per donar vida a tantes iniciatives noves, fruit de la gràcia. L'Església necessita anunciar avui aquests «molts altres signes» que Jesús va realitzar i que «no estan escrits» (Jn 20,30), de manera que siguin expressió eloqüent de la fecunditat de l'amor de Crist i de la comunitat que viu d'Ell. Han passat més de dos mil anys i, no obstant això, les obres de misericòrdia continuen fent visible la bondat de Déu.

Encara hi ha poblacions senceres que pateixen avui la fam i la set, i desperten una gran preocupació les imatges d'infants que no tenen res per menjar. Grans masses de persones continuen emigrant d'un país a un altre a la recerca d'aliment, treball, casa i pau. La malaltia, en les seves múltiples formes, és una causa permanent de patiment que reclama socors, ajuda i consol. Les presons són llocs en els que, sovint, les condicions de vida inhumana causen sofriments, en ocasions greus, que s'afegeixen a les penes restrictives. L'analfabetisme està encara molt estès, impedingut que nens i nenes es formin, exposant-los a noves formes d'esclavitud. La cultura de l'individualisme exacerbada, sobretot a Occident, fa que es perdi el sentit de la solidaritat i la responsabilitat vers els altres. Déu mateix continua essent avui un desconegut per a molts; això representa la més gran de les pobreses i el major obstacle per al reconeixement de la dignitat inviolable de la vida humana.

Amb tot, les obres de misericòrdia corporals i espirituals constitueixen fins als nostres dies una prova de la incidència important i positiva de la misericòrdia com a *valor social*. Ella ens impulsa a posar-nos mans a l'obra per restituir la dignitat a milions de persones que són els nostres germans i germanes, cridats a construir amb nosaltres una «ciutat fiable»¹⁹.

19. En aquest Any Sant s'han realitzat molts signes concrets de misericòrdia. Comunitats, famílies i persones creients han tornat a descobrir l'alegria de compartir i la bellesa de la solidaritat. I tot i així, no n'hi ha prou. El món continua generant noves formes de pobresa espiritual i material que atempten contra la dignitat de les persones. Per aquest motiu, l'Església ha d'estar sempre atenta i disposada a descobrir noves obres de misericòrdia i realitzar-les amb generositat i entusiasme.

19 Carta. enc. *Lumen fidei*, 29 juny 2013, 50: AAS 105 (2013), 589.

Esforcem-nos llavors a concretar la caritat i, al mateix temps, a il·luminar amb intel·ligència la pràctica de les obres de misericòrdia. Aquesta posseeix un dinamisme inclusiu mitjançant el qual s'estén a totes les direccions, sense límits. En aquest sentit, estem cridats a donar un rostre nou a les obres de misericòrdia que coneixem de sempre. En efecte, la misericòrdia s'excedeix; sempre va més enllà, és fecunda. És com el llevat que fa fermentar la massa (cf. *Mt* 13,33) i com un gra de mostassa que es converteix en un arbre (cf. *Lc* 13,19).

Pensem només, a tall d'exemple, en l'obra de misericòrdia corporal de *vestir el despullat* (cf. *Mt* 25,36.38.43.44). Ella ens transporta als orígens, al jardí de l'Edèn, quan Adam i Eva s'adonaren que estaven nus i, sentint que el Senyor s'apropava, van tenir vergonya i es van amagar (cf. *Gn* 3,7-8). Sabem que el Senyor els va castigar; no obstant això, ell «va fer túniques de pell per Adam i la seva dona, i els va vestir» (*Gn* 3,21). La vergonya va ser superada i la dignitat va ser restablerta.

Mirem fixament també Jesús al Gòlgota. El Fill de Déu està despullat a la creu; la seva túnica ha estat sortejada pels soldats i la tenen a les mans (cf. *Jn* 19,23-24); ell ja no té res. A la creu es revela de manera extrema la solidaritat de Jesús amb tots els qui han perdut la dignitat perquè no compten amb allò necessari. Si l'Església està cridada a ser la «túnica de Crist»²⁰ per a revestir el seu Senyor, de la mateixa manera ha d'obstinar-se a ser solidària amb aquells que han estat desproveïts, perquè recobrin la dignitat que els ha estat presa. «Anava despullat i em vau vestir» (*Mt* 25,36) implica, per tant, no mirar cap a un altre costat davant les noves formes de pobresa i marginació que impedeixen a les persones viure dignament.

No tenir feina i no rebre un salari just; no tenir una casa o una terra on habitar; ser discriminats per la fe, la raça, la condició social...: aquestes, i moltes altres, són situacions que atempten contra la dignitat de la persona, enfront de les quals l'acció misericordiosa dels cristians respon abans de res amb la vigilància i la solidaritat. Quantes són les situacions en les que podem restituir la dignitat a les persones perquè tinguin una vida més humana. Pensem només en els nens i les nenes que pateixen violències de tot tipus, violències que els roben l'alegria de la vida. Els seus rostres tristos i desorientats estan impresos en la meva ment; demanen que els ajudem a alliberar-se de les esclavituds del món contemporani. Aquests nens són els joves del demà; com els estem preparant per viure amb dignitat i responsabilitat? Amb quina esperança poden encara el seu present i el seu futur?

20 Cf. Cebrià de Cartago, *La unitat de l'Església catòlica*, 7.

El *caràcter social* de la misericòrdia obliga a no quedar-se immòbils i a desterrar la indiferència i la hipocresia, de manera que els plans i projectes no quedin només en lletra morta. Que l'Esperit Sant ens ajudi a estar sempre disposats a oferir la nostra aportació de manera concreta i desinteressada, perquè la justícia i una vida digna no siguin només paraules boniques, sinó que constitueixin el compromís concret de tots els qui volen testimoniar la presència del Regne de Déu.

20. Estem cridats a fer que creixi una *cultura de la misericòrdia*, basada en el redescobriment de la trobada amb els altres: una cultura en la qual ningú miri l'altre amb indiferència ni aparti la mirada quan vegi el sofriment dels germans. *Les obres de misericòrdia són «artesanals»*: cap d'elles és igual a una altra; les nostres mans les poden modelar de mil maneres, i encara que sigui únic el Déu que les inspira i única la «matèria» de la qual estan fetes, és a dir la misericòrdia mateixa, cada una adquireix una forma diversa.

Les obres de misericòrdia toquen tots els aspectes de la vida d'una persona. Podem dur a terme una veritable revolució cultural a partir de la simplicitat d'aquests gestos que saben tocar el cos i l'esperit, és a dir la vida de les persones. És una tasca que la comunitat cristiana pot fer seva, conscient que la Paraula del Senyor la crida sempre a sortir de la indiferència i de l'individualisme, en el qual es corre el risc de caure per viure una existència còmoda i sense problemes. «Sempre teniu pobres amb vosaltres» (Jn 12,8), diu Jesús als seus deixebles. No hi ha excuses que puguin justificar una manca de compromís quan sabem que Ell s'ha identificat amb cadascun d'ells.

La cultura de la misericòrdia es va plasmar amb la pregària assídua, amb la dòcil obertura a l'acció de l'Esperit Sant, la familiaritat amb la vida dels sants i l'apropament concret als pobres. És una invitació urgent a tenir clar on hem de comprometre'ns necessàriament. La temptació de quedar-se en la «teoria sobre la misericòrdia» se supera en la mesura que aquesta es converteix en vida quotidiana de participació i col·laboració. D'altra banda, no hauríem d'oblidar les paraules amb les quals l'apòstol Pau, narrant la seva trobada amb Pere, Jaume i Joan, després de la seva conversió, es refereix a un aspecte essencial de la seva missió i de tota la vida cristiana: «Només ens van demanar que ens recordéssim dels seus pobres, cosa que he procurat de fer amb tot l'interès» (Ga 2,10). No podem oblidar-nos dels pobres: és una invitació avui més actual que mai, que s'imposa en raó de la seva evidència evangèlica.

21. Que l'experiència del Jubileu gravi en nosaltres les paraules de l'apòstol Pere: «No éreu compadits, i ara ell se n'ha compadit» (1Pe 2,10). No guardem només per a nosaltres tot el que hem rebut; sapiguem compartir-ho amb els germans que pateixen, perquè siguin sostinguts per la força

de la misericòrdia del Pare. Que les nostres comunitats s'obrin a tots els qui viuen al seu territori, perquè arribi la carícia de Déu a tothom, a través del testimoni dels creients.

Aquest és el temps de la misericòrdia. Cada dia de la nostra vida està marcat per la presència de Déu, que guia els nostres passos amb el poder de la gràcia que l'Esperit infon al cor per a plasmar-lo i fer-lo capaç d'estimar. *És el temps de la misericòrdia* per a tots i cadascun, perquè ningú pensi que està fora de la proximitat de Déu i de la potència de la seva tendresa. *És el temps de la misericòrdia*, perquè els dèbils i indefensos, els qui estan lluny i sols sentin la presència de germans i germanes que els sostenen en les seves necessitats. *És el temps de la misericòrdia*, perquè els pobres sentin la mirada de respecte i atenció d'aquells que, vençant la indiferència, han descobert el que és fonamental a la vida. *És el temps de la misericòrdia*, perquè cada pecador no deixi de demanar perdó i de sentir la mà del Pare que acull i abraça sempre.

A la llum del «Jubileu de les persones socialment excloses», mentre a totes les catedrals i santuaris del món es tancaven les Portes de la Misericòrdia, vaig intuir que, com un altre signe concret d'aquest Any Sant extraordinari, se celebri a tota l'Església, el XXXIII Diumenge del Temps Ordinari, la *Jornada mundial dels pobres*. Serà la preparació més adequada per viure la solemnitat de Jesucrist, Rei de l'univers, el qual s'ha identificat amb els petits i els pobres, i ens jutjarà a partir de les obres de misericòrdia (cf. *Mt 25,31-46*). Serà una Jornada que ajudarà les comunitats i cada batejat a reflexionar com la pobresa es troba al cor de l'Evangeli i sobre el fet que, mentre Llätzer estigui ajagut vora la porta de casa nostra (cf. *Lc 16,19-21*), no hi podrà haver ni justícia ni pau social. Aquesta Jornada constituirà també una genuïna forma de nova evangelització (cf. *Mt 11,5*), amb la que es renovi el rostre de l'Església en la seva acció perenne de conversió pastoral, per ser testimoni de la misericòrdia.

22. Que els ulls misericordiosos de la Santa Mare de Déu estiguin sempre girats cap a nosaltres. Ella és la primera en obrir camí i ens acompanya quan donem testimoni de l'amor. La Mare de Misericòrdia ens acull a tots sota la protecció del seu mantell, tal com l'art l'ha representada sovint. Confïem en la seva ajuda materna i seguim la seva constant indicació de girar els ulls vers Jesús, rostre radiant de la misericòrdia de Déu.

Donat a Roma, prop de Sant Pere, el 20 de novembre, Solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers, de l'Any del Senyor 2016, quart de pontificat.

Franciscus

Vida Diocesana

Homenatge al Pare Pere Martorell

En recordança agraïda al P. Pere Martorell. Tarragoní de soca-rel però implantat, a Lleida amb un èxit rotund. Per aquest motiu ha estat l'homenatge que se li va fer el prop passat dia 29.

A l'acte, presidit pel Bisbe Salvador, també van participar el paer en cap, el provincial dels carmelites descalços, amb el seu consell en ple i altres representants de la província carmelitana i la comunitat carmelita de Lleida. També hi havia alguns familiars i nombrosos feligresos que l'estimàvem.

Tres aspectes teixien l'homenatge: el descobriment de la placa, posada a la paret i a l'entrada del santuari, l'Eucaristia i la dimensió cultural. La placa ens recorda l'egrègia figura d'aquest senzill carmelita. Es lliurà en cos i ànima no només al

santuari-parròquia de Sta. Teresina sinó a la ciutat de Lleida. I ho feu al llarg de 33 anys.

L'alcalde, Àngel Ros ressaltà la figura del P. Pere, des de la seva bondat i ideologia política concreta. L'eucaristia enriquida per l'actuació de dues corals: parròquia i centre de dia, Sta. Teresina, omplien de goig el temple. Estàvem alegres.

El vessant cultural va estar formada per una combinació de diapositives i testimonis. Els quals recollien la vida i el servei del P. Pere. Representant els nombrosos col·lectius dels quals ell havia format part o ajudat a fer camí, molts d'ells tocats per la seva bonhomia i destacant per l'aspecte cultural i de solidaritat.

Gràcies a les noves tecnologies es va fer present a l'homenatge, el

P. Agustí Borrell, actual primer definidor general de l'orde. Home que estimava, veritablement, el P. Pere. Dels valors que integraven la fotografia de l'homenatjat, destaquen la senzillesa, la bondat i el tarannà de proximitat a la gent i la seva espontània solidaritat. Tot pensant en els més vulnerables li sorgien projectes en favor d'ells. Sempre proper als ancians, pare de tants joves i avi dels petits. A tots entenia i tots estaven a gust amb ell. De la seva incardinació

a la diòcesi parla la invitació del bisbe a què prediqués, en una ocasió, el dia del patró: S. Anastasi. Distinció reservada als capellans, fills de Lleida. Se sentia i el sentien ben arrelat a la nostra ciutat.

Tot un regal del bon Déu. Ell sap ben bé com fer-se proper i recordar-nos com ens estima. Per la qual cosa ens envia testimonis del seu amor: autèntic però discret.

Germana Ester Díaz.

Les Llars del Seminari celebren el primer aniversari

Les Llars del Seminari celebren aquest mes de juliol el primer aniversari de la seva posada en marxa i ja acullen a 16 famílies. Amb motiu d'aquest aniversari es va celebrar el passat 5 de juliol una trobada amb voluntaris i Amics de les Llars que han fet possible el projecte que va néixer al desembre del 2012...

Quan el bisbe Joan Piris va oferir utilitzar una part en desús del Seminari diocesà i reconvertir-lo en habitatges socials per a famílies desnonades o en situació de vulnerabilitat. En l'actualitat dels 19 pisos disponibles, tots equipats i moblats, només resten tres buits. Un o dos d'aquests habitatges es venen reservant si és necessari, per a famílies refugiades procedents de països en conflicte. La previsió és que abans

de final d'any tots els pisos estiguin habitats.

Una vintena de voluntaris i Amics de les Llars van participar el passat dimarts 5 de juliol a la trobada del primer aniversari de l'acollida de les primeres famílies a les Llars del Seminari. L'encontre va començar amb unes paraules d'acollida i agraïment del president de la fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, Carles Sanmartín.

Després, la directora de les Llars del Seminari, Montse Claveria, va explicar la feina feta durant el darrer any. Va destacar que el projecte va néixer amb tres objectius: oferir una llar a persones que es troben sense casa o en situació de necessitat, empoderar aquestes persones perquè puguin tirar endavant per elles mateixes i demostrar que una

altra manera de viure en comunitat és possible.

Quatre anys després les Llars del Seminari són ja una realitat i hi viuen 48 persones: 25 adults, 6 joves i 17 infants. “Cada família col·labora a les despeses generals en funció de les seves possibilitats econòmiques”, explica Montse Claveria. La directora de les Llars del Seminari va explicar la dinàmica de treball, la feina de les diferents comissions de treball formades per una quarantena de voluntaris i la tasca de la treballadora social “que fa un seguiment personalitzat de les famílies”. Als darrers mesos s’han creat la Comissió de Voluntariat (Coval), per crear un protocol pels voluntaris que col·laboren amb el projecte, la Comissió de Cooperació Laboral, per fomentar l’autoocupació pels veïns, i el Grup de Dones de les Llars.

Un dels veïns de les Llars del Seminari, Emili, va relatar la feina de la Comissió Participativa (CO-PAR), que agrupa totes les famílies,

les quals es reuneixen cada 15 dies juntament amb la treballadora social i la directora. Aquesta va relatar que “hem vist petits miracles, les famílies són les protagonistes del projecte però nosaltres, els voluntaris, hem après molt”. Claveria va afegir que “hem incorporat les famílies als pisos de forma esglaonada perquè la seva integració sigui adequada i la sortida de les Llars dins d’un temps, també sigui esglaonada”. El temps d’estada màxim és de tres anys.

Durant la trobada també es va donar a conèixer el pressupost per aquest any que puja a 68.000 € i es va incidir en la necessitat d’ampliar els recursos econòmics. Montse Canals, secretaria de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, va dir que “l’objectiu és augmentar el nombre de persones sòcies fins a poder arribar als 20.000 euros anuals en aportacions, que equivaldria quasi a una tercera part del pressupost”. La trobada va acabar amb l’entrega d’un petit obsequi als assistents i amb un berenar-sopar.

31è pelegrinatge diocesà a Lourdes

Seguint la programació de l’any 2016, l’Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la nostra diòcesi, en arribar el dia 30 de juny i fins al 3 de juliol, ha portat a terme l’esperat pelegrinatge a Lourdes.

El pelegrinatge a Lourdes és la fita central del programa anual de l’Hospitalitat.

Al llarg de l’any les activitats que desenvolupem són diverses: Sortida de Pasqua, sortida de Nadal, Eucaristies mensuals cada 11 de mes per aplegar-nos recordant la festa de la Mare de Déu de Lourdes, reunions i xerrades, cursos de formació, la celebració del dia de Lourdes amb Eucaristia i rosari de torxes a la catedral, etc. però sempre l’activitat

forta de la nostra Hospitalitat és el pelegrinatge a Lourdes.

En l'Hospitalitat, amb les nostres activitats, tenim com a finalitat entrar i aprofundir en l'esperit fraternal evangèlic; les nostres activitats i accions volen ser una invitació, a tothom, a "tastar", a assaborir i a aprofundir en l'esperit fraternal que atansa el cel i la terra.

Si amb totes les nostres activitats tenim l'esperança i el desig d'aportar els nostres granets de sorra, personals i comunitaris, per fer un món millor, perquè el Regne de Déu es deixi entreveure entre nosaltres mitjançant l'amor fraternal que procurem i desitgem, no hi ha dubte que el pelegrinatge a Lourdes és el "gran" acte nostre.

Anem a Lourdes amb persones amb capacitats físiques, psíquiques, anímiques... i de tot tipus, limitades, i hi anem recolzats per grups de voluntaris, i altres pelegrins, que fan serveis a qui té alguna limitació i la supleixen amb la seva acció generosa.

Però no creguem que només els voluntaris donen un servei als altres, curiosament, d'aquesta generositat cap als que tenen limitacions, ens resulta una "mena de servei" dels més incapacitats cap als que els serveixen perquè, aquests, els qui fan de voluntaris, acaben gaudint de la satisfacció que dóna el fet de servir.

En conjunt, doncs, s'estableix un joiós flux, entre els voluntaris que ajuden i els ajudats, un flux de servei fraternal, en el que tot servim a tots

i conformem una gran família a l'empar de la nostra Mare, la Verge, que ens estimula i ajuda a fer-nos cada vegada més semblants al seu Fill gran, Jesús, en submergir-nos en l'amor fraternal que ens envolta, do de Déu, de la Mare i dels altres.

Anar a Lourdes en el pelegrinatge, segons l'hem mostrat, és una gran joia, és la gran ocasió per alimentar-se d'aquest esperit fraternal, per viure'l amb profunditat i per prendre la determinació de traslladar-lo, en la mesura possible a cada un, a la mateixa vida quotidiana per tal d'ajudar, des de la nostra petitesa recolzada en la grandesa de Déu, que és Amor, a fer un món més sant i millor.

A Lourdes, participem de manera voluntària en els actes litúrgics programats: rebem sagraments com la reconciliació, l'eucaristia, la unció dels malats; participem en la processó del Santíssim i benedicció dels malats, en la processó de torxes; tenim reunions i trobades de reflexió i d'organització; fem actes lúdics com la festa dels malats i la dels voluntaris; tenim fins i tot algun moment, molt poquet, de temps lliure per a activitats més personals siguin espirituals o materials; mengem, xerrem, riem, cantem, dormim, resem... però el fet peculiar que dóna entitat i sentit al nostre pelegrinatge és el "com" procurem fer tot això: amb el més intens esperit fraternal que ens permet "tastar" a Déu que és Amor i anhelar degustar-lo sempre i més.

Ramon Mª Reig Masana

Campanya 'Cap nen sense oportunitats a l'escola!'

Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell i la cadena de supermercats lleidatana Plusfresc van presentar el dia 18 de juliol a la biblioteca de Càritas Lleida, la campanya 'Cap nen sense oportunitats en l'escola... Una iniciativa que té com a finalitat que tots els nens i nenes puguin seguir el curs escolar en igualtat de condicions.

La iniciativa estarà vigent des del dimarts 19 de juliol fins al pròxim 7 de gener de 2017, període durant el qual les Càritas de Lleida, Urgell i Solsona i Plusfresc es marquen el repte de reunir els fons suficients per a poder proporcionar ajuts econòmics per a material i llibres escolars, beques menjador i activitats extraescolars. Aquestes donacions es podran dur a terme a la caixa d'aquests supermercats mitjançant l'activació d'un codi. A més, s'organitzaran diverses activitats els beneficis de les quals es destinaran també a la campanya. Segons els responsables de Càritas la iniciativa podria beneficiar a uns 2.300 infants.

«Volem que tots els nens i nenes de Lleida tinguin les mateixes oportunitats dins l'escola, independentment de quina sigui la seva situació econòmica», ha afirmat Josep Casanova, director de Càritas Diocesana d'Urgell. Per la seva banda, Rafel Oncins, responsable de Responsabilitat Social Empresarial a Plusfresc, s'ha mostrat orgullós que la companyia se sumi a una campanya «que té com a principal objectiu estar al costat d'un dels col·lectius més vulnerables, fent que facin front a les seves tasques escolars d'una manera molt més alegre i esperançadora».

L'acte ha comptat també amb la presència de la cantant Marina Rossell, que ha apadrinat el projecte. Rossell ha volgut fer una crida a la participació. «El somriure d'un nen no té preu. Sumeu-vos a la campanya i feu que es multipliquin els somriures», ha afirmat. Ramon Baró, director de Càritas Diocesana de Lleida, i Josep Vidal i Perarnau, director de Càritas Diocesana de Solsona, també han assistit a la jornada.

El Sr. Bisbe presideix la missa de la M. D. de la Llitera

Desenes de lleidatans, tot i l'èxode del pont del 15 d'agost, van acudir a la Catedral de Lleida per a venerar la Mare de Déu del Llit o de la Llitera, exposada a la veneració pública com s'acostuma a fer en la solemnitat de l'Assumpció

de la Mare de Déu, titular de la Catedral.

El bisbe Salvador va presidir a les 12 del migdia la Missa solemne concelebrada pel degà del Capítol Catedral i diversos canonges, solemnitzada pel Petit cor de la

Catedral de Lleida. Fou també de fet la primera festa de la titular de la Catedral presidida pel bisbe diocesà, ja que els anteriors prelats no tenien costum d'acudir a la Catedral en la solemnitat de la seva Patrona.

El bisbe Salvador en la seva homilia convidà els fidels, a exemple de Maria, a viure la fe amb les actituds o virtuts de l'alegria, la confiança i l'esperança: "La confiança posada sempre en el Senyor i l'esperança per la vida eterna. Avui en aquesta solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu en cos i ànima al cel, és un dia prou adient per reflexionar sobre la nostra vida que no acaba en la mort", digué el bisbe Salvador convidant els fidels a viure la fe amb: "l'alegria del Magnificat de Maria".

Finalitzada la celebració Eucarística, tingué lloc la Processó de la Dormició de la Mare de Déu. El Sr. bisbe i els demés concelebrants, així com els fidels que en gran nombre van assistir a la celebració, van acompanyar la imatge de la Mare de Déu de "la Llitera" o "del Llit" amb cants populars marians per l'interior de les naus catedralícies, donant la volta a tot el temple per deixar de nou la imatge davant l'altar major, on es cantà la Salve Regina i tot seguit el bisbe Salvador donà la benedicció final als fidels. Abans però, manifestà la seva satisfacció per la nombrosa concurrència: "No pensava jo que seriem tants avui acompanyant la Mare de Déu", digué agraït el bisbe Giménez als

fidels, que omplien gairebé els bancs de la Catedral.

Més de cinc segles de tradició

Aquesta tradició, senzilla però plena de simbolisme, d'exposar en la solemnitat de la titular de la Catedral a la Mare de Déu de "la Llitera" o "del Llit" i de la Processó de la Dormició de la Mare de Déu; té més de cinc segles d'existència.

S'inicià el 1497, quan l'escultor Blai executà la primera "Verge de la Llitera" o "del Llit", per la seva exposició pública el 15 d'agost a la Seu Vella i la posterior Processó de la Dormició de la Mare de Déu pels carrers de la ciutat, que no va deixar de fer-se mai fins l'any 1931. L'any 1969 tornà a recuperar-se el costum d'exposar la Mare de Déu el dia de l'Assumpció, quan per encàrrec del Capítol Catedral l'escultor Jaume Perelló talla una nova imatge de la "Verge del Llit", còpia fidedigna de la que va desaparèixer l'any 1936, en que fou cremada la Catedral Nova.

Pel que fa a la Processó de la Dormició, també es tornaria a fer però ja no va sortir més al carrer, aixoplugant-se a l'interior de la Catedral fins a les darreries dels anys 80, quan deixà de celebrar-se. L'any 2006 va ser de nou recuperada amb ocasió del 225 aniversari de la consagració de la Catedral Nova i fins avui.

Jordi Curcó

Acte central de la Festivitat de Sta. Teresa Jornet a Aitona

Aitona el dia 26 d'agost, es vestí de festa per commemorar la festa de Santa Teresa Jornet, filla d'aquest poble i fundadora de la Congregació de Germanetes dels Ancians Desemparats tot recuperant una processó amb la imatge d'aquesta santa que fa 125 anys que va fundar la Casa Asil al poble que la va veure néixer i créixer.

Amb la presència de veïns de totes les edats, la imatge de la santa portada per quatre germanetes ha sortit de la Casa Asil a les 10:30 hores i ha recorregut els carrers d'aquest poble per celebrar d'aquesta manera solemne aquesta data tan assenyalada. El bisbe Salvador ha presidit aquesta processó que s'ha parat a tres punts importants del poble, considerat bressol de sants. Primer la comitiva ha parat a la casa natal de Santa Teresa Jornet, on va néixer l'any 1843, un dels moments més emotius de la festa. Després la processó també ha parat a casa del beat Josep Camí i del pare Palau per continuar fins a la parròquia de Sant Antolí.

Les últimes en portar la santa fins a la parròquia han estat de nou quatre germanetes, entre elles la

Superior, Sor Montserrat Brescó, que ha entrat a l'església amb aplaudiments dels fidels que ja l'esperaven a l'interior. El temple s'ha omplert i el bisbe Salvador ha presidit l'eucaristia tot afirmant en l'homilia que "avui recordem una dona que va donar la seva vida pels altres" i va afegir que "vull agrair l'exemple que donen amb el seu carisma i la seva estimació totes les comunitats de religioses i demanem a la Mare de Déu que ens ajudi a estar sempre més a prop de l'exemple de Santa Teresa".

En acabar la missa els fidels van poder benerar la relíquia de la santa. Es dona la circumstància que la darrera processó en honor de la Santa va tenir lloc l'any 1997, amb motiu del Centenari de la mort de Santa Teresa Jornet i des de llavors no ha tornat a sortir pels carrers. Els veïns del poble han demanat que es tornés a treure la Santa i avui ha tornat ha ser un dia històric i festiu amb els balcons engalanats amb la imatge de Santa Teresa Jornet, molt estimada pels veïns i les veïnes d'Aitona.

Castelldans treu en processó els seus patrons

El poble de Castelldans, a les Garrigues, segueix ferm en la seva tradició de celebrar la Festa

Major –com a Festa Votada que és– el primer dimarts de setembre i la commemoració religiosa en

honor dels seus patrons, el primer dimecres, no havent traslladat mai la festa al cap de setmana.

Així la commemoració religiosa en honor dels seus patrons, Santa Columba, Sant Fortunat i companys màrtirs els sants Restituta, Desideri, Constantí, Càndida i Modest; ha tingut lloc enguany el matí del dimecres 7 de setembre, havent estat anunciat amb un repic de campanes a càrrec dels Campaners de les Borges Blanques.

Tot seguit, a les 11.30 del matí s'ha celebrat l'Ofici solemne de Festa Major en honor dels Patrons, que ha estat presidit enguany per Mn. Gerard Soler, degà del capítol catedralici de Lleida i rector de la parròquia de Santa Maria de Gardeny, concelebrat pel rector de Castellldans Mn. Santiago Mataix.

A la Missa de Festa Major ha estat solemnitzada per la Coral l'Olivera de Castellldans, havent assistit l'alcalde Conrad Llovera i regidors de l'ajuntament.

Mn. Gerard Soler en la seva homilia s'ha referit als màrtirs com

el tresor més gran de l'església: "... la nostra és una església martirial, d'homes i dones que al llarg del temps han donat testimoni de Crist, el gran màrtir i ens hem de sentir contents i ser valents com ho van ser ells de testimoniar la nostra fe". Mn. Gerard es referí tanmateix als màrtirs actuals, com el jove Beat lleidatà Francesc Castelló: "...que morí perdonant als que li llevaren la vida –Us perdono, fins al cel– els digué". Finalitzà la seva homilia fent al·lusió a la recentment canonitzada Teresa de Calcuta: "Exemple de caritat i amor envers els més pobres i abandonats".

Finalitzada la celebració, la Coral l'Olivera interpretà uns fragments dels Goigs en honor dels Sants Màrtirs patrons de Castellldans.

Tot seguit tingué lloc la processó amb les imatges de Santa Columba i Sant Fortunat pels carrers del poble, acompanyada per la Cobla Vents de Riella, en homenatge públic i festiu als sants màrtirs patrons del poble i en honor dels quals Castellldans celebra des d'antic la seva Festa Major.

Voluntaris i voluntàries: seguir endavant malgrat les dificultats

Arrel del robatori d'aliments, que l'Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paul distribueix a les persones necessitades del Barri Antic de Lleida i dels comentaris que això ha comportat, volem puntualitzar el següent:

El voluntariat d'aquesta Entitat expressa el seu dolor, ràbia i impotència davant el robatori, que per segona vegada en nou mesos, ha sofert el magatzem, on guardem els aliments que després distribuïm. Aquests aliments, destinats a famílies

en situació de necessitat, ens faran falta al llarg dels mesos i això ens dol per elles.

Des del nostre Voluntariat Vicencià no volem que s'estigmatitzi a les persones que viuen en el Barri Antic. La dignitat de les persones ha d'estar per damunt de tot i aquesta és la nostra preocupació i el nostre objectiu.

L'Associació de Caritat de St. Vicenç de Paul, que treballa per les persones més desafavorides, té la seva seu a la parròquia de Sant Andreu del c/ Cavallers 62, des de la dècada dels 80. Va ser Sor Mª Jesús Garcia de Eulate, Filla de la Caritat, qui la va ubicar allí, i molts voluntaris/es al llarg d'aquests anys hem col·laborat en els diferents projectes que es van duent a terme.

El nostre Voluntariat és una entitat catòlica, oberta a tothom, que vol seguir l'Evangelí de Jesús. Formem part de la Xarxa Cristiana d'Acció Caritativa i Social i de la

Federació Catalana de Voluntariat Social i malgrat els entrebancs que puguem trobar, continuarem acompanyant, en la mesura de les nostres possibilitats, a les famílies i persones que ho necessitin.

Les persones que col·laborem en les moltes Entitats de Voluntariat que Lleida té, sabem que de vegades ens desanimem, però seguidament hi tornem amb més força i empena. Totes aquestes Entitats, actualment estem ja immerses en la preparació del curs que ara s'inicia i tenim necessitat de voluntaris/es per dur a terme els nostres projectes.

Finalment, des d'aquestes ratlles, volem donar gràcies per les mostres de suport que hem rebut per part de particulars i Entitats.

Assumpta Costafreda,
Presidenta de l'Associació de Caritat de St. Vicenç de Paul i Coordinadora de la Federació Catalana del Voluntariat Social.

«Donem gràcies al Senyor pel nostre Bisbe Francesc Xavier»

La Catedral de Lleida ha acollit el 14 de setembre una missa d'acció de gràcies pel 25è aniversari de l'Ordenació Episcopal del Bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, que va ser Bisbe de la nostra Diòcesi de desembre de 1999 a març del 2007.

Per aquest motiu i per donar gràcies pel seu servei a la diòcesi una trentena de preveres de la diòcesi i un grup de fidels s'han reunit en aquesta eucaristia d'acció de gràcies. El bisbe Salvador, que ha presidit la cerimònia, ha donat gràcies «a nostre senyor pel nostre bisbe Ciurane-

ta». El bisbe Salvador ha destacat que el bisbe emèrit Francesc Xavier «està malalt però d'aquesta manera dóna testimoni de què significa rebaixar-se per la Creu».

Després de l'eucaristia els preveres i fidels assistents s'han fet una fotografia de grup que el mateix bisbe Salvador, acompanyat d'una representació del Bisbat de Lleida, ha portat al bisbe Ciuraneta a Palma d'Ebre on resideix.

El Bisbe Francesc Xavier Ciuraneta nasqué el 12 de març de 1940 a Palma d'Ebre, comarca de la Ribera d'Ebre, província de Tarragona i Bisbat de Tortosa. Fou

ordenat prevere el 28 de juny de 1964 a Tortosa. El 12 de juny de 1991 el Sant Pare el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Menorca i el 14 de setembre del mateix any va rebre l'ordenació episcopal a la Catedral menorquina.

El 29 d'octubre de 1999, el Sant Pare, Joan Pau II el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Lleida, prenent-ne possessió el 19 de desembre del mateix any a la Santa Església Catedral. El dia 8 de març de 2007, el Sant Pare va acceptar la renúncia presentada per Mons. Ciuraneta i des d'aquell moment passà a la categoria de bisbe emèrit de Lleida.

Últims vots del jesuïta lleidatà Roger Torres

El Santuari de Sant Pere Claver, al petit poble de Verdú, ha acollit aquest dissabte la celebració dels últims vots del jesuïta Roger Torres. Un escenari emblemàtic i ple de significat, prop de la seva Lleida natal, i casa natal del sant jesuïta català Pere Claver, defensor dels esclaus negres a l'Amèrica del segle XVII.

Família, jesuïtes, amics i sobretot molt de jovent l'han acompanyat en aquest moment de celebració, en el que ha renovat i confirmat la promesa feta en el moment d'entrar a la Companyia de Jesús. I és que Roger Torres ha dedicat bona part del seu temps d'aquests darrers anys a l'acompanyament d'infants i joves,

a les diverses escoles i centres d'esplai en els que ha estat treballant. De fet, en el moment de llegir els seus últims vots, ha volgut destacar la seva especial vocació de servei a l'educació dels infants.

En l'homilia, el P. Ramon Ribas, fins ara Superior dels Jesuïtes a Lleida, ha repassat el camí de formació com a jesuïta d'en Roger i el moment en què pronuncià els primers vots, fa 18 anys a Saragossa, prenent un compromís per a tota la vida. Un compromís que contrasta –ha dit– amb la societat d'avui, en què tot caduca. També ha tingut paraules d'agraïment a la família, que ha acompanyat en Roger en la seva vocació religiosa.

La figura de Sant Pere Claver ha estat molt present en tota la celebració amb la seva imatge acollint un infant entre els sacerdots jesuïtes que concelebraven l'Eucaristia. Ramon Ribas ha recordat que és un sant inspirador que no es va desanimar malgrat les moltes i fortes dificultats que va trobar.

Roger Torres va néixer a Lleida el 1975. És llicenciat en Belles Arts i Teologia, i va entrar a la Companyia de Jesús amb 21 anys. Havia estat alumne del col·legi dels jesuïtes a Raimat (Lleida), justament on ara treballa.

Al llarg d'aquests anys la seva tasca com a jesuïta s'ha desenvolupat sobretot al barri del Clot de Barcelona, a Bellvitge i ara, des de fa uns anys a Lleida. A tot arreu ha estat realitzant tasques en l'àmbit de l'educació, a les escoles que la Companyia de Jesús té en aquests llocs, però també en l'educació en

el temps de lleure d'infants i joves, en centres d'espai, i en iniciatives i projectes d'atenció a infants en risc d'exclusió.

Comparteix vocació religiosa amb l'artística, i en els seus dibuixos, troba la manera gràfica d'expressar el seu pensament i els seus somnis. Aquesta creativitat el porta també a la seva forma d'afrontar els reptes pastorals: cercar nous llenguatges, noves fórmules, construir comunitats on els joves puguin aprofundir en la seva fe i connectar-la amb el compromís de treballar per un món més just.

La celebració d'aquest dissabte a Verdú també ha marcat l'inici de curs per a la família ignasiana de Lleida, i el relleu al capdavant de la Plataforma Apostòlica Local (PAL) de Lleida, ja que Alexis Bueno s'estrena com a delegat de la PAL, rellevant Ramon Ribas, que deixa aquest càrrec.

“Som els més feliços, perquè hem cregut en Jesucrist”

Unes 450 persones han omplert avui a la Catedral de Lleida a la Jornada de l'Enviament en missió dels agents de pastoral de la Diòcesi presidida pel Sr. Bisbe Salvador Giménez.

En aquesta celebració es fa pa-lès i se celebra que ell, com a Pastor de l'Església Diocesana, confia als

homes i dones seguidors del Crist ressuscitat, la noble tasca de col·laborar amb ell en l'evangelització de la societat lleidatana.

El bisbe de Lleida ha destacat que “no som els millors de la nostra societat, però som els més feliços perquè hem cregut en Jesucrist i el volem portar a tots els àmbits de la

nostra vida”. El nostre prelat ha dit que la Festa de l’Enviament “ens convida a l’alegria, al compromís i a l’esperança”.

A més, enguany després de la cerimònia, s’ha entregat als fidels el Pla Pastoral de la Diòcesi de Lleida del trienni 2016-2019 que el bisbe

Salvador ha batejat amb el títol ‘No tingueu por... Crist és viu!’.

Aquest document ha estat elaborat pel bisbe Salvador arran de la ponència que va impartir a l’Assemblea Diocesana del passat mes de maig i després de recollir les aportacions dels fidels.

El retaule de l’Acadèmia Mariana ja llueix el nou aspecte

El responsable de l’Oratori de la Verge Blanca de l’Acadèmia Mariana, Mossèn Gerard Soler, ha presentat avui el resultat de la restauració del retaule de l’Oratori, acompanyat per Ximo Company, Delegat Diocesà de Patrimoni Artístic del Bisbat de Lleida i de Miquel Àngel Herrero, restaurador del CAEM (Centre d’Art d’Època Moderna) de la Universitat de Lleida.

“Estem molts contents perquè ha quedat molt bé i hem fet una obra per la ciutat de Lleida” ha explicat Mossèn Soler. “Molta gent ens ha ajudat econòmicament”, ha precisat mossèn Soler. Els noms dels col·laboradors s’escriuran en el Cor de Plata que la Verge Blanca de l’Acadèmia porta a les seves mans.

La iniciativa d’un grup de fidels ha permès restaurar el retaule de l’Oratori de la Verge Blanca de l’Acadèmia Mariana. El cost de les obres serà de 36.000 euros. La reforma ha estat encarregada al CAEM (Centre d’Art d’Època Mo-

derna) de la Universitat de Lleida i ha tingut lloc entre els mesos de juliol i setembre.

El Delegat de Patrimoni Artístic del Bisbat de Lleida i director del CAEM, Ximo Company ha destacat que “és una acció modèlica des del punt de vista de recuperació del patrimoni. Normalment actuem quan les coses estan molt deteriorades, aquí hem actuat a temps”. “Tenim retaule per a anys”, ha explicat Company.

Per la seva banda, el restaurador del CAEM, Miquel Àngel Herrero ha explicat que “el retaule presentava una sèrie de patologies que afectaven l’apreciació estètica del mateix”. En aquest sentit ha destacat que “als anys 60 es va fer una intervenció on es van aplicar purpurines i falsos ors sobre ors purs, que estan fets amb aliatges de coure que amb el temps es van oxidant i s’ennegreixen”. La intervenció ha consistit en una neteja completa de tot el moble i en la recuperació la policromia original i la capa d’or.

El retaule de la Verge Blanca de l'Acadèmia és obra d'Hermenegild Jou (1870) i va ser restaurat per darrer cop per Ramon Borràs el 1941. Es tracta d'un moble d'estil historicista neogòtic, de fusta tallada, estucada policromada i daurada amb un pa d'or fals i majorment amb pa d'or fi.

La restauració s'inaugurarà el pròxim dissabte 1 d'octubre amb una eucaristia presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez a les

dotze del migdia. També durant aquests dies el vestíbul de l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església llueix sis plafons informatius que expliquen la història de l'edifici. Cal recordar que el 2 d'octubre, festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, tindrà lloc el Certamen Marià a les sis de la tarda. Enguany es compleixen 70 anys del patronat de la Mare de Déu de l'Acadèmia a la ciutat de Lleida.

Entrega de premis del Certamen Marià

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir el passat diumenge l'entrega de premis del Certamen Marià que se celebra des de fa 154 anys. Aquest any s'ha dedicat al quadre de la Immaculada Jove, patrona de la pastoral de joves.

El mantenidor del certamen va ser el pare jesuïta, Alexis Bueno que va reflexionar sobre la bellesa, Maria i el món dels joves prenent com a punt de partida la paràbola del Fill Pròdig. Van ser guardonades onze persones i la Flor Natural, que premia un poema en honor a la Verge, va ser per Maria Assumpció Cornadó Lladó de Tarragona. Aquest any s'havien convocat nou premis per a la secció escolar, un per a la secció audiovisual, dos d'investigació, tres de poesia, un altre de temàtica lliure dins de l'àmbit de la poesia i la Flor Natural.

El jesuïta Alexis Bueno va ser el mantenidor d'aquest any. Bueno

va fer una reflexió sobre la bellesa amb el títol 'Una bellesa per salvar el món: Maria i el retorn dels fills a casa. Segons el jesuïta "la bellesa que ens cal, està més a prop de la figura rebregada però lluminosa de la Mare Teresa de Calcuta". "Necessitem una bellesa amb arrugues i ferides", va afegir. A continuació el ponent va fer una aproximació al món dels joves i la bellesa. "Els joves són rereflex i l'aparador, la caricatura del millor i pitjor de cada moment". I per explicar la situació dels joves actualment va recordar que "al segle XX l'home descobreix que qualsevol bonic i gran ideal pot ser l'excusa per un genocidi". Per això, en paraules de Bueno, "els grans relats generen desconfiança i l'únic relat és el relat del jo, l'aquí i ara". En paraules del jesuïta, 'la generació selfie'. "Vivim instal·lats en un present efímer sense Història, sense passat que ens identifica ni un futur comú que ens mobilitza", va afegir.

El mantenidor va reflexionar sobre la paràbola del fill pròdig des de la perspectiva de Maria. “En els fills de la paràbola, el petit i el gran, hi veig reflectits tants homes i dones, tants joves d’avui perduts entre mil miratges i promeses falses”, va afegir Bueno. “Allà on la llibertat és el valor suprem, existeix una única obligació: la realització personal. I això porta a l’autoexigència i l’estrès, a la por i a la immensa vulnerabilitat”, va destacar.

“L’únic gran petit relat és que has de poder perquè totes les barres han caigut”. Llavors, tornant a la paràbola del fill pròdig, el pare Alexis Bueno va recordar que a la paràbola el Fill gran “marxa lluny creient que allò autèntic és el que sortirà d’ell mateix però confonent llibertat amb el que dicta l’instint.

En aquest sentit el jesuïta va recordar que “estem en el regne de la visualitat i de l’instant, de l’epidermis, del plaer a curt termini”. “El consum ja no és una necessitat sinó una identitat”, va afegir.

“A l’individu postmodern el cos ha ocupat el lloc de l’ànima. Ara cal anar al gimnàs a salvar el cos”, va dir. Però, segons Alexis Bueno, “el fill gran de la paràbola iniciarà una mena de pregària quan se li acaben els diners. I el pare l’acull i celebra la seva tornada. “Aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l’hem trobat”, com diu l’Evangeli. I llavors, segons el mantenidor, apareix el Fill petit que

no entén l’acolliment del seu pare vers el seu germà.

“En la nostra societat de la llibertat i d’internet i de la globalització, tot és possible, tot està a l’abast. Ja no tens excusa per no arribar a ser aquell que somies. Però llavors, com fa el fill de la paràbola perquè no arriba la felicitat promesa, si jo he fet tot el que calia?”, es va preguntar el jesuïta. El mantenidor va acabar la seva intervenció destacant que la llibertat que salvarà al món “serà una xarxa de persones que descobreixen la veritat senzilla i profunda de ser fills i germans. I es posen en marxa per fer-la descobrir, amb paraules i sobretot amb obres, a tots els homes i dones”.

A continuació del discurs del mantenidor, es van entregar els premis als guanyadors.

Després de l’entrega de premis, els autors premiats van llegir els seus poemes, amb l’acompanyament musical d’Emma Palau. A continuació, es va projectar l’audiovisual guanyador i per acabar la coral Shalom va oferir un concert.

A l’entrega de premis van assistir el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls i el bisbe de Solsona, Xavier Novell, responsable de la Pastoral Juvenil de la Conferència Episcopal Espanyola. També van participar el director de l’Acadèmia Mariana, Joan Viñes i la regidora de cultura de l’Ajuntament de Lleida, Montserrat Parra, entre d’altres autoritats.

Vetlla jove i missa solemne

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església va acollir la nit del dissabte al diumenge una vetlla de pregària per a joves de la diòcesi. Una trentena de joves hi van participar. A més el diumenge 2

d'octubre coincidint amb la Festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia es va celebrar la missa solemne a la Catedral de Lleida presidida pel bisbe Salvador Giménez.

Les Filles de la Caritat deixen la Llar de Sant Josep

Les quatre germanes de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül que estaven a la Llar de Sant Josep, al carrer de la Mercè de Lleida, deixen la nostra ciutat després de dedicar tota la vida als més febles i a la gent gran. Estan acabant de recollir les seves coses per començar una nova etapa a dues cases pròpies de la comunitat a una altra diòcesi.

Són Sor Clara Ferrer, Sor Margarita Echarte, Sor Teresa March i Sor Teresa Busto que han estat entre 30 i 58 anys a la nostra ciutat atenent a persones que ho necessitaven. Totes estan jubilades i últimament feien tasques de suport a la residència que ara gestiona la Generalitat de Catalunya.

La germana servent Sor Clara Ferrer, nascuda a Sant Joan de les Abadesses, afirma que “vaig venir a Lleida a fer el noviciat l'any 1961 i aquí he fet la vida, ara seguirem d'una altra manera i farem el servei que se'ns encomana a partir d'ara” i afegeix que “serà un canvi i ens sap molt greu haver de marxar i els residents també estan molt disgustats”.

Les altres germanes que marxen reflexionaven dient “ja ens pensàvem acabar els nostres dies a Lleida però haurem d'anar a un altre lloc”.

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies va organitzar un comiat a les quatre religioses de les Filles de la Caritat el 28 de setembre amb una missa a la parròquia de la Mercè que va ser presidida pel Vicari General, Mn. Josep Antò Jové. Es tracta de les darreres representants a Lleida d'aquesta comunitat, que ha estat lligada a l'assistència social al Segrià des de fa més de dos segles.

Aquesta congregació l'any 1792 es va fer càrrec de l'antic Hospital Provincial. Des de llavors, la trajectòria de les Filles de la Caritat ha estat molt vinculada a projectes socials a Lleida. L'any 1889, la comunitat va començar a gestionar la Maternitat Inclusa, actual Biblioteca pública de Lleida. La Maternitat va tancar a finals dels anys 80, per passar a atendre els infants en Centres Residencials d'Acció Educativa (CRAE), on algunes germanes van treballar.

Pel que fa a l'atenció a la gent gran i a persones en situació de pobresa, l'any 1920 la Mancomunitat de Catalunya va reformar i ampliar espais i serveis amb el *Hogar de San José*, que les Filles de la Caritat van gestionar. Un equipament que va tancar les seves portes quan es va inaugurar l'actual Residència Llar Sant Josep, l'any 1995. Justament, les 4 religioses que deixaran la residència, hi van treballar fins la seva jubilació i abans havien treballat també al

CRAE Ilar Torre Vicens, d'atenció a la infància.

El director dels Serveis Territorials de Treball, Afers Socials i Famílies, Joan Santacana, va posat en valor **“la tasca encomiable de les Filles de la Caritat a Lleida”** i va destacar que **“durant segles han estat un referent indiscutible en l'acció social, que amb la seva dedicació excepcional han contribuït a fer de Lleida una ciutat més justa i més humana”**.

Missioners lleidatans expliquen ‘perquè van sortir de la seva terra’

Coincidint amb la celebració del Domund la delegació de Missions i la Delegació de Catequesi han engegat una iniciativa per donar a conèixer en petits vídeos la tasca dels missioners de la nostra diòcesi. El bisbe Salvador agraeix en el primer vídeo la tasca dels nostres missioners.

missionera respondran en petits vídeos a la pregunta ‘Per què vas sortir de la teva?’. Precisament, aquest any el lema de la jornada del Domund, que es celebra el 23 d'octubre és ‘Surt de la teva terra’. Comencem aquesta iniciativa amb una reflexió del nostre Bisbe Salvador sobre el Domund 2016.

Durant diverses setmanes persones que han fet una experiència

“L'IREL ha construït un pont de pedres vives, testimoni de la presència de Déu en el món”

L'IREL (Institut de Recerca Ciències Religioses de Lleida) va obrir el dijous 20 d'octubre els actes del seu 25è aniversari coincidint amb la lliçó inaugural del curs 2016-2017 que va anar a càrrec del seu director Ramon Prat i Pons.

Mossèn Ramon Prat va començar la seva intervenció recordant els versos del poeta lleidatà Mn. Agustí Bernaus “Noces d'or, noces d'argent/dos replans d'una pujada/d'on reprendre novament/ la feixuga caminada”.

El director de l'IREL va destacar que un dels objectius de l'IREL és que “la comunitat cristiana no es tanqui en ella mateixa, sinó que cooperi amb molta més gent de la societat civil, especialment de l'univers de la cultura i del compromís per la justícia”. “De fet tots plegats hem anat construint un pont de pedres vives, testimoni de la presència d'Església en el món i també de la recerca espiritual de la humanitat”, va explicar Mon. Ramon Prat.

A continuació, el director de l'IREL va recordar el missatge central del Papa Francesc en la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*. Segons Prat, el Papa Francesc descriu la missió de l'Església en el món amb cinc termes: “primerear, involucrar, acompanyar, fructificar y festejar”. Prat va definir el terme “primerear” com “ésser el primer que s'anticipa i s'arrisca a obrir camins nous de futur i d'esperança en la humanitat”. En aquest sentit Prat va destacar que l'IREL s'ha implicat en “primerear” perquè no s'ha limitat a fer el que sempre s'ha fet en el camp de la teologia acadèmica, sinó que sense perdre la seva qualitat acadèmica de la tradició universitària, l'ha rebuda, però l'ha recreat i l'ha innovat.

En la mateixa línia va destacar que l'IREL també ha optat per involucrar perquè “no ha caigut en el parany de la teorització permanent”. “L'IREL també ha optat per acompanyar i ha creat un ambient i una atmosfera, que hem anat respirant des que el grup de recerca interdis-

ciplinària va iniciar el seu camí”, ha explicat Mn. Ramon Prat. I la institució, seguint les paraules del Papa Francesc, ha optat per “fructificar, és a dir per no mantenir una distància acadèmica, teòrica i freda, de la problemàtica real i concreta viscuda pels estudiants, per la comunitat eclesial i la societat civil”. I, segons mossèn Prat, ara ha arribat el moment de ‘festejar’ “però no volem que sigui un acte d'autocomplaença”. Per acabar el director de l'IREL va donar deu motivacions per celebrar el 25è aniversari de l'entitat que va sintetitzar en “la vivència actualitzada del missatge de la paràbola del gra de mostassa”.

Després de la lliçó inaugural es van fer entregar dels diplomes als alumnes que van acabar els seus estudis el curs passat. L'acte va acabar amb la intervenció de la directora de l'IEI, Montse Macià; el regidor de la Paeria, Joan Gómez; el rector de l'Ateneu Sant Pacià, Armand Puig; el delegat de la Generalitat a Lleida, Ramon Farré; el vicerector de la UdL, Joan Biscarri i el bisbe de Lleida, Salvador Giménez.

Després de la lliçó inaugural es va inaugurar una exposició de fotografies dels darrers 25 anys de l'IREL i de cartells de les lliçons inaugurals dels darrers 25 anys, comissionada per Amadeu Bonet.

Al llarg dels seus 25 anys han passat per les seves aules un total de 3.100 alumnes. Molts d'ells han estat alumnes de la UdL que han cursat assignatures de lliure elecció i

d'altres han iniciat estudis religiosos. Entre aquests 139 han acabat el Grau (abans diplomatura) en Ciències Religioses i 67 han fet el Màster (abans llicenciatura). Aquest any l'IREL compta amb 110 alumnes. A més a més, sis alumnes que van començar els estudis a l'IREL han acabat els estudis de Teologia a la Facultat de Teologia de Barcelona. I al llarg de la seva història un total de 44 alumnes han llegit la tesina del Màster. Al llarg de la seva història

ha tingut un centenar de professors i ha editat 50 publicacions, entre les quals es troben les 25 lliçons inaugurals de cada curs.

Un dels trets d'identitat de la institució ha estat la participació en la vida cultural de la ciutat. Així, l'IREL hi ha col·laborat en 500 actes culturals, entre ells unes 250 conferències. A més, l'IREL té una biblioteca de 80.000 llibres, procedent del Seminari Diocesà.

Tercer Simposi Marià: Maria Mare de la Misericòrdia

L'Acadèmia Mariana va viure els passats 4 i 5 de novembre el Simposi Marià, celebrat en commemoració del 70è aniversari de la proclamació de la Verge Blanca de l'Acadèmia i que va estar dedicat a 'Maria, Mare de la Misericòrdia'.

L'acte inaugural va comptar amb els representants de l'IREL i la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, el Dr. Joan Viñas, Mn. Ramon Prat i el Sr. Josep Estruch, juntament amb el Bisbe Salvador, que ens va convidar a escoltar a algunes persones enteses en la vida cristiana en el procés de veure, jutjar i actuar bevent de la font de la salvació, donant a conèixer Jesucrist al nostre món i augmentar la nostra devoció a la Mare de Déu'.

La ponència de Joan Saura, president de la Fundació Verge

Blanca, va fer una acurada anàlisi sociològica de la realitat d'Europa, fent una analogia amb l'episodi de la fugida a Egipte de la Sagrada Família, i prenent a Maria com a referent de les migracions. També es va referir als fluxos migratoris que "s'han convertit en elements negatius que ho desquaden tot", al perfil vulnerable de la dona i, sobretot, dels nens: "cada nen és una epifania i la nostra societat no està per epifanies". Davant d'aquesta realitat va proposar la necessitat de promoure l'hospitalitat que "neix de l'abundància del cor i és un condicionant de la cultura samaritana. L'acte d'acollir ens connecta amb el transcendent; acollir implica obrir-se a l'altre i comporta l'estranyament d'un mateix". L'anàlisi, amarat de profundes conviccions cristianes, va finalitzar amb una reflexió molt

esperançadora: “Déu és a prop; on hi ha l’angoixa també hi ha lloc per a la salvació. Aquesta és l’esperança”.

La primera jornada del Simposi va finalitzar amb un magnífic concert ofert per la coral “Units pel Cant” dirigida per Antonieta Melé, amb l’acompanyament al piano de Ma. Carme Grasa. El repertori de cants tradicionals i marians va acabar amb el Paume 18 (I cieli immens) de B. Marcello: “la immensitat del cel narra la grandesa de les obres de la dreta de Déu”.

La segona ponència va ser una reflexió teològica sobre Maria, impartida pel mariòleg claretà P. Jaume Sidera, tota una lliçó musicada sobre la Mare de Déu que ens ha tocat el cor. Va fer un recorregut per la seva història, entrellucant els seus problemes pel fet de ser “dona, israelita, mare de Jesús” fins que “emprèn una vida errant que culmina en calvari...”

A continuació va parlar de la duresa de la vida de Maria i en la Corona dels set dolors que contempla sant Antoni Mª Claret en el seu Camí dret. El P. Sidera va plantejar la necessitat d’actualitzar aquest model de devoció “molt simpàtica amb els dolors de Maria, però molt centrada en la persona del devot”: “Aprèn a entomar el sofriment com un camí de creixement i un repte per tirar endavant. Prenc la meua quota de responsabilitat en el progrés del món i de l’Església. Per crucem ad lucem. Per la creu a la llum”.

A continuació en una Taula Rodona es van presentar diverses accions de misericòrdia: Maria al peu de la Creu de Jesús. Anna Maria Agustí, responsable dels grups d’acompanyament al dol, va parlar de l’atenció a les persones que han patit la pèrdua d’èssers estimats. Ramon Baró, director de Càritas ho va fer sobre l’atenció a les persones que pateixen necessitat de recursos. I el P. José Leonardo Sánchez Contreras, Capellà del Centre Penitenciari Ponent, va parlar de la misericòrdia en el món de les persones privades de la llibertat.

Finalment, el tipògraf Dionís Gutiérrez va presentar la ‘Història i confecció dels goigs a la Mare de Déu’. Amb una llarga experiència laboral a la Impremta de la Diputació, en Dionís ens ha explicat com s’ha anat recuperant i imprimint amb procediments artesanals moltes d’aquestes composicions poètico-musicals marianes. La darrera va ser la dedicada a la Verge Blanca de l’Acadèmia, publicats el 13 de juny de 2015, abans de la seva jubilació.

El Bisbe Salvador va clausurar el Simposi que ha tingut una dimensió d’Església, i que ens va ajudar a aprofundir en l’exemple de Maria, com Mare de Misericòrdia, per estar amatents i a comprometre’ns en la lluita per un món més just, aportant la nostra col·laboració per a millorar el sofriment de les persones.

El Bisbat de Lleida i Sant Joan de Déu impulsen una residència per a 30 persones

El Bisbat de Lleida i Sant Joan de Déu Terres de Lleida, entitat que integra el Centre Sant Joan de Déu d'Almacelles i el futur nou Hospital de Salut Mental de la capital del Segrià, han establert les bases per a la futura llar-residència.

L'equipament, amb una capacitat de 30 places, prestarà atenció social i sanitària a persones amb trastorns de salut mental.

El Bisbe Salvador Giménez, i el Director Gerent de Sant Joan de Déu Terres de Lleida, Pere Vallribera, han formalitzat avui un acord de col·laboració per a ubicar la llar-residència de salut mental als espais residencials de la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). Aquest conveni té una vigència de 15 anys. La previsió per la posada en marxa de

la llar és durant el primer trimestre del 2017.

La llar-residència es planteja com un servei social obert especialitzat d'acolliment residencial substitutiu de la mateixa llar, temporal o permanent, per atendre a persones amb necessitats vinculades a la salut mental. L'objectiu és facilitar a la persona un entorn adequat i adaptat als requeriments d'assistència i suport, a l'hora que es potencia la seva autonomia personal i social i la seva integració a la vida comunitària. L'habitatge ha de garantir unes condicions que possibilitin la recuperació de l'autonomia, l'autocura, el restabliment de vincles emocionals amb altres persones, les relacions familiars i afavoreixi un projecte vital en les diferents àrees i necessitats d'una persona: relacional, l'oci i el laboral.

“Ja sóc capellà, com Déu volia des d'abans del meu naixement”

“Ja sóc capellà, com Déu volia des d'abans del meu naixement”, amb aquesta frase el nou prevere Josep Solé va començar la seva intervenció a la cerimònia d'ordenació que va tenir lloc el 13 de novembre a la Catedral de Lleida.

El temple es va omplir per acollir l'ordenació sacerdotal de Josep Solé Sans, fill de Les Borges Blanques, coincidint amb la celebració conclusiva del Jubileu de la Misericòrdia.

El bisbe de Lleida Salvador Giménez va ordenar per primera vegada en el seu magisteri a un fill de la diòcesi. Uns vuitanta sacerdots van acompanyar al nou prevere en una Catedral de Lleida amb més de 450 fidels. A la seva homilia el bisbe de Lleida va recordar al nou prevere que la seva primera feina “és portar l'Evangeli de Jesús al Poble de Déu”.

En aquest sentit va demanar a Mossèn Josep Solé que “es dediqui a portar l'evangeli a tothom”. A més,

va demanar al nou sacerdot que sigui “un autèntic testimoni de Jesús, com a pastor”. El Bisbe Salvador també va tenir unes paraules de record pels preveres de la diòcesi i va reconèixer “el treball de tots els mossens”. A la vegada, va demanar “a totes les comunitats que preguin per les vocacions sacerdotals”.

El Bisbe Salvador també va donar gràcies per aquest any Jubilar de la Misericòrdia. En aquest sentit va recordar la recent visita del Papa Francesc a un grup de presos i a persones que pateixen l'exclusió social.

Abans de l'homilia va començar el ritu d'ordenació sacerdotal. En nom de tota l'Església diocesana Mn. Jaume Pedrós, rector del seminari, va demanar al bisbe que ordenés prevere a Mn. Josep Solé. Un cop acabada l'homilia, el bisbe va interrogar al futur sacerdot. Aquest va acceptar el ministeri presbiteral a la vegada que va prometre respecte i obediència al bisbe diocesà i als seus successors.

Després de la lletania, amb el futur prevere ajagut a terra davant del bisbe, va tenir lloc el moment central de la litúrgia d'ordenació amb la imposició de les mans. Primer va imposar les mans el senyor Bisbe i després la resta de preveres.

A continuació, el nou ordenat va ser revestit amb els ornaments propis com l'estola i la casulla. El bisbe va ungir amb el sant crisma les palmes de les mans de l'ordenat i després li va lliurar la patena i el calze. En la litúrgia eucarística, l'ordenant va exercir per primera vegada el seu ministeri concelebrant amb el bisbe.

Després de la celebració, el nou prevere va pronunciar unes paraules en agraïment pel do rebut. “Ja sóc capellà per sempre, com Déu volia des d'abans del meu naixement”, va començar dient Mn. Solé. “Déu em va cridar i malgrat els problemes i les dificultats Ell sempre és present”, va destacar.

El nou prevere va donar les gràcies al Bisbe Salvador “que avui ha ordenat per primer cop a un prevere de la Diòcesi”. També va tindre paraules d'agraïment pel bisbe emèrit de Lleida, Joan Piris, “per la confiança, la seva estima i el seu afecte”. A continuació va donar les gràcies als sacerdots de la diòcesi “perquè des de fa molts anys m'he sentit acollit”.

Mossèn Josep Solé va oficiar la seva primera Missa el 20 de novembre a l'Església Parroquial de Les Borges Blanques.

La Congregació de la Sang cedeix l'ús de l'església a la Comunitat Ucraïnesa

La Congregació de la Puríssima Sang de Lleida i la Comunitat Ucraïnesa Catòlica de Lleida van firmar un conveni el diumenge 13 de novembre al Palau Episcopal en referència a l'ús dels locals d'aquesta congregació, a l'Església de la Sang.

El Bisbe Salvador va voler ser present a la firma d'aquest conveni, però les persones que van firmar el document van ser el prior de la Congregació, Àngel Simó, i el Pare Taras Kogut, en representació de la Comunitat Ucraïnesa de Ritus Oriental.

Així, la Congregació de la Puríssima Sang cedeix l'ús dels locals de l'edifici ubicat al Carrer

Sant Antoni, cruïlla amb el Carrer Germanetes perquè la Comunitat Ucraïnesa Catòlica pugui celebrar la missa els diumenges a la tarda, així com altres reunions. El conveni tindrà una vigència d'un any que es podrà anar prorrogant anualment, sempre que les dues parts hi estiguin d'acord.

Durant un any aquesta església ha estat tancada al culte habitual i des de fa uns mesos acull les celebracions eucarístiques dels diumenges d'aquesta comunitat que abans es reunia setmanalment a l'església de Sant Pere. La Congregació de la Sang, propietària de l'edifici, seguirà celebrant la Missa de Sant Antoni i també els actes de Setmana Santa, així com altres actes habituals.

La Llar Mare Esperança commemora els 50 anys

La Llar Mare Esperança fa 50 anys que va obrir les seves portes en la seva ubicació actual per poder atendre a infants i joves que es troben en situació de desemparament. Per celebrar aquesta efemèride, el passat 19 de novembre, el bisbe Salvador va presidir una missa d'acció de gràcies a la parròquia de Montserrat.

Diversos mossens van concelebrar aquesta missa, entre ells Mn. Jordi Pardell que fa mig segle va ser testimoni de la posada en marxa

d'aquest centre que pretén que la vida dels seus residents sigui el més feliç possible i que es formin humana i cristianament seguint la missió de la seva fundadora.

Després, tots els assistents es van traslladar fins a la Llar on van poder compartir un refrigeri i qui va voler va visitar les instal·lacions en el marc de les Portes Obertes d'aquest centre.

Les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, una congregació de vida apostòlica, que va

nèixer a Lleida, el 19 juny de 1862, s'encarreguen de gestionar aquest centre que ha acollit a centenars de menors d'edat des que es va posar en marxa. Van ser fundades per la

Venerable Mare Esperança González Puig per acollir la dona marginada, i poc després s'amplià la seva tasca al camp de l'ensenyament.

Càritas Diocesana celebra la seva assemblea triennial

El passat dissabte 26 de novembre Càritas diocesana de Lleida va celebrar la seva Assemblea triennial. El lema de la trobada era “La font de la nostra alegria a Càritas” i ens vam aplegar al Col·legi Maristes Montserrat de Lleida unes 115 persones.

Darrere aquest lema es vol transmetre la idea que totes les persones que conformem Càritas, per tant, voluntaris, socis i treballadors, puguem realitzar tota la nostra acció amb alegria.

L'Assemblea és un moment per reflexionar, fer balanç i orientar la nostra tasca pels anys vinents. Es va estructurar en quatre moments. Per començar el director de Càritas, Ramon Baró, i de la Secretària General, Mª José Rosell, van explicar el recorregut dels darrers tres anys tant en l'àmbit econòmic, de voluntariat i d'accions desenvolupades tant a les Càritas parroquials com als diferents programes de Càritas diocesana.

Posteriorment, el delegat de Càritas, Carles Sanmartín, va oferir un moment de reflexió-recolliment

entorn de l'origen de la nostra alegria en el si de l'acció de Càritas. A continuació, es van organitzar sis tallers diferents pels quals van anar passant tots els assistents, per tal de conèixer (a tall de tastet) programes o accions concretes de l'entitat.

I per acabar, va tenir lloc un recull de propostes al Pla d'Acció dels Equips de Voluntariat i d'Animació de la Càritas Parroquials per concloure “Cap on volem anar?” a càrrec d'Olga Garrofé (membre de la Secretària Col·legiada). Aquest moment es va concretar fent un recorregut per les actituds, les fortaleses i les debilitats, per arribar a perfilar què som i què volem ser (Pla d'Acció 2017-2020).

Estem contents de com es va desenvolupar l'Assemblea, de les persones que van poder assistir-hi i de l'ambient alegre que realment va respirar-se al llarg de tot el dia. Molts dels assistents es van quedar a dinar i a la tarda es va celebrar un acte de reconeixement al voluntariat.

Càritas Diocesana de Lleida

Neix “Comunitat ATR”

Amb l'esforç de donar una pas més a les xarxes socials i intentant adoptar un llenguatge que sigui capaç d'arribar als joves, neix “Comunitat ATR”. Som les tres comunitats parroquials d'Alpicat, Torrefarrera i Rosselló. La idea és oferir continguts en Facebook i Instagram i aconseguir una certa interacció que ens permeti enviar i reenviar missatges cristians a qualsevol persona que estigui en aquestes xarxes, especialment els més joves.

Evangelitzar a les xarxes: sembla que aquesta és una eina en què l'Església es fa present d'una manera forta i que no pot deixar escapar...

Si vols col·laborar amb nosaltres posa't en contacte en aquest correu: **alpicattorrefarrerarossello@gmail.com** o bé **atrcomunitat@gmail.com**

A partir del dia 1 de desembre estarem presents a Facebook i Instagram.

El projecte ‘Tornant a ser’ guanya el concurs d'idees per reconstruir la parròquia de Rosselló

El Bisbat de Lleida, l'Ajuntament de Rosselló, la Diputació de Lleida i la Generalitat de Catalunya van escollir ahir el projecte ‘Tornant a ser’ com a guanyador del concurs d'idees per la restauració i reconstrucció de l'església de Sant Pere Ad Vincula de Rosselló.

El projecte és de l'arquitecte Francisco Jurado Jiménez i va ser escollit per unanimitat pel seu respecte a l'estructura actual del temple. En les setmanes vinents, el Bisbat encarregarà el projecte executiu i en

tres mesos farà un concurs públic per la construcció. En una primera fase es cobrirà el temple perquè pugui reobrir les portes i tornar a ser utilitzat pel culte. El pressupost de les obres és de 117.109 euros i la construcció del campanar restarà per una segona fase.

En una reunió celebrada ahir a l'Ajuntament de Rosselló, les quatre parts implicades van escollir el projecte ‘Tornant a ser’ després de l'informe elaborat pels tècnics de totes les parts.

Diòcesi

Bisbe Mons. Giménez Valls:

Ajudant a viure

Dia de Reis	5
Parlar amb Déu. Parlar de Déu	6
Sant Antoni Abat i l'ecologia humana	7
Els cristians perseguits	9
Quaresma. Crist parla d'amor i de sacrifici	10
La campanya anual de Mans Unides	12
La doctrina social de l'Església	13
Les obres de Misericòrdia (1)	14
Les obres de Misericòrdia (2)	16
Triar religió a l'escola	17
Dia del Seminari	19
Donar menjar al famolenc	20
En l'Any de la Misericòrdia, Bona Pasqua	21
Obres de Misericòrdia (III)	73
Un dia de fraternitat sacerdotal	74
Obres de Misericòrdia (IV)	76
Obres de Misericòrdia (V)	77
Dia del treball	79
Mitjans de comunicació i any de la Misericòrdia	80
Informar buscant la vostra col·laboració	81
Corpus: Adoració i Caritat	82
Ajuda a la teva Església amb la declaració de renda	84
Una resposta d'Església al drama de l'atur	85
Els centres d'esplai i l'estiu	86
L'Assemblea Diocesana d'aquest any (I)	88
L'Assemblea Diocesana (II)	89
L'Assemblea Diocesana (i III)	157
Obres de Misericòrdia (VI)	158
Obres de Misericòrdia (VII)	160
Els documents del Papa	161
Vacances i festes patronals	162
Comencem de nou	164

L'IREL fa 25 anys	165
Les famílies cristianes i la catequesi	166
Les prioritats diocesanes	168
La Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida.....	169
Nous sants de l'Església Catòlica.....	171
L'acció sociocaritativa de l'Església.....	172
DOMUND 2016.....	173
Els cristians recordem als difunts	175
Dia de Germanor	176
L'any s'acaba, la misericòrdia segueix	177
Setmana bíblica i diumenge de la paraula.....	179
Temps d'Advent.....	180
En la festa de la Immaculada.....	182
Assemblea Diocesana de Càritas.....	183
Sobre el matrimoni cristià	184
Bon Nadal.....	186
Confirmacions	
Primer trimestre.....	24
Segon trimestre.....	91
Decrets	
Annex Estatuts IREL.....	92
Llei de protecció a la infància i a l'adolescència	93
Remodelació de serveis i funcions de la Cúria.....	188
<i>Vicaria General</i>	
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 22 de gener.....	25
Sessió del dia 22 de març.....	28
Sessió del dia 3 de maig.....	189
<i>Vicaria de Pastoral:</i>	
Consell Pastoral Diocesà	
Sessió del dia 26 de novembre de 2015.....	30
Sessió del dia 3 de maig.....	192
<i>Secretaria General:</i>	
Nomenaments	
Nomenaments 1r trimestre.....	34
Nomenaments 2n trimestre	94
Nomenaments 3r i 4t trimestre.....	195

Necrològiques	
Mn. Manuel Coll Pallarés	35
Mn. Jaume Montaña Carrera	35
Mn. Josep Maria Calderó Farré	36
Avisos 2016	
Avisos, facultats i prescripcions.....	198
IREL:	
Memòria del curs 2015-2016.....	212
L'IREL, un servei eclesial a les Terres de Ponent	
Carta de Mn. Ramon Prat	243
Conferència Episcopal Tarraconense	
Oficina d'informació:	
Comunicat de la reunió núm. 217	37
Comunicat de la reunió núm. 218	95
Comunicat de la reunió núm. 219	245
Comunicat de la reunió núm. 220	249
Acollida als refugiats	
Document dels bisbes de Catalunya.....	40
Treball decent	
Document dels bisbes de Catalunya.....	250
Santa Seu	
Sant Pare:	
Missatges	
Jubileu de la Misericòrdia dels Joves.....	43
50 Jornada Mundial Comunicacions Socials	45
Missatge Urbi et Orbi.....	48
53a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions ...	97
Jornada Mundial de les Missions 2016	100
50a Jornada Mundial de la Pau.....	253
XXV Jornada Mundial del Malalt 2017.....	260
Missatge Urbi et Orbi.....	263
Document	
Constitució Apostòlica <i>Vultum dei Quaerere</i> sobre la vida contemplativa	103

Cartes

Carta Apostòlica <i>Mirericordia et Misera</i>	266
--	-----

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Lliurament dels premis als concursos de pessebres.....	51
Mons. Salvador beneeix les portes de l'atri de l'església d'Alpicat.....	52
El Col·legi Sagrada Família ret homenatge a la seva fundadora.....	52
Lleida commemora la Jornada Mundial de les Migracions.....	53
Lleida, Alcarràs i Sarroca, fidels a la festivitat de S. Antoni Abat	53
Les esglésies cristianes de Lleida preguen per demanar la unitat dels cristians.....	54
El Pont de Suert celebra la festivitat de Sant Sebastià..	55
Comunicat sobre l'ensorrament del campanar de Rosselló	56
Lleida celebra la festivitat de la Mare de Déu del Blau .	58
Horaris de misses i de despatxos parroquials 2016	58
Dimecres de Cendra a la Catedral, inici Quaresma	58
Enviament dels Missioners de la Misericòrdia per part del Papa Francesc.....	59
Mons. Salvador visita la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.....	60
Encarreguen un estudi per si es pot reconstruir l'església de Rosselló.....	61
Benedicció abacial de fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet.....	61
Reaccions davant l'acord entre la UE i Turquia per retornar els refugiats	62
Noves traduccions de les tres últimes cartes escrites pel Beat Castelló.....	64
Convoquen el Certamen Marià en honor a la Immaculada Jove.....	65
El bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal	66
Les Llars del Seminari: un somni fet realitat	67
L'Any de la Misericòrdia en dos minuts	129
«Volem fer visibles els invisibles, com va fer Jesús»	129
L'exhortació apostòlica 'L'Alegria de l'Amor'	130
Trobada del Clergat a Vic.....	131

Mn. Ramon Prat clou el cicle sobre l'Autenticitat.....	133
Les entitats cristianes d'acció social treballen en xarxa	133
La Diòcesi celebra la festivitat de Montserrat.....	134
El concurs de Narracions de FRATER portarà el nom de Mn. Martí Sandiumenge.....	136
El Bisbat de Lleida digitalitza un centenar de vídeos que mostren la història de la diòcesi.....	138
Medalla de la Paeria al pare Joan Suñol i a Mn. Joan Mora.....	139
“Una ocasió per agrair les nostres arrels cristianes”	139
El rector de la parròquia de la Mercè escollit conseller general de l'Orde Mercedària.....	140
Una família de Puigverd de Lleida entrega documents del segle XV a l'Arxiu Diocesà.....	140
Càritas Diocesana de Solsona, Urgell i Lleida denuncien la cronificació de la pobresa.....	141
Moltes gràcies, Germanetes dels Pobres.....	143
Celebració Festa del Corpus Christi a la Seu Vella.....	143
El Bisbe Salvador assenyala els compromisos de la diòcesi per als propers anys.....	144
Dinar solidari per Jericó.....	146
Pregària-reflexió-meditació per la cura de la Terra.....	147
«La catequesi és l'etapa per posar els fonaments de la fe».....	148
Viatge del bisbe Salvador a Romania.....	149
Full de ruta per reconstruir el temple de Sant Pere de Rosselló.....	150
Homenatge al Pare Pere Martorell.....	283
Les Llars del Seminari celebren el primer aniversari....	284
31è pelegrinatge diocesà a Lourdes.....	285
Campanya ‘Cap nen sense oportunitats a l'escola!’	287
El Sr. Bisbe presideix la missa de la M. D. Llitera.....	287
Acte central de la Festivitat de Sta. Teresa Jornet.....	289
Castelldans treu en processó els seus patrons.....	289
Voluntaris i voluntàries: seguir endavant malgrat les dificultats.....	290
«Donem gràcies al Senyor pel nostre Bisbe Francesc Xavier».....	293
Últims vots del jesuïta lleidatà Roger Torres.....	292
“Som els més feliços, perquè hem cregut en Jesucrist”.....	293
El retaule de l'Acadèmia Mariana ja llueix de nou.....	294

Entrega de premis del Certamen Marià.....	295
Vetlla jove i missa solemne	297
Les Filles de la Caritat deixen la Llar de Sant Josep	297
Missioners lleidatans expliquen ‘perquè van sortir de la seva terra’	298
“L’IREL ha construït un pont de pedres vives, testimoni de la presència de Déu en el món”	298
Tercer Simposi Marià: Maria Mare de la Misericòrdia..	300
El Bisbat de Lleida i Sant Joan de Déu impulsen una residència per a 30 persones	302
“Ja sóc capellà, com Déu volia des d’abans del meu naixement”	302
La Congregació de la Sang cedeix l’ús de l’església a la Comunitat Ucraïnesa	304
La Llar Mare Esperança commemora els 50 anys.....	304
Càritas Diocesana celebra la seva assemblea triennal ..	305
Neix “Comunitat ATR”	306
El projecte ‘Tornant a ser’ guanya el concurs d’idees per reconstruir la parròquia de Rosselló	306

